

แผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘)

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

NATIONAL FARMERS COUNCIL

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓ โดยพิจารณาถึงความเชื่อมโยงและความสอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๕ แผนยุทธศาสตร์พัฒนาสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

แผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓ ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นการกำหนดกรอบทิศทาง และแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาของสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาเกษตรกรจังหวัด สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ผ่านกลไกการมีส่วนร่วมของเกษตรกร องค์กรเกษตรกร ภาควิชาการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ อันนำไปสู่การบรรลุผลแผนยุทธศาสตร์พัฒนาสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓ โดยมีสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓ ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision statement)

องค์กรสมรรถนะสูงในการสนับสนุนงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด เพื่อคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร

พันธกิจ (Mission statement)

๑. สนับสนุนการขับเคลื่อนงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด
๒. ประสานความร่วมมือภาคีเครือข่ายเพื่อคุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร
๓. การบริหารจัดการองค์กรสมรรถนะสูง

ค่านิยมหลัก (Core Values)

รักองค์กร อาหารเพื่อนร่วมงาน ประสานดีเลิศ เกิดประโยชน์แก่เกษตรกร

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓ และสามารถนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ที่ต้องการจะเดินไปถึงจุดหมายปลายทางที่สามารถผลิตผลงานออกมาเป็นที่ประจักษ์และผลงานที่สามารถส่งผลกระทบต่อเกษตรกรโดยรวมของประเทศภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ทุกประการ รวมถึง ช่วยให้การพัฒนากฎเกษตรกรรมของไทยเป็นไปอย่างยั่งยืนและบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

(๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างระบบบริหารและวิชาการ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างระบบการขับเคลื่อนและกำกับติดตามผลแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

(๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ประสานความร่วมมือภาคีความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร

(๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาองค์กรสมรรถนะสูง

(๕) ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างการบริหารจัดการองค์ความรู้

ทั้งนี้ ประเด็นการพัฒนาทั้ง ๕ ประเด็นนี้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์สภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓ และจะเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้สามารถผลิตผลงานที่เป็นรูปธรรม และสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อเกษตรกรและภาคเกษตรกรรมของประเทศ ได้อย่างยั่งยืนภายในปี ๒๕๗๓

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก-ข
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
- บทบาทของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๒
- โครงสร้างสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๒
- อำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๒
- ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๕
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๑๑
- แผนที่ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๑๒
- แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๑๓
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก)	๑๓
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (รอง)	๑๕
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (รอง)	๑๗
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ (รอง)	๑๘
- แผนระดับที่ ๒	
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)	๒๑
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๓๙
- แผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- ความสอดคล้องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	๔๓
- แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๕	๔๔
- แผนยุทธศาสตร์พัฒนาสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓	๔๖
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๕๕
- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๕๕
- การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพของสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๖๐
- สรุปผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๖๔
ส่วนที่ ๔ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๖๙ - ๒๕๗๓ ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๖๙
- วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดรวม	๗๐
- แผนที่ยุทธศาสตร์ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)	๗๑
- สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ	๗๒
- วัตถุประสงค์	๗๒
- วิสัยทัศน์ (Vision statement)	๗๒

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
- พันธกิจ (Mission statement)	๗๒
- คำอธิบายพันธกิจ	๗๒
- ค่านิยมหลัก (Core Values)	๗๒
- เป้าประสงค์และตัวชี้วัดรวม	๗๓
- ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๗๓
- ประเด็นการพัฒนาของแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓	๗๔
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างระบบบริหารและวิชาการ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจ อย่างมีประสิทธิภาพ	๗๔
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างระบบการขับเคลื่อนและกำกับติดตามผลแผนแม่บท เพื่อพัฒนาเกษตรกรรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม	๗๗
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ประสานความร่วมมือภาคีเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อคุ้มครองและรักษา ประโยชน์ของเกษตรกร	๗๘
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาองค์กร สมรรถนะสูง	๘๐
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างการบริหารจัดการองค์ความรู้	๘๓
- โครงการ และงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)	๘๕
- ตารางงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓	๘๖
- โครงการ เป้าหมาย และงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี	๘๗
- รายละเอียดงบประมาณจำแนกตามแผนงาน และผลผลิต/ โครงการ ตามเอกสาร งบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่าย ฉบับปรับปรุงตามพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เล่มที่ ๑๗	๙๗
- คณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓) และแผนปฏิบัติการประจำปี	๑๐๘
- คณะผู้จัดทำแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)	๑๐๙

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๖ กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมถึงแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน และการติดตามประเมินผลให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุผลสัมฤทธิ์ นั้น

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓ โดยพิจารณาถึงความเชื่อมโยงและความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๕ แผนยุทธศาสตร์สภาพัฒนาการเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓ ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เป็นการกำหนดกรอบทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ สภาพัฒนาการจังหวัด สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ และสำนักงานสภาพัฒนาการจังหวัด ผ่านกลไกการมีส่วนร่วมของเกษตรกร องค์กรเกษตรกร ภาวศึเครือข่าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ อันนำไปสู่การบรรลุผลตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๕๓ ในการทำหน้าที่เป็นตัวแทนของเกษตรกรในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม โดยที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้รัฐต้องดำเนินการคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิต การแปรรูป และการตลาด ส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาพัฒนาการเพื่อวางแผนเกษตรกรรมและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร เพื่อสนับสนุนสิทธิและการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนาเกษตรกรรมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้รัฐรักษาเสถียรภาพด้านราคา และความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรเพิ่มศักยภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองอย่างต่อเนื่องให้เป็นไปเพื่อเกษตรกรอย่างแท้จริงและมีกระบวนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐด้านการปฏิบัติตามนโยบายเกษตรกรรม อันจะนำไปสู่การพัฒนาภาคเกษตรกรรม และระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอย่างยั่งยืนในอนาคต รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/ กิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อบูรณาการบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป โดยมีสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓ ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ดังนี้

๑. บทบาทของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สกช.” เป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารกิจการของสำนักงาน ตามนัยมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสนับสนุนสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาเกษตรกรจังหวัด และประสานงานกับสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดในการเป็นตัวแทนเกษตรกรทำหน้าที่สะท้อนปัญหาด้านการเกษตร รวมถึงการเป็นตัวแทนเพื่อเสนอนโยบายและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ต่อภาครัฐ เพื่อให้การคุ้มครอง รักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรเกี่ยวกับการผลิต แปรรูป ตลอดจนจนถึงการตลาด รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรเกษตรกรรวมตัวกัน เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในการทำงานเป็นเครือข่ายตามวิธีการกำกับดูแลองค์กรที่ดี

๒. โครงสร้างองค์กรของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๕ กำหนดให้เลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบการบริหารกิจการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนด ทั้งนี้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีการแบ่งส่วนงานภายใน ประกอบด้วย ส่วนงานต่าง ๆ ดังนี้

- ๑) ศูนย์ขับเคลื่อนนโยบายและบริหารกิจการพิเศษ
- ๒) กลุ่มตรวจสอบภายใน
- ๓) สำนักกิจการสภา
- ๔) สำนักบริหารกลาง
- ๕) สำนักการคลังและงบประมาณ
- ๖) สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล
- ๗) สำนักยุทธศาสตร์และวิชาการ
- ๘) สำนักประเมินนโยบายเกษตรกรรม
- ๙) สำนักกฎหมายและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร

๒.๒ สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด มีการแบ่งส่วนงานภายใน ประกอบด้วย ส่วนงานต่าง ๆ ดังนี้

- ๑) ส่วนอำนวยการ
- ๒) ส่วนยุทธศาสตร์การเกษตร

๓. อำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ วรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีขอบเขตและอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ การบริหารจัดการและอำนาจบังคับบัญชาพนักงานหรือลูกจ้างตามโครงสร้างที่กำหนด รวมทั้ง การบริหารจัดการเลือกตั้งและการเลือกสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด เพื่อให้ครบองค์ประกอบในรูปแบบของ “สภาเกษตรกรแห่งชาติ” และ “สภาเกษตรกรจังหวัด” โดยสรุปรายละเอียดและสาระสำคัญ ดังนี้

มาตรา ๒๐ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- ๑) รับผิดชอบงานด้านธุรการ และทำหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- ๒) รวบรวม ศึกษา วิจัย พัฒนา และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาเกษตรกรจังหวัด สำนักงาน และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด
- ๓) ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกร และองค์กรเกษตรกร ได้ทราบถึงนโยบาย แผนแม่บท และการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- ๔) รับขึ้นทะเบียนเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร
- ๕) จัดให้มีฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ระบบข้อมูล และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเกษตรและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การวิจัย การผลิต การแปรรูป การตลาด และราคาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์
- ๖) ประสานการดำเนินงานกับสภาเกษตรกรจังหวัด และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ๗) จัดทำรายงานประจำปีของสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- ๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติมอบหมาย

การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยการเสนอแนะของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

มาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบการบริหารกิจการของสำนักงาน และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายที่สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนด ทั้งนี้ ภายใต้การกำกับดูแลของประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

มาตรา ๒๘ ให้สำนักงานมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนตามมาตรา ๒๙
 - (๒) เงินช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรรม
 - (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ยกให้
 - (๔) ดอกผลและรายได้อื่น ๆ
- รายได้ของสำนักงานไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๙ ให้สำนักงานเสนอขอของบประมาณจากรัฐบาลตามมติของสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัด

ให้รัฐบาลอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานให้เพียงพอกับการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด

การใช้จ่ายเงินอุดหนุนตามมาตรา ๒๙ ให้เป็นไปตามระเบียบที่สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงานและให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสำนักงานรวมทั้งประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยแสดงให้เห็นด้วยว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานเสนอผลการสอบบัญชีต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๑ วรรคสอง ให้สำนักงานจัดให้มีการเลือกตั้งเพื่อให้ได้สมาชิกตาม (๑) และการเลือกเพื่อให้ได้สมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๘ ให้จัดตั้งสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดขึ้น เรียกโดยย่อว่า “สจก.” มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) รับผิดชอบงานด้านธุรการ และทำหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรจังหวัด
- (๒) รวบรวม ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาเกษตรกรจังหวัด
- (๓) ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกร และองค์กรเกษตรกร ได้ทราบถึงนโยบาย แผนพัฒนาเกษตรกรรมจังหวัด และการดำเนินงานของสภาเกษตรกรจังหวัด

(๔) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ผลงานการวิจัยและองค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิต ผลผลิต การแปรรูป ผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม รวมทั้งการตลาดทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ

(๕) ประสานการดำเนินงานกับเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) จัดทำรายงานประจำปีของสภาเกษตรกรจังหวัด

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัดมอบหมาย

สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด มีบทบาทและอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีขอบเขตและอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

- (๑) รับผิดชอบงานด้านธุรการ และทำหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรจังหวัด
- (๒) รวบรวม ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาเกษตรกรจังหวัด
- (๓) ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกร และองค์กรเกษตรกร ได้ทราบถึงนโยบาย แผนพัฒนาเกษตรกรรมจังหวัด และการดำเนินงานของสภาเกษตรกรจังหวัด

(๔) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ผลงานการวิจัยและองค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิต ผลผลิต การแปรรูป ผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม รวมทั้งการตลาดทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ

(๕) ประสานการดำเนินงานกับเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๖) จัดทำรายงานประจำปีของสภาเกษตรกรจังหวัด

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัดมอบหมาย

๔. ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

แผนภูมิความเชื่อมโยงอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาเกษตรกรจังหวัด สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด (เรียกว่า ๔ เสาหลัก) รวมทั้งโครงสร้างการบริหารองค์กร และการบังคับบัญชา ดังนี้

๑. สภาเกษตรกรแห่งชาติ (สภช.) หน้าที่หลัก คือ การกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาเกษตรกรรมในระดับชาติ นอกจากนี้ยังเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการรวบรวมความเห็นและปัญหาจากเกษตรกรในระดับภาคสนาม เพื่อนำเสนอต่อรัฐบาลเพื่อหาทางแก้ไข้ปัญหาให้เกษตรกร

๒. สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (สทช.) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการและปฏิบัติการภายใต้นโยบายที่สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนด รวมถึงการทำหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ การจัดการเอกสาร และการสนับสนุนทางด้านเทคนิคและข้อมูล

๓. สภาเกษตรกรจังหวัด (สภจ.) ทำหน้าที่ประสานงานและสนับสนุนเกษตรกรในระดับจังหวัด เป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับเกษตรกรมากที่สุด มีหน้าที่หลักในการแปลงนโยบายและแนวทางที่ได้รับจากสภาเกษตรกรแห่งชาติมาเป็นการดำเนินการที่เหมาะสมกับสภาพจริงของแต่ละพื้นที่

๔. สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด (สทจ.) มีหน้าที่บริหารจัดการกิจการและกิจกรรมของสภาเกษตรกรในระดับจังหวัด ทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านธุรการ และการเป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรจังหวัด รวมถึงการประสานงานกับหน่วยงานภายในจังหวัดเพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

ความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ มีรายละเอียด ดังนี้

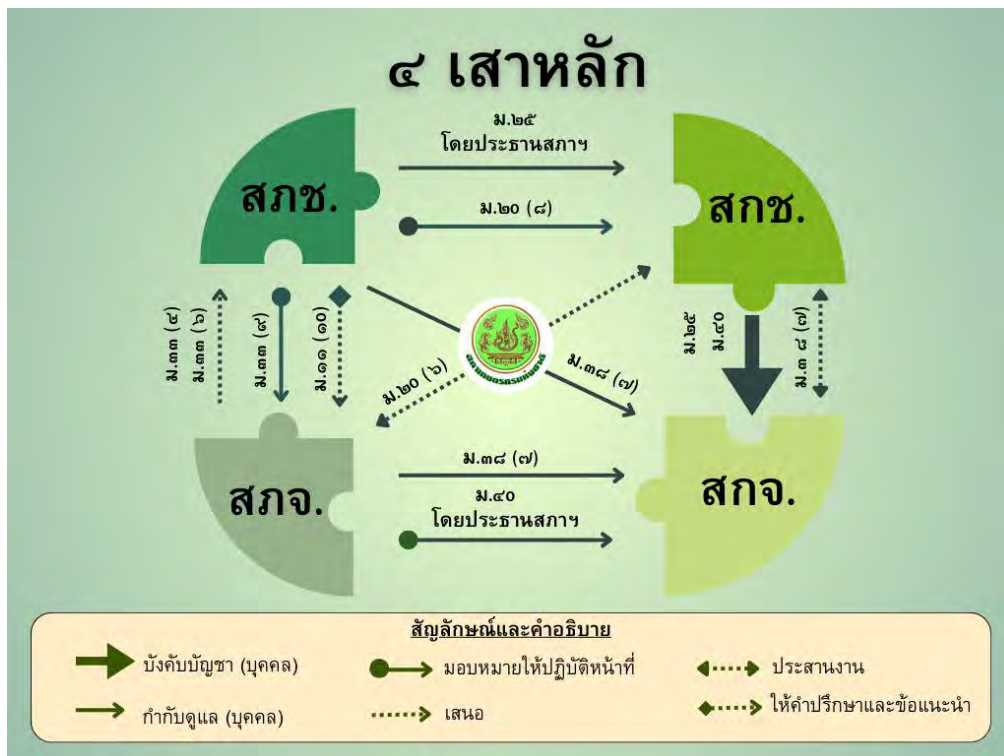
๑. การบังคับบัญชาตามมาตรา ๒๕ ของพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ เลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติมีหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ทำหน้าที่ตามนโยบายและระเบียบที่สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนดภายใต้การกำกับดูแลของประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๒. การประสานงานตามมาตรา ๒๐ (๖) ของพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีหน้าที่ประสานงานกับสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดเพื่อการดำเนินงานต่าง ๆ สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานระดับชาติ การประสานนี้รวมถึงการเสนอข้อมูลและเอกสารที่จำเป็นต่อการดำเนินการของแต่ละหน่วยงาน

๓. การกำกับดูแลตามมาตรา ๔๐ ของพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดมีหน้าที่ในการกำกับดูแล และแนะนำการดำเนินงานของสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และแนวทางที่กำหนดโดยสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๔. การปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๒๐ (๘) ของพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติมอบหมายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเกษตรกรจังหวัดและเกษตรกรในจังหวัด ปฏิบัติการตามมาตรานี้รวมถึงการให้คำปรึกษา การจัดทำข้อมูล และการสนับสนุนทางเทคนิค

โครงสร้างการบริหารองค์กรและการบังคับบัญชาดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและพัฒนาภาคการเกษตรและเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน สอดคล้องกับนโยบายที่กำหนดและเป้าหมายที่สภาเกษตรกรแห่งชาติกำหนดไว้ ทั้งนี้ สามารถแสดงรายละเอียดได้ตามแผนภูมิ ดังนี้

รูปที่ ๑ ความเชื่อมโยงอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาเกษตรกรจังหวัด สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

๔.๑) สภาเกษตรกรแห่งชาติกับสภาเกษตรกรจังหวัด

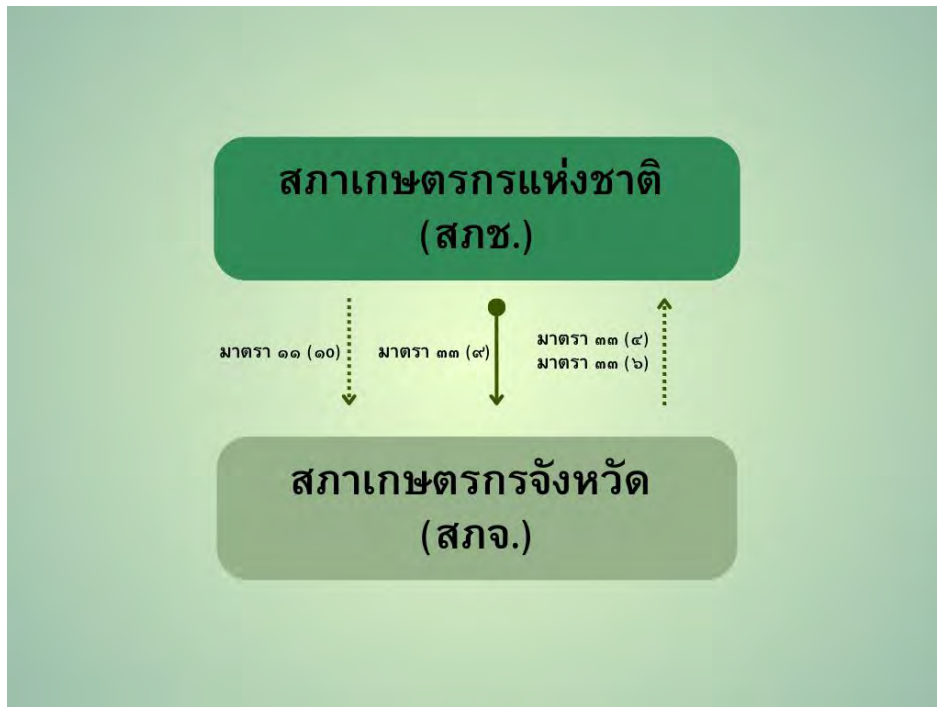
พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๑๑ (๑๐) กำหนดให้ สภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้คำปรึกษาและขอแนะนำตามที่สภาเกษตรกรจังหวัดเสนอ

มาตรา ๓๓ (๔) กำหนดให้ สภาเกษตรกรจังหวัดเสนอแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัดต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อบูรณาการเป็นแผนแม่บท

มาตรา ๓๓ (๖) กำหนดให้ สภาเกษตรกรจังหวัดเสนอนโยบายและแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม รวมทั้งราคาผลผลิตทางการเกษตรกรรมที่ไม่เป็นธรรมต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ

มาตรา ๓๓ (๙) กำหนดให้ สภาเกษตรกรจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากสภาเกษตรกรแห่งชาติ

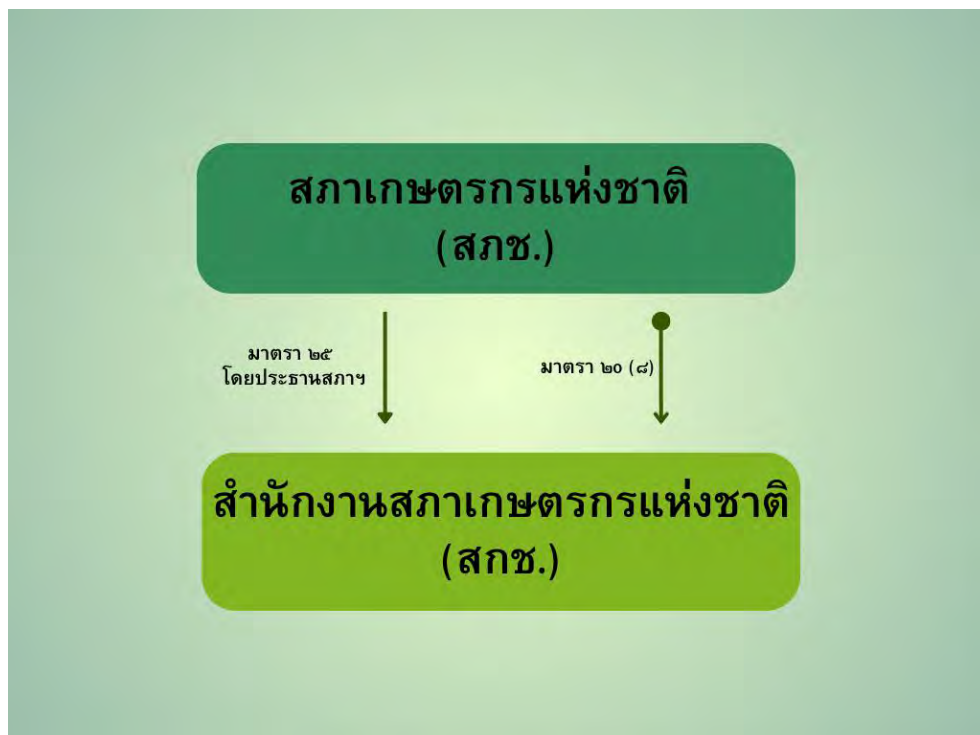
รูปที่ ๒ ความเชื่อมโยงอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติกับสภาเกษตรกรจังหวัด

๔.๒) สภาเกษตรกรแห่งชาติกับสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๒๐ (๘) กำหนดให้ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติมอบหมาย

มาตรา ๒๕ กำหนดให้ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นผู้กำกับดูแลสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

รูปที่ ๓ ความเชื่อมโยงอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติกับสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๔.๓) สภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาเกษตรกรจังหวัดกับสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

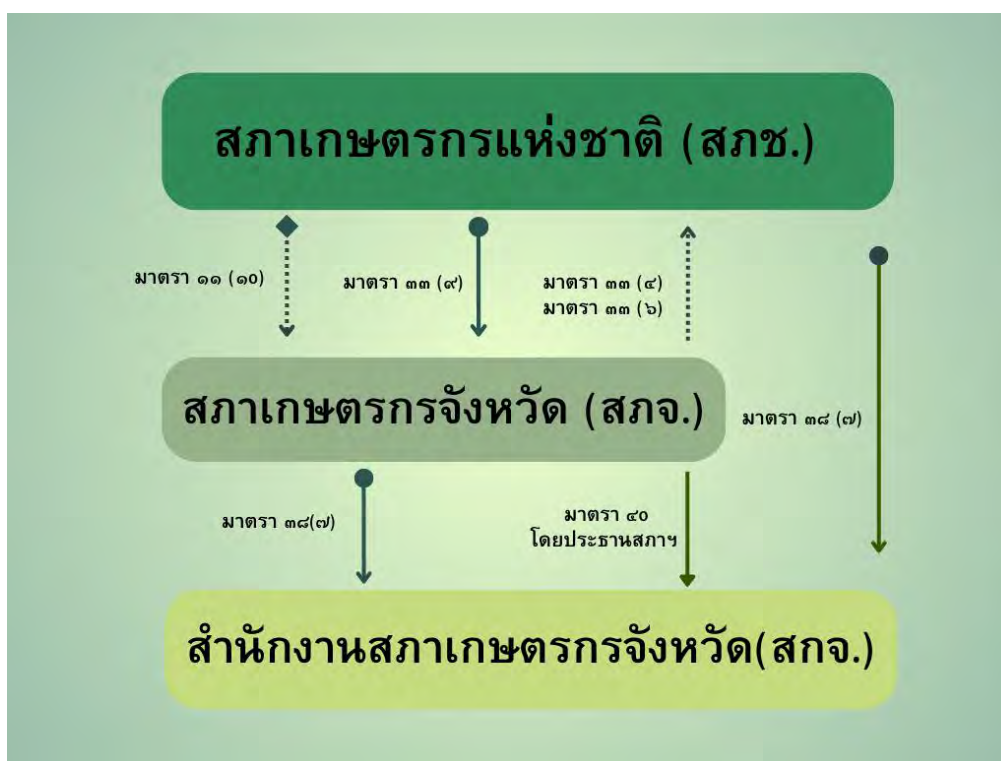
มาตรา ๑๑ (๑๐) กำหนดให้ สภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะตามที่สภาเกษตรกรจังหวัดเสนอ

มาตรา ๓๓ (๔) กำหนดให้ สภาเกษตรกรจังหวัดเสนอแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัดต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อบูรณาการเป็นแผนแม่บท

มาตรา ๓๓ (๖) กำหนดให้ สภาเกษตรกรจังหวัดเสนอนโยบายและแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม รวมทั้งราคาผลผลิตทางการเกษตรกรรมที่ไม่เป็นธรรมต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ

มาตรา ๓๘ (๗) กำหนดให้สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัดมอบหมาย

มาตรา ๔๐ กำหนดให้ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด เป็นผู้กำกับดูแลสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

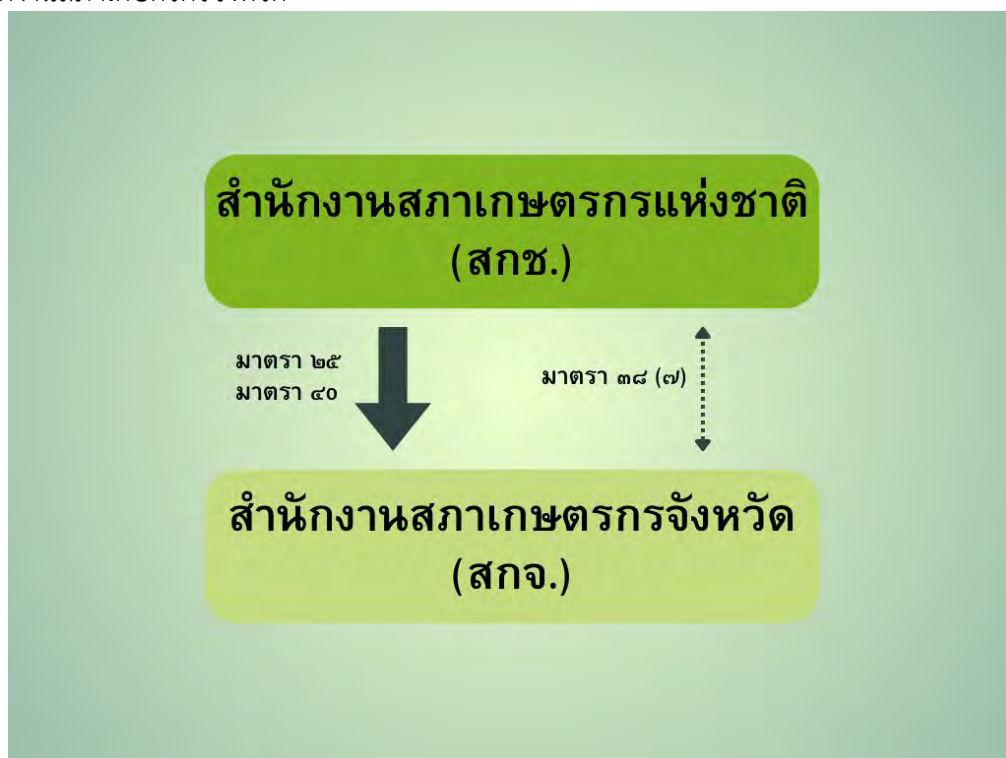
รูปที่ ๔ ความเชื่อมโยงอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาเกษตรกรจังหวัด กับสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

หมายเหตุ : - การใช้อำนาจตามมาตรา ๓๓ (๔) ต้องอาศัยมติที่ประชุมของสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- การใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ (๗) ต้องอาศัยมติที่ประชุมของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และมติที่ประชุมของสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี

๔.๔) สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติกับสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๐ กำหนดให้ เลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ไม่ว่าจะปฏิบัติหน้าที่ ณ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ หรือสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

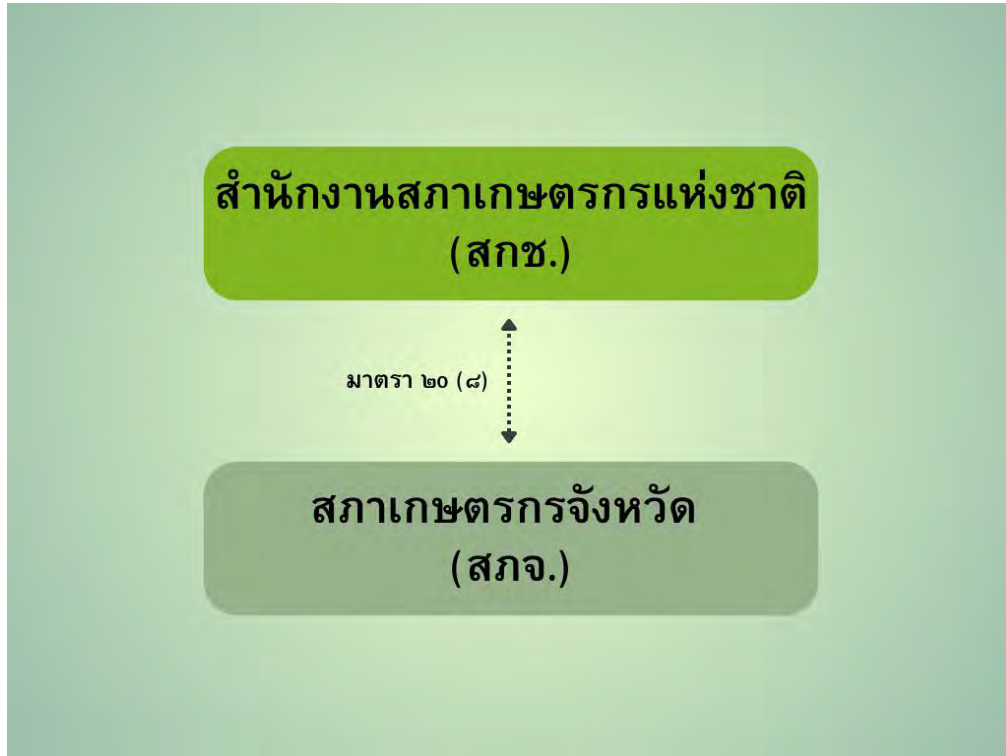
รูปที่ ๕ ความเชื่อมโยงอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติกับสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด มาตรา ๓๘ (๗) กำหนดให้สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดมอบหมาย

หมายเหตุ : การใช้อำนาจตามมาตรา ๓๘ (๗) ต้องอาศัยมติที่ประชุมของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และมติประชุมของสภาเกษตรกรจังหวัด แล้วแต่กรณี

๔.๕) สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติกับสภาเกษตรกรจังหวัด

พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

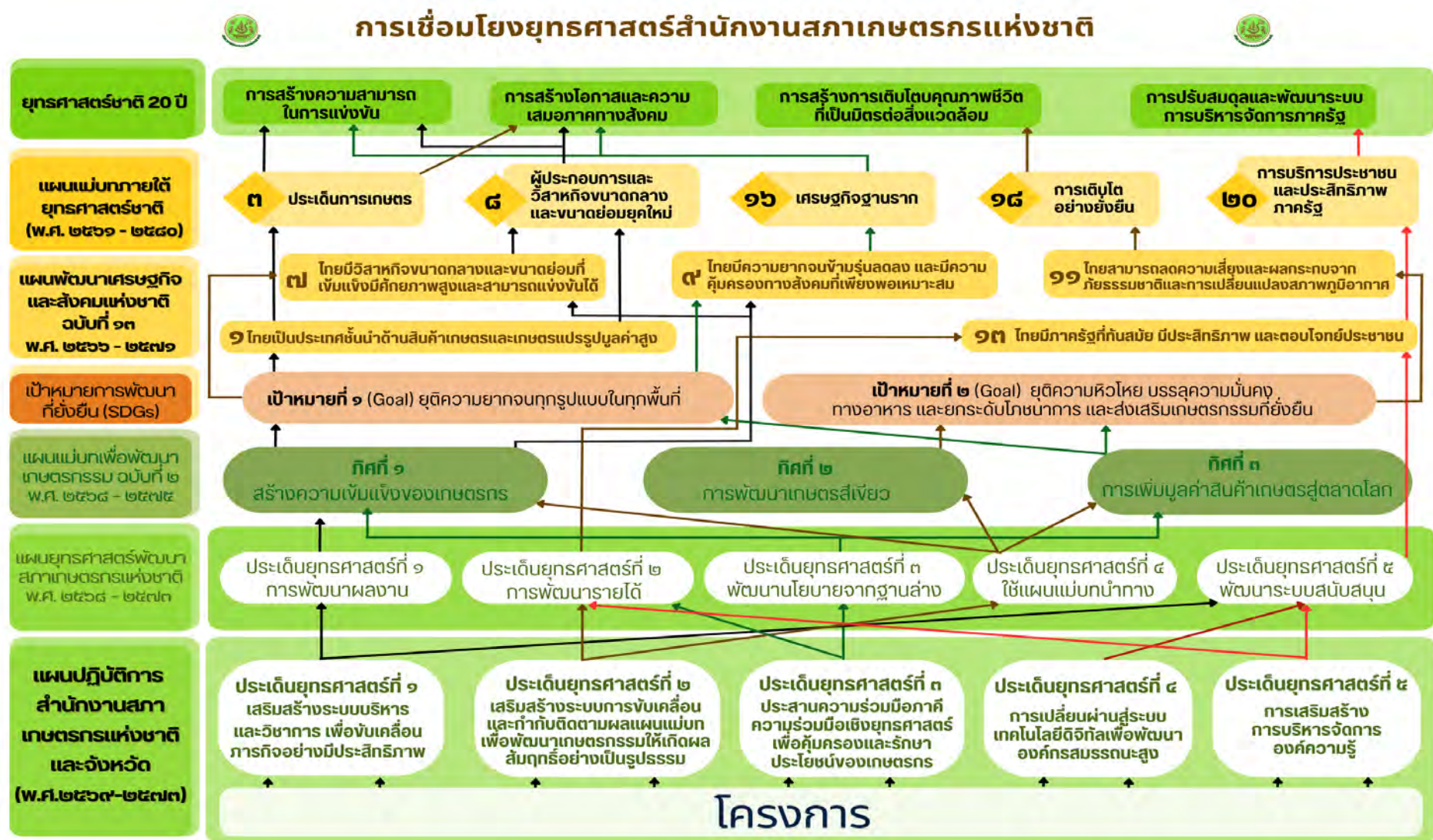
มาตรา ๒๐ (๖) กำหนดให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติประสานการดำเนินงานกับสภาเกษตรกรจังหวัด

รูปที่ ๖ ความเชื่อมโยงอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติกับสภาเกษตรกรจังหวัด

หมายเหตุ : มาตรา ๒๐ (๖) สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติทำหน้าที่ประสานการดำเนินงานกับสภาเกษตรกรจังหวัด

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

รูปที่ ๗ แผนที่ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๒.๑ แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ซึ่งมีความสอดคล้องประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (รอง)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (รอง)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ (รอง)

๒.๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก)

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ตัวชี้วัด

๒.๑ รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้

๒.๒ ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน

๒.๓ การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา

๒.๔ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(๓) ประเด็นยุทธศาสตร์

๓.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๓.๑.๑ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร องค์กรเกษตรกรในการพัฒนาเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่ประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยี นวัตกรรม ศาสตร์จากประสบการณ์ของปราชญ์ในพื้นที่ รวมถึงการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในการพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์การเกษตรเพื่อสร้างเกษตรมูลค่าเพิ่มจากอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓.๑.๒ เกษตรปลอดภัย การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร องค์กรเกษตรกรด้านเกษตรปลอดภัยทุกระดับ เพื่อเป็นการสนับสนุนการผลิตภาคเกษตรกรรมของประเทศไทย ให้ไปสู่การยอมรับของตลาดในระดับชาติและนานาชาติ

๓.๑.๓ เกษตรชีวภาพ ให้ความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพ ในด้านการอนุรักษ์ การวิจัยและพัฒนา การต่อยอด การขยายผล การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมที่สามารถพัฒนาความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น เพื่อพัฒนากระบวนการทางภาคเกษตรกรรมของไทยไปสู่การผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่ม

๓.๑.๔ เกษตรแปรรูป การสนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดผลผลิตทางการเกษตร โดยใช้การแปรรูปที่มีคุณภาพและตรงต่อความต้องการของตลาด ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นในการแปรรูป เพื่อให้เกิดสินค้าการเกษตรมูลค่าสูง

๓.๑.๕ เกษตรอัจฉริยะ การส่งเสริมและสนับสนุน องค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม การวิจัยและพัฒนา การบริหารจัดการกระบวนการผลิต โดยใช้ศาสตร์สมัยใหม่ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านศักยภาพของเกษตรกร องค์กรเกษตรกร

๓.๑.๖ ระบบนิเวศการเกษตร การสร้างระบบนิเวศการเกษตรที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิตของเกษตรกร องค์กรเกษตรกร ที่เป็นส่วนส่งเสริมในการสร้างมูลค่าให้แก่ผลผลิตทางการเกษตร ตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ เพื่อให้เกิดระบบนิเวศการเกษตรที่จะส่งเสริมความยั่งยืนให้แก่ภาคเกษตรกรรมของไทย

๓.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๓.๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ การใช้เทคโนโลยีชีวภาพในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ในกระบวนการผลิต แปรรูป ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในภาคการเกษตรที่เชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรม เป็นการพัฒนาศักยภาพด้านการผลิต โดยใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรกรรม

๓.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๓.๓.๑ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวที่สร้างประสบการณ์และการเรียนรู้ โดยใช้อัตลักษณ์และภูมิปัญญาของพื้นที่ให้นักท่องเที่ยว โดยเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิต อาชีพ สิ่งแวดล้อม คุณค่าทางสังคม วัฒนธรรมของพื้นที่นั้น ๆ ผ่านการท่องเที่ยว

๓.๓.๒ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย การส่งเสริม สนับสนุนภาคการเกษตรที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงามและแพทย์แผนไทย ผ่านกระบวนการผลิตวัตถุดิบในกระบวนการต้นน้ำ การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อนำไปเป็นผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพ ความงาม และสินค้าโดยใช้ศาสตร์ทางด้านแพทย์แผนไทยในกระบวนการกลางน้ำ และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพผ่านสินค้าและบริการทางการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยในกระบวนการปลายน้ำ เพื่อนำไปสู่การเชื่อมโยงภาคการเกษตรกับการท่องเที่ยวให้สามารถพัฒนาควบคู่กันไปได้ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าทางการเกษตรของไทย

๓.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๓.๔.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ การพัฒนาส่งเสริม สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อภาคเกษตรกรรมให้แก่เกษตรกร ทั้งทรัพยากรทางการเกษตร ที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานในทุกกระบวนการของภาคเกษตรกรรม และเชื่อมโยงเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่ที่จะเข้ามาเป็นส่วนเติมเต็มในการพัฒนาภาคเกษตรกรรมของไทย ให้สามารถพัฒนาก้าวหน้าและเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

๓.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓.๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ การส่งเสริม สนับสนุนให้เกษตรกร องค์กรเกษตรกรไปสู่ผู้ประกอบการด้านการเกษตรถือเป็นขั้นแรกของการพัฒนาการผลิตภาคเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมสู่การผลิตภาคเกษตรกรรมสมัยใหม่ โดยขั้นต่อไปจากสถานการณ์แนวโน้มของโลกการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาช่วยในการเกษตร จะสามารถส่งเสริมให้แก่เกษตรกร องค์กรเกษตรกรมีการพัฒนาด้านการเกษตรได้อย่างครบวงจร

๓.๕.๒ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน การลดความเหลื่อมล้ำในสังคมถือเป็นเป้าหมายของภาครัฐที่จะสร้างความเสมอภาค ความยุติธรรมให้เกิดในสังคม การสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการเงินถือเป็นเป้าหมายที่สำคัญของเกษตรกรไทย เนื่องจากต้นทุนทางการเงินถือเป็นต้นทุนที่สำคัญในการทำการเกษตร

๓.๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด ในการพัฒนา และเสริมสร้างการประกอบอาชีพให้แก่เกษตรกร การตลาด คือสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากการตลาดเป็นกระบวนการที่สร้างรายได้ และความเติบโตให้แก่การดำเนินธุรกิจภาคการเกษตร และเป็นการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญ การสร้างโอกาสในการเข้าถึงการตลาดให้แก่เกษตรกร องค์กรเกษตรกรถือเป็นความสำคัญที่องค์กรต้องตระหนักถึงเนื่องจากเกี่ยวข้องกับเป็นอยู่ของเกษตรกร

๓.๕.๔ สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล การเข้าถึงข้อมูลของเกษตรกรนั้นมีอยู่น้อย และเกษตรกรยังขาดทิศทางการเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้อง ทำให้การพัฒนาภาคเกษตรกรรมของไทย ยังไม่สามารถพัฒนาให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก การสร้างโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับ ภาคเกษตรกรรมยังคงเป็นความจำเป็นที่เกษตรกรควรได้รับ เพื่อให้เกิดการพัฒนา และต่อยอดเกี่ยวกับการ ดำเนินกิจกรรมภาคเกษตรกรรมของไทย

๓.๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ ในการพัฒนาภาคการเกษตร และบูรณาการกลไกภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการภาคการเกษตร ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน บูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และสถาบันวิชาการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการทำธุรกิจอย่างเกื้อหนุนกันระหว่างผู้ประกอบการที่มีขนาดและศักยภาพต่างกัน โดยมีระบบจูงใจให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการพัฒนาาร่วมกัน ตลอดจน ผลักดันการเจรจาจัดทำความตกลงทางการค้าและความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ของภาคเกษตรกรรม

(๔) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้ความสำคัญในการสนับสนุนการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ โดยการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรให้เป็นฐานหลัก ของประเทศด้วยระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เท่าเทียม ทั้งในระดับองค์กร และในระดับเครือข่าย โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับระบบเกษตรกรรม เกิดจากความร่วมมือของหุ้นส่วนเศรษฐกิจเกษตร โดยภาคเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรอิสระเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตร ร่วมกันสร้างโอกาสและการพัฒนา ด้านการเกษตร ในกรอบทวิภาคี พหุภาคี และไตรภาคี สามารถรองรับการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ ภายในประเทศทั้งด้านการลงทุน การท่องเที่ยว การพัฒนาอุตสาหกรรม และเพื่อให้สามารถเชื่อมโยง กับเครือข่ายการตลาดในต่างประเทศ ขยายกรอบเป็นจุดภาคี ในการเพิ่มศักยภาพด้านการส่งออก ซึ่งเป็นการ นำรายได้เข้าสู่ประเทศ

๒.๑.๒ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (รอง)

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

๑.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วน เข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการ ตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(๒) ตัวชี้วัด

๒.๑ ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร

๒.๒ ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน

๒.๓ ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี

๒.๔ คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

(๓) ประเด็นยุทธศาสตร์

๓.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

- ๓.๑.๑ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- ๓.๑.๒ ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๓.๑.๓ กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- ๓.๑.๔ เพิ่มผลิตภาพ และคุ้มครองแรงงานไทยให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
- ๓.๑.๕ สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัยทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม
- ๓.๑.๖ ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
- ๓.๑.๗ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- ๓.๑.๘ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๓.๒ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๓.๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม

- ๓.๓.๑ สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและตั้งพลังของภาคส่วนต่าง ๆ
- ๓.๓.๒ การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- ๓.๓.๓ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน
- ๓.๓.๔ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ และบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
- ๓.๓.๕ สนับสนุนการพัฒนาบน ฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
- ๓.๓.๖ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๓.๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง

- ๓.๔.๑ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
- ๓.๔.๒ สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

(๔) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นกลไกสำคัญในการสนับสนุนสภาเกษตรกรแห่งชาติในการขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรรมของประเทศให้มีทิศทางที่ชัดเจนและเกิดการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง โดยพัฒนาและเชื่อมโยงระบบสะท้อนปัญหา ความต้องการ และข้อเสนอเชิงนโยบายจากเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรทุกระดับ ตั้งแต่ท้องถิ่นจนถึงระดับชาติ ผ่านกระบวนการที่เปิดกว้าง โปร่งใส และเสมอภาค

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติยังทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อเสนอเชิงนโยบายและแนวทางการพัฒนาเกษตรกรรมจากสภาเกษตรกรจังหวัดและภาคีเครือข่าย เพื่อนำเสนอ

คณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเกษตรกรรมให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนมุ่งพัฒนาระบบสารสนเทศและองค์ความรู้ด้านการเกษตรแบบบูรณาการ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลกลางในการวิเคราะห์ วางแผน และติดตามประเมินผลการดำเนินงาน พร้อมส่งเสริมให้เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรเข้าถึงข้อมูล โอกาส และองค์ความรู้ที่จำเป็น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการพึ่งพาตนเองและร่วมพัฒนาเกษตรกรรมของประเทศอย่างมั่นคงและยั่งยืน

๒.๑.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๒) ตัวชี้วัด

๒.๑ พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๒ สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู

๒.๓ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๔ ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

(๓) ประเด็นยุทธศาสตร์

๓.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๓.๑.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๓.๑.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ

๓.๑.๓ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๓.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๓.๒.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๓.๒.๒ มีการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๓.๓ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

๓.๓.๔ พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๓.๓ พัฒนความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๓.๑ พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ

๓.๓.๒ เพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการใช้ทำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

๓.๓.๓ พัฒนความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๓.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน

๓.๓.๕ พัฒนความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณและคุณภาพ

๓.๔ ยกย่องระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศโดย

๓.๔.๑ ส่งเสริม คุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย

๓.๔.๒ พัฒนาและดำเนินโครงการ ที่ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๔) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรรมของประเทศ โดยทำหน้าที่จัดทำและสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมที่เกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของเกษตรกรและองค์กรเกษตรทุกระดับ เชื่อมโยงแผนแม่บทในระดับจังหวัดกับแผนแม่บทระดับชาติให้สอดคล้องกัน ทั้งในด้านการแก้ไขปัญหาเกษตรกรรม การพัฒนาเกษตรกรรม การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมระบบการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติยังมีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษาและจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเกษตรกรรมที่สมดุล ยั่งยืน และเอื้อต่อความมั่นคงทางอาหารและคุณภาพชีวิตของเกษตรกรในระยะยาว

๒.๑.๔ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๑.๒ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ตัวชี้วัด

๒.๑ ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

๒.๒ ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ

๒.๓ ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ

(๓) ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ

๓.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส มีระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และเป็นไปตาม หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

๓.๑.๑ การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากล และเป็นระดับแนวหน้า ของภูมิภาค ปรับรูปแบบ และวิธีการดำเนินการของภาครัฐมีลักษณะที่เบ็ดเสร็จ ครบวงจร และหลากหลายรูปแบบ ตามความต้องการของผู้รับบริการ มีความร่วมมือกับภาคอื่น ๆ พร้อมทั้งปรับปรุงกลไกการปฏิบัติงานของภาครัฐ ให้มีลักษณะบูรณาการ สามารถส่งเสริมภารกิจของภาคส่วนต่าง ๆ

๓.๑.๒ ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยี ดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ มีระบบการบริหารจัดการข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน และแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นำไปสู่การวิเคราะห์การจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการพัฒนานโยบาย และการให้บริการภาครัฐ มีการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการสาธารณะตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ เพื่อให้สามารถติดต่อราชการ ได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย และตรวจสอบได้

๓.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐมีความสอดคล้องเชื่อมโยง และเป็นกลไกสำคัญในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในทุกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยึดโยง กับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ มีเป้าหมายร่วมกันทั้งในเชิงประเด็นเชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่

๓.๒.๑ **ให้ ยุทธศาสตร์ ชาติ เป็น กลไก ขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศ** ใช้แผนแม่บทตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ ผ่านแผนปฏิบัติการ ในระดับต่าง ๆ โดยเชื่อมโยงการทำงานของภาครัฐในทุกระดับให้มีเอกภาพ และสอดคล้องประสานกันตามห่วงโซ่ การพัฒนาระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการประสานความร่วมมือ ที่หลากหลาย

๓.๒.๒ **ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ** หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบการเงินการคลังของประเทศมีการปฏิบัติหน้าที่ ตามกรอบภารกิจ ในการสนับสนุนและไม่เป็นอุปสรรคในการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

๓.๒.๓ **ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ในทุกระดับ** มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อ การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับประเด็นการพัฒนา ระดับหน่วยงาน และระดับพื้นที่ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ

๓.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย ทันท่วงทีการเปลี่ยนแปลง และมีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้น และทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยการพัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติ ราชการให้ทันสมัย โดยมีการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์

มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยึดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล มาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ

๓.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดี คนเก่ง ทำงานในภาครัฐ มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ

๓.๕.๑ ภาครัฐมีการบริหารกำลังคนที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอนควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผน กำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเทแลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว รวมทั้งทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรมมีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน

๓.๕.๒ บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรมและมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ พัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐและวางมาตรการที่เหมาะสมกับเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานและสร้างค่านิยมในการปฏิบัติงานเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาวะผู้นำในทุกระดับให้มีขีดสมรรถนะสูง มีความรับผิดชอบ และมีความเป็นมืออาชีพ เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำนการเปลี่ยนแปลง พัฒนา นโยบายและยุทธศาสตร์เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม โดยมีการสร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบเพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว

๓.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต ภาครัฐมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกระดับ โดยบุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตกำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐต้องยึดถือแนวทางปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และหลีกเลี่ยงการขัดกันระหว่างประโยชน์บุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

(๔) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์

สำนักงานสภาพัฒนาการแห่งชาติให้ความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรให้มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยน้อมนำหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินงานทุกระดับ มีการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานให้ทันสมัย ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง และตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกรและประชาชนอย่างรวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้ พร้อมทั้งบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในทุกระดับ เชื่อมโยงข้อมูลและบริการผ่านระบบดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการให้บริการสาธารณะ นอกจากนี้ยังมุ่งพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรม จริยธรรม และสมรรถนะสูง มีจิตสำนึกในการทำงานเพื่อประชาชน ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต และสร้างกลไกการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินงานของสำนักงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ ประกอบด้วย

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) โดยมีความสอดคล้อง ๕ ประเด็น ดังนี้

๒.๒.๑.๑ ประเด็นที่ (๐๓) ประเด็นการเกษตร

๑) ประเด็นการเกษตรในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาตินี้เป็นการให้ความสำคัญกับภาคการเกษตร เนื่องจากภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร สร้างรายได้ต่อระบบเศรษฐกิจ และเป็นแหล่งรองรับแรงงานที่สำคัญของประเทศไทย รวมทั้งอาชีพเกษตรกรยังเป็นอาชีพของประชากรในประเทศประมาณ ๒๔ ล้านคน ภาคการเกษตรจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระจายรายได้สู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม ภาคการเกษตรของไทยนั้นยังเจอความท้าทายที่ต้องการพัฒนาอีกหลาย ๆ ด้าน เช่น ภัยธรรมชาติ การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก จึงได้มุ่งเน้นการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตรการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม รวมถึงการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร ให้เกิดการพัฒนาและมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง

ความสอดคล้อง ประเด็นการเกษตรมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา นโยบายจากฐานล่าง ในการส่งเสริมและพัฒนากลไกการรวบรวมข้อมูลปัญหา ความต้องการ และแนวทางแก้ไขจากภาคการเกษตร ผ่านเครือข่ายผู้แทนเกษตรกรระดับหมู่บ้าน และช่องทางต่าง ๆ เช่น ศูนย์ประสานงานและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร และสภาเกษตรกรจังหวัด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนสภาพจริงในพื้นที่ และสามารถนำไปสู่การกำหนดนโยบายหรือแนวทางพัฒนาเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การใช้แผนแม่บทนำทาง ซึ่งใช้แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ เป็นกรอบแนวทางสำคัญในการบูรณาการการพัฒนาภาคเกษตรกรรมในระดับพื้นที่เป็นไปอย่างมีทิศทางและสอดคล้องกับแผนพัฒนาต่าง ๆ เช่น แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัด แผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรในระดับพื้นที่

- เป้าหมายและตัวชี้วัดของเป้าหมายระดับประเด็น (๐๓) การเกษตร

รหัสเป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๓๐๐๐๑	ผลิต ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น (ร้อยละต่อปี)	ไม่น้อยกว่า ๔.๕	ไม่น้อยกว่า ๔.๕	ไม่น้อยกว่า ๔.๕
๐๓๐๐๐๒	ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น	ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร (เฉลี่ยร้อยละ)	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑.๐	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑.๒	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑.๓

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็น (๐๓) การเกษตร ให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรทั้งพืช สัตว์ และประมง เพื่อนำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรในระยะ ๒๐ ปี ที่เน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตในภาคเกษตรไปสู่สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง โดยอาศัย การยกระดับการผลิตคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ ความหลากหลายทางชีวภาพ การแปรรูปสร้างมูลค่า การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และการจัดการฟาร์ม รวมไปถึงการบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต โดยมี ๖ แผนย่อย ดังนี้

๑) แผนย่อยที่ ๑ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น มีเป้าหมายในการเพิ่มมูลค่าผ่านการพัฒนา และต่อยอด ที่ครอบคลุมสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะพื้นที่ สินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย สินค้าศิลปาชีพ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รวมถึงสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และพืชผลเกษตรและผลไม้เขตร้อน โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๓๐๑๐๑	สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (ร้อยละ)	ไม่น้อยกว่า ๑๐	ไม่น้อยกว่า ๒๕	ไม่น้อยกว่า ๓๕

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญานวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย (๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า สร้างความแตกต่างและโดดเด่นของในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกษตรอัตลักษณ์ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น ๆ

๒) แผนย่อยที่ ๒ เกษตรปลอดภัย มีเป้าหมายเพิ่มมูลค่าสินค้า และผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยให้ได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าโภชนาการสูงขึ้น ผ่านการพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐานปลอดภัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทย่อย เกษตรปลอดภัย

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๓๐๒๐๑	สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการรับรอง ได้แก่ (๑) สินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจ	(๑) ไม่น้อยกว่า ๕	(๑) ไม่น้อยกว่า ๕	(๑) ไม่น้อยกว่า ๕
		(๒) ไม่น้อยกว่า ๕	(๒) ไม่น้อยกว่า ๕	(๒) ไม่น้อยกว่า ๕	(๒) ไม่น้อยกว่า ๕

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
		รับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี และ (๒) สินค้าอินทรีย์ (เฉลี่ยร้อยละ)			
๐๓๐๒๐๒	ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น	ดัชนีคุณภาพและความปลอดภัย ภายใต้ดัชนีความมั่นคงทางอาหาร (อันดับของโลก ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่เกิน ๗๐	ไม่เกิน ๖๘	ไม่เกิน ๖๕

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวนเกษตร เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหาร และสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน (๒) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการเกษตร ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพ (๓) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์

๓) แผนย่อยที่ ๓ เกษตรชีวภาพ มีเป้าหมายเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ รวมทั้งวิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับตำบลเพิ่มขึ้น ผ่านกระบวนการพัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเกษตรชีวภาพ เพื่อนำไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง ภายใต้ระบบการผลิตที่คำนึงถึงการทำการเกษตรที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกษตรชีวภาพ ปลอดภัย และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทย่อย เกษตรชีวภาพ

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๓๐๓๐๑	สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)	ไม่น้อยกว่า ๑๕	ไม่น้อยกว่า ๑๘	ไม่น้อยกว่า ๒๐
๐๓๐๓๐๒	วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบลเพิ่มขึ้น	การจดทะเบียนดำเนินการของวิสาหกิจชุมชนที่เกี่ยวกับเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑๕	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๒๐	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๒๕

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์ เพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ตลอดจนการเชื่อมโยงไปสู่ภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ (๒) ส่งเสริมสนับสนุนการผลิต แปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ ยุกระดับเกษตรกร

เป็นผู้ประกอบการเกษตร (๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของพื้นที่ รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (๔) ส่งเสริมการทำการตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ประโยชน์ และสรรพคุณของสมุนไพรไทย รวมถึงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านเกษตรชีวภาพ

๔) แผนย่อยที่ ๔ เกษตรแปรรูป มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทย่อย เกษตรแปรรูป

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๓๐๔๐๑	สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)	ไม่น้อยกว่า ๔	ไม่น้อยกว่า ๕	ไม่น้อยกว่า ๖

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) ส่งเสริมการพัฒนา การใช้วัตถุดิบ และผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทาน (๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้ และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดเชิงพาณิชย์ (๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า (๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

๕) แผนย่อยที่ ๕ เกษตรอัจฉริยะ มีเป้าหมายเพิ่มมูลค่าให้สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/ อัจฉริยะ รวมทั้งผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์ม หรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/ อัจฉริยะเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ โดยอาศัยเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเกษตรในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตร โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทย่อย เกษตรอัจฉริยะ

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๓๐๕๐๑	สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/ อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น	มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่/ อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๖	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๗

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๓๐๕๐๒	ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น	ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑๕	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๒๐	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๒๕

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต (๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึง และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่าง ๆ เพื่อวางแผนการเกษตรและพัฒนาการเกษตรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน (๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนให้เข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อเพิ่มผลผลิตภาพการผลิต ผลผลิตในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุด

๖) แผนย่อยที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร มีเป้าหมายเพื่อให้สถาบันเกษตรกรมีประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น รวมถึงความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น ผ่านการสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเกษตรกร และภาคเกษตรให้สามารถปรับตัวไปสู่กระบวนการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทย่อย การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๓๐๖๐๑	ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น	ผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๖	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๗
๐๓๐๖๐๒	สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจ ชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น	สัดส่วนของจำนวนสถาบันเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน ได้แก่ (๑) สหกรณ์ที่มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ (๒) วิสาหกิจชุมชนที่มีศักยภาพในระดับดี และ (๓) กลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งระดับ ๑ และ ๒ ต่อจำนวนสถาบันเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้งหมด (เฉลี่ยร้อยละ)	(๑) ไม่น้อยกว่า ๕๐ (๒) ไม่น้อยกว่า ๓๕ (๓) ไม่น้อยกว่า ๓๕	(๑) ไม่น้อยกว่า ๕๕ (๒) ไม่น้อยกว่า ๔๐ (๓) ไม่น้อยกว่า ๔๐	(๑) ไม่น้อยกว่า ๖๐ (๒) ไม่น้อยกว่า ๔๕ (๓) ไม่น้อยกว่า ๔๕

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าและความมั่นคงทางด้านอาหาร ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร มาวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตร (๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน ส่งเสริมการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ลดการพึ่งพาอาหารจากภายนอก (๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร วางกลไกการจัดการปัญหาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ในทุกมิติ รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย (๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ (๕) สนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมภาคเกษตร รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีและข้อมูลสารสนเทศ (๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้า และผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือผู้บริโภค รวมถึงส่งเสริมให้มีระบบตรวจสอบย้อนกลับ (๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร (๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร

๒.๒.๑.๒ ประเด็นที่ (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ผ่านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในบริบทปัจจุบันที่ต้องสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวหน้า และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ เพื่อผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินและฐานข้อมูลที่ทันสมัย เสริมสร้างศักยภาพในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศและพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของธุรกิจใหม่ ๆ ในอนาคต โดยมีเป้าหมาย และตัวชี้วัดระดับประเด็นดังนี้

- เป้าหมายและตัวชี้วัดของเป้าหมายระดับ (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

รหัสเป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๘๐๐๐๑	ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น	สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (เฉลี่ยร้อยละ)	ไม่น้อยกว่า ๔๐	ไม่น้อยกว่า ๔๕	ไม่น้อยกว่า ๕๐

แผนย่อยภายใต้ประเด็นที่ (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมยุคใหม่ที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีรายละเอียดดังนี้

๑) แผนย่อยที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น และความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน และพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับ ให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาเพิ่มมูลค่าธุรกิจ ตลอดจนส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายและตัวชี้วัดแผนย่อย การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

รหัสเป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๘๐๑๐๑	วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่(เฉลี่ยร้อยละ)	ไม่น้อยกว่า ๑๕	ไม่น้อยกว่า ๒๕	ไม่น้อยกว่า ๓๕
๐๘๐๑๐๒	ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น	ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัล (อันดับ ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่เกิน ๓๐	ไม่เกิน ๒๕	ไม่เกิน ๒๐

แนวทางการพัฒนาเกี่ยวข้อง คือ (๑) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมืองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๒) พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้นโดยส่งเสริมแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศ (๓) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่ (๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต

๒) แผนย่อยที่ ๒ การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

มีเป้าหมายเพื่อให้สินเชื่อบริการรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น และมูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น ผ่านการให้ความสำคัญกับการจัดหาแหล่งเงินทุน และพัฒนาช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงิน และการบริหารความเสี่ยง พัฒนาระบบประเมินมูลค่าทรัพย์สินในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจ รวมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสม โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายและตัวชี้วัดแผนย่อย การสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน

รหัสเป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๐๘๐๒๐๑	สินเชื่อบริการรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวสินเชื่อบริการรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ (เฉลี่ยร้อยละ)	ไม่น้อยกว่า ๑๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐
๐๘๐๒๐๒	มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น	อัตรามูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (เฉลี่ยร้อยละ)	ไม่น้อยกว่า ๑๒	ไม่น้อยกว่า ๑๔	ไม่น้อยกว่า ๑๖

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) ส่งเสริมการจัดหาแหล่งเงินทุนและพัฒนาช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุน (๒) สนับสนุนให้เกษตรกร องค์กรเกษตรกรสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสม ตลอดจนการให้ความรู้ในการเข้าถึงบริการทางการเงินและการสร้างวินัยทางการเงิน

๒.๒.๑.๓ ประเด็นที่ (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากจะมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาและยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง และเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงให้กับเศรษฐกิจไทยในอนาคต ดังนั้น การยกระดับรายได้ของประชากรกลุ่มรายได้ต่ำให้เพิ่มขึ้นอย่างกระจายและต่อเนื่องจึงเป็นกลไกสำคัญในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก และเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเอง ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน มีคุณธรรม และเป็นระบบเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดการพัฒนาด้านอื่น ๆ ในระดับพื้นที่ เกิดการสร้างอาชีพ กระจายรายได้ และลดความเหลื่อมล้ำและไม่เสมอภาคจากระดับชุมชน ซึ่งจะช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยมีเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- เป้าหมายและตัวชี้วัดของเป้าหมายระดับ (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๑๖๐๐๐๑	รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง	ดัชนีความยากจนหลายมิติของกลุ่มเป้าหมายในระบบบริหารจัดการข้อมูลพัฒนาคนแบบชี้เป้า มิติด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี)	ลดลง ไม่น้อยกว่า ๕	ลดลง ไม่น้อยกว่า ๑๐	ลดลง ไม่น้อยกว่า ๑๕

แผนย่อยภายใต้ประเด็นที่ (๑๖) เศรษฐกิจฐานรากที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการสำนักงานสภาพัฒนาการแห่งชาติ มีรายละเอียดดังนี้

๑) แผนย่อยที่ ๑ การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

มีเป้าหมายเพื่อศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น โดยเน้นการเพิ่มพูนองค์ความรู้และทักษะในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจของเกษตรกร แรงงานทั่วไป และกลุ่มประชากรที่มีรายได้น้อย และไม่มั่นคงให้เป็นผู้ประกอบการ ผ่านการสนับสนุนการช่วยเหลือทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้ และทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า รวมถึงการพัฒนาสู่การเป็นวิสาหกิจรายย่อย เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและก่อให้เกิดการสร้างรายได้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงการบริหารจัดการหนี้สิน ครอบคลุมทั้งหนี้ในระบบและนอกระบบ เพื่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างยั่งยืน และการใช้ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มายกระดับห่วงโซ่อุปทานให้เป็นห่วงโซ่คุณค่าที่สามารถก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนได้อย่างเป็นธรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายและตัวชี้วัดแผนย่อย การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๑๖๐๑๐๑	ค ัก ก ย า พ แ ล ะ ชี ด ความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น	ผลิตภาพของวิสาหกิจรายย่อย (เฉลี่ยร้อยละ)	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ สร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลและความรู้ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ร่วมกับองค์ความรู้ใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชน ที่ครบวงจร ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) บริหารจัดการหนี้สินอย่างยั่งยืน สร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินให้กับประชาชนที่มีรายได้น้อยผ่านการส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริมความรู้และวินัยทางการเงิน การจัดทำบัญชีครัวเรือน ที่นำไปสู่การออมและเป็นหลักประกันในการลงทุน

๒) แผนย่อยที่ ๒ การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ

ฐานราก

มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และกลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้สินได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบที่มีโครงสร้างกระจายรายได้ ทั้งวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ และวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาช่องทางการตลาดและเครือข่าย เพื่อให้เกิดการจัดการกลไกการตลาด ครบวงจรในรูปแบบการค้าที่เป็นธรรม รวมถึงการสร้างกติกาให้เกิดโครงสร้างกระจายรายได้ให้กับเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม การส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็น และการบริหารจัดการกลไกต่าง ๆ เพื่อให้เศรษฐกิจชุมชนมีทุนในการพัฒนาการค้าและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

เป้าหมายและตัวชี้วัด แผนย่อย การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนา

เศรษฐกิจฐานราก

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๑๖๐๒๐๑	ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	อัตราการขยายตัวของรายได้รวมวิสาหกิจรายย่อย (ร้อยละต่อปี)	ไม่น้อยกว่า ๔	ไม่น้อยกว่า ๔	ไม่น้อยกว่า ๔
๑๖๐๒๐๒	กลุ่มประชากรรายได้ต่ำสุด ร้อยละ ๔๐ มีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้สินได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	สัดส่วนค่าใช้จ่ายหนี้สินของครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำสุด ร้อยละ ๔๐ ต่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดของครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำสุด ร้อยละ ๔๐	ลดลง ไม่น้อยกว่า ๒๐	ลดลง ไม่น้อยกว่า ๒๐	ลดลง ไม่น้อยกว่า ๒๐

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้าง ดูดซับมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน เพื่อสร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของสมาชิกในชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ รวมทั้งการพัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน โดยครอบคลุมช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

๒.๒.๑.๔ ประเด็นที่ (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นแหล่งที่มาของวัตถุดิบและผลิตผลที่เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ ทั้งในการดำรงชีวิตและการดำเนินธุรกิจของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว รวมทั้งเป็นที่รองรับกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ การเติบโตอย่างยั่งยืน จึงเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับการเติบโตบนหลักของการใช้ประโยชน์ การอนุรักษ์ รักษา ฟื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเลอย่างยั่งยืน โดยมีเป้าหมายและแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- เป้าหมายและตัวชี้วัดของเป้าหมายระดับ (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๑๘๐๐๐๑	การบริโภคและการผลิต ของประเทศมีความยั่งยืน สูงขึ้น	ความยั่งยืนและคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในระดับโลก (อันดับ ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	น้อยกว่า ๔๐	น้อยกว่า ๓๐ ในปี ๒๕๗๓	อยู่ระหว่าง การพิจารณา ตัวชี้วัดใหม่

**แผนย่อยภายใต้ประเด็นที่ (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืนที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการ
สำนักงานสภาพัฒนาการแห่งชาติ มีรายละเอียดดังนี้**

๑) แผนย่อยที่ ๑ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

มีเป้าหมายในการสนับสนุนให้พื้นที่คุ้มครองได้รับการอนุรักษ์ คุ้มครอง เพื่อลด
การสูญเสียชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม ตลอดจนชนิดพันธุ์เฉพาะถิ่นที่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศ รวมทั้งการลดความ
ขัดแย้งระหว่างสัตว์ป่า มนุษย์ และชุมชน ตลอดจนให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการป่าไม้เชิงพื้นที่
ผ่านการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการหยุดยั้งการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า พัฒนาการ
มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ พัฒนางองค์กรของรัฐและออกกฎระเบียบเพื่อสนับสนุนการเพิ่มพื้นที่ป่า
สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งในเขตเมืองและชุมชน ส่งเสริมการลงทุนและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการผลิต
ตลอดจนการบริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัดแผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๑๘๐๑๐๑	การบริโภคและการผลิต ของประเทศมีความยั่งยืน สูงขึ้น	ดัชนีสมรรถนะ สิ่งแวดล้อม (คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๕๕	ไม่น้อยกว่า ๖๐	ไม่น้อยกว่า ๖๕

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่
อาศัยตามธรรมชาติ ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ป้องกันชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกราน ให้ความสำคัญกับ
พันธุ์กรรมท้องถิ่นที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศและมีความสำคัญทางเศรษฐกิจและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
ส่งเสริมการทำงานบูรณาการระหว่างภาคส่วน อาทิ ภาคเกษตรให้เกิดการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทาง
ชีวภาพอย่างยั่งยืน (๒) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน พัฒนาและส่งเสริมการขับเคลื่อนเกษตรกรรม
ยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดห่วงโซ่คุณค่า รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภค
ที่ยั่งยืนในระดับประเทศทั้งด้านพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดให้
เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

๒) แผนย่อยที่ ๒ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพ

ภูมิอากาศ

มีเป้าหมายเพื่อขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศอย่างยั่งยืน ผ่านแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมทั้งในมิติของการลดก๊าซเรือนกระจก การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็น

มิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

รหัสเป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๑๘๐๓๐๑	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงจากกรณีปกติ (ร้อยละ ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๒๐	ไม่น้อยกว่า ๓๐	ไม่น้อยกว่า ๔๐
		ดัชนีความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ (อันดับ ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๔๐	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๖๐

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (๒) ปรับตัว

เพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๓) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน (๔) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓) แผนย่อยที่ ๓ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมี

ในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

มีเป้าหมายเพื่อจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิด โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ผ่านการจัดทำระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียและกำจัดขยะมูลฝอยที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ การใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษ ส่งเสริมการลดหรือเลิกใช้สารเคมีอันตรายควบคุม ป้องกันของเสียจากสินค้าจากต่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมการจัดการมลพิษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป้าหมายและตัวชี้วัด แผนย่อย การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๑๘๐๔๐๑	คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์	สัดส่วนคุณภาพพื้นที่น้ำในแหล่งน้ำผิวดินแหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินที่อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ต่อพื้นที่เป้าหมาย (ร้อยละภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๙๐	ไม่น้อยกว่า ๙๐	ไม่น้อยกว่า ๙๐
๑๘๐๔๐๓	การจัดการขยะมูลฝอยมูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมี ในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น	ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ (คะแนนภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๐.๘๑	ไม่น้อยกว่า ๐.๘๙	ไม่น้อยกว่า ๐.๙๕

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) จัดคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพให้เหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ (๒) จัดการสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ส่งเสริมให้ลด ละ เลิกการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช สำหรับการเกษตรทุกประเภท เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสิ่งแวดล้อม รวมถึงส่งเสริมความรู้และการใช้สารเคมีอย่างถูกต้องและปลอดภัย

๒.๒.๑.๕ ประเด็นที่ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

ภาครัฐเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินการทางนโยบายและทางปฏิบัติเพื่อตอบสนองความต้องการประชาชนและภาคส่วนอื่น ๆ กล่าวคือภาครัฐเป็นภาคส่วนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น เพื่อให้การบริการของภาครัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ และภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ และสนับสนุนจะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทุกประเด็น เพื่อบูรณาการทั้งในเชิงประเด็นเชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่ที่มีการเชื่อมโยงการทำงานทุกระดับให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ผ่านการบูรณาการกันอย่างมีเอกภาพและสอดคล้องกัน มีการประสานงานบนความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ ตั้งแต่ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ ภาคประชาชน และภาคส่วนอื่นในสังคม โดยมีเป้าหมายและแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐมีเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ คือ บริการของภาครัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ และภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

เป้าหมายและตัวชี้วัดของเป้าหมายระดับ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพ

ภาครัฐ

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๒๐๐๐๐๑	บริการของภาครัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ	ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ (ร้อยละภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๙๐	ไม่น้อยกว่า ๙๕	ไม่น้อยกว่า ๙๕
๒๐๐๐๐๒	ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้	ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (อันดับของโลกภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่เกิน ๕๐	ไม่เกิน ๔๐	ไม่เกิน ๓๐
		สัดส่วนหน่วยงานระดับกรมที่มีระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัล หน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในระดับ ๔ ขึ้นไป ต่อหน่วยงานภาครัฐระดับกรมทั้งหมด (ร้อยละภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๒๐	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐

๒) แผนย่อยภายใต้ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

ที่เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประกอบด้วย

๒.๑ แผนย่อย การพัฒนาบริการประชาชน

มีเป้าหมายให้งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาการบริการภาครัฐโดยภาครัฐยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใสมีระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นและงานของรัฐบาลอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชนโดยต้องมีความพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันดำเนินการพัฒนาระบบอำนวยความสะดวกในการบริการภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนและผู้รับบริการทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หลากหลายช่องทาง ตรวจสอบได้

เป้าหมายและตัวชี้วัด แผนย่อย การพัฒนาบริการประชาชน

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๒๐๐๑๐๑	งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น	สัดส่วนของกระบวนการที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัลต่อกระบวนการทั้งหมดที่สามารถปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัล (ร้อยละ ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๖๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐ เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการ และภาคธุรกิจ มีความสะดวกมีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงานแบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน และการดำเนินธุรกิจ (๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่ ตรวจสอบได้ ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล และเกิดประโยชน์สูงสุด (๓) ปรับวิธีการทำงาน จากการทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด เป็นการให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ เปลี่ยนการทำงานด้วยมือเป็น การทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมด เชื่อมโยงและบูรณาการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียวกัน มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์

๒.๒ แผนย่อย การบริหารจัดการการเงินการคลัง

แผนย่อยการบริหารจัดการการเงินการคลังจึงถูกจัดทำขึ้นเพื่อให้ภาครัฐดำเนินการภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง มีความสามารถในการรักษาเสถียรภาพทางการเงินการคลัง บริหารและจัดการการเงินการคลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงาน ภาครัฐใช้จ่ายในจำนวนที่เหมาะสม อย่างโปร่งใส โดยที่ประชาชนและภาคส่วนอื่น ๆ สามารถตรวจสอบการใช้จ่ายของภาครัฐได้ทุกขั้นตอน และมีมาตรการทางเศรษฐกิจ การเงิน และการค้าที่เท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด แผนย่อย การบริหารจัดการการเงินการคลัง

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๒๐๐๒๐๑	หน่วยงานภาครัฐบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ	สัดส่วนเป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่บรรลุเป้าหมายต่อเป้าหมายแผนแม่บทย่อยทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
		(ร้อยละ ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)			
๒๐๐๒๐๒	ภาษีที่จัดเก็บถูกนำไปใช้ อย่างมีประสิทธิภาพ	การใช้จ่ายรายจ่าย ภาพรวม รายจ่าย ประจำ และรายจ่าย ลงทุนของหน่วยงาน ภาครัฐ (ร้อยละต่อปี)	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐
๒๐๐๒๐๓	หน่วยงานของรัฐดำเนินการ โครงการตามห่วงโซ่คุณค่า ของประเทศไทย เพื่อการ บรรลุเป้าหมายของ ยุทธศาสตร์ชาติ	สัดส่วนของปัจจัยภายในได้ ห่วงโซ่คุณค่าของ ประเทศไทยที่มีโครงการ มารองรับต่อปัจจัย ภายในห่วงโซ่คุณค่า ทั้งหมด (ร้อยละ ภายใน ปี ๒๕๗๐/๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค โดยรักษาวินัยการเงินการคลังภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง พัฒนาระบบการคลังล่วงหน้าระยะปานกลางและระยะยาว ดำเนินกรอบนโยบายการเงินและการคลังที่โปร่งใส ยืดหยุ่น รักษาเสถียรภาพระบบการเงิน และพัฒนาเครื่องมือทางนโยบายใหม่ ๆ (๒) จัดทำงบประมาณตอบสนองต่อเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้งบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ โดยสนับสนุนบทบาทภารกิจของหน่วยงานทั้งในการกิจพื้นฐาน การกิจยุทธศาสตร์ การกิจพื้นที่ และการกิจอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของแต่ละแผนงาน/โครงการ และเป้าหมายร่วมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสถานการณ์และความเร่งด่วนในแต่ละช่วงเวลา โดยใช้เครื่องมือด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยร่วมกัน (๓) กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการทั้งในการกิจพื้นฐาน การกิจยุทธศาสตร์ และการกิจพื้นที่ มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๓ แผนย่อย การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

มีเป้าหมายให้ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว ผ่านการพัฒนาให้ภาครัฐมีระบบบริหารงานที่ทันสมัยสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันเป็นเงื่อนไขสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในอนาคต ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ทำให้การปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐเปลี่ยนแปลงไปโดยไม่เพียงแต่ต้อง

ปฏิบัติราชการให้แล้วเสร็จเท่านั้น แต่ต้องปฏิบัติราชการโดยรวดเร็ว ถูกต้อง เหมาะสม มีประสิทธิภาพ และเป็นเลิศ ซึ่งนวัตกรรม เทคโนโลยี ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ และระบบวิธีปฏิบัติราชการแบบดิจิทัล และสอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐

เป้าหมายและตัวชี้วัด แผนย่อย การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

รหัส เป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๒๐๐๔๐๑	ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูง เทียบเท่ามาตรฐานสากล และมีความคล่องตัว	สัดส่วนของหน่วยงานที่มีเกณฑ์การประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ ๔.๐ ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไปต่อหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด (ร้อยละ ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๘๕	ไม่น้อยกว่า ๙๕	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “**ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง**” สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนและทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ (๒) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยึดหยุ่นและคล่องตัวสูง นำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัล มาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา (๓) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์กรและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย โดยการปรับโครงสร้างให้ยืดหยุ่น ไร้ความซ้ำซ้อน ทำงานแบบบูรณาการและเชื่อมโยงเครือข่ายมุ่งสู่สมรรถนะสูงเทียบระดับสากล โดยใช้ Big Data วิเคราะห์เชิงรุก และนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

๒.๔ แผนย่อย การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

มีเป้าหมายให้บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ผ่านบุคลากรภาครัฐถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและการพัฒนาประเทศให้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น ในการสร้างและ

พัฒนาให้บุคลากรภาครัฐมีความพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ กรอบความคิด และทัศนคติในการขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติให้ประสบผลสำเร็จ ภาครัฐจำเป็นต้องทบทวน พัฒนาและปรับปรุงระบบ กลไก และวิธีการบริหารงานบุคคลในปัจจุบัน ตลอดจนออกแบบและปรับปรุงการบริหารและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในทุกมิติเพื่อสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มีภาวะผู้นำ มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ มีทักษะการปฏิบัติงานที่ทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก เป็นมืออาชีพ มีจรรยาบรรณ กล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้องตามหลักการแห่งวิชาชีพ โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม และมีความพร้อมในการปฏิบัติงานโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน และเพื่อส่วนรวมเพื่อประโยชน์ในการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพแก่ประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถของบุคลากรภาครัฐทุกคน

เป้าหมายและตัวชี้วัดแผนย่อย การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

รหัสเป้าหมาย	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)		
			๒๕๖๖-๒๕๗๐	๒๕๗๑-๒๕๗๕	๒๕๗๖-๒๕๘๐
๒๐๐๕๐๑	บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงาน เพื่อประชาชนยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ	ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐ (ร้อยละ ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕	เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๕
		ดัชนีคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากรภาครัฐ (คะแนน ภายในปี ๒๕๗๐/ ๒๕๗๕/ ๒๕๘๐)	ไม่น้อยกว่า ๙๓	ไม่น้อยกว่า ๙๕	ไม่น้อยกว่า ๙๘

แนวทางการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง คือ ๑) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้มีมาตรฐานและเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับภารกิจของภาครัฐและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะการพัฒนากระบวนการบริหารกำลังคนให้มีความคล่องตัว และยึดระบบคุณธรรม (๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถตอบสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ และสามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ (๓) พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิดวิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความ

รับผิดชอบสูงสุด ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล้าที่จะยืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของตนเอง ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมการทำงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ (๔) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์ มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงาน และมีคุณธรรมจริยธรรมในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงาน และต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้ตนเองมีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะ เพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันจะช่วยทำให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่าและประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ โดยมีความสอดคล้องหมวดหมาย ๕ หมวดหมาย ดังนี้

หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ความเชื่อมโยงของหมวดหมายที่ ๑ กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่มีความเกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คือ (๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม (๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ (๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม (๔) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน และ (๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยความเชื่อมโยงของหมวดหมายที่ ๑ กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ดังนี้

เป้าหมายระดับหมวดหมายและกลยุทธ์การพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

เป้าหมายระดับหมวดหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

เป้าหมายระดับหมวดหมู่ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของเกษตรกร

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่าง อุปสงค์ และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและ สินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสม ไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดัน ให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

เป้าหมายระดับหมวดหมู่ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรใน ฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้
ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่ที่ ๗ กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่มีความเกี่ยวข้องกับ แผนปฏิบัติการสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ คือ (๑) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่ เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม (๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ (๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยความเชื่อมโยงของหมวดหมู่ที่ ๗ กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ดังนี้

เป้าหมายระดับหมวดหมู่และกลยุทธ์การพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

เป้าหมายระดับหมวดหมู่ที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่ เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับ ความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการ
ในยุคดิจิทัล

เป้าหมายระดับหมวดหมู่ที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการ
ดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นผู้ประกอบการ
ในยุคดิจิทัล

เป้าหมายระดับหมวดหมู่ที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับ
การส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม
ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่ที่ ๙ กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่มีความเกี่ยวข้องกับ
กับแผนปฏิบัติการสำนักงานสภาพัฒนาการแห่งชาติ คือ (๑) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ และ (๒) การมุ่งสู่
สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยความเชื่อมโยงของหมวดหมู่ที่ ๙ กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ
ฉบับที่ ๑๓ ดังนี้

เป้าหมายระดับหมวดหมู่และกลยุทธ์การพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

เป้าหมายระดับหมวดหมู่ที่ ๑ ครุว์เรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครุว์เรือนยากจนข้ามรุ่น มี
โอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครุว์เรือนหลุดพ้น
ความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศ

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่ที่ ๑๑ กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่มีความ
เกี่ยวข้องกับแผนปฏิบัติการสำนักงานสภาพัฒนาการแห่งชาติ คือ (๑) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่
ความยั่งยืน และ (๒) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความ
เสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยความเชื่อมโยงของหมวดหมู่ที่ ๑๑ กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ
ฉบับที่ ๑๓ ดังนี้

เป้าหมายระดับหมวดหมู่และกลยุทธ์การพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

เป้าหมายระดับหมวดหมู่ที่ ๑ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจาก ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบ จากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยง จากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงของหมวดหมู่ที่ ๑๓ กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ที่มีความเกี่ยวข้องกับ แผนปฏิบัติการสำนักงานสภาพัฒนาการแห่งชาติ คือ (๑) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ (๒) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้ บริบทโลกใหม่ โดยความเชื่อมโยงของหมวดหมู่ที่ ๑๓ กับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ดังนี้

เป้าหมายระดับหมวดหมู่และกลยุทธ์การพัฒนาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

เป้าหมายระดับหมวดหมู่ที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ โดยปรับเปลี่ยนภาครัฐ เป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายระดับหมวดหมู่ที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๓ ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ สร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่ จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

๒.๓ แผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

๒.๓.๑ ความสอดคล้องเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals – SDGs ซึ่งสอดคล้อง ดังนี้

เป้าหมายที่ ๑ (Goal) ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (หลัก)

สภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นสถาบันหลักของเกษตรกรที่มีระบบและกลไกการสะท้อนปัญหา ด้านเกษตรกรรม ผ่านการมีส่วนร่วมของเกษตรกร องค์กรเกษตรกรในระดับท้องถิ่น ระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ รวมถึงภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ในการสะท้อนปัญหาและเสนอแนวทางการพัฒนาครอบคลุมทั้งระบบเกษตรกรรม โดยมีสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นแกนกลาง รวบรวมข้อเสนอในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านการเกษตร รวมถึงข้อเสนอในระดับกลุ่มจังหวัด และระดับภาค เพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกรกลุ่มยากจน กลุ่มเปราะบาง และสร้างหลักประกันความเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน อันนำไปสู่การเพิ่มศักยภาพในการพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย (Target)

๑. จัดความยากจนขั้นรุนแรงของประชาชนในทุกพื้นที่ให้หมดไปภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ซึ่งปัจจุบันความยากจนวัดจากคนที่มีความยากจนรายวันต่ำกว่า \$๑.๙๐ ต่อวัน

๒. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่ยากจน และเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

๓. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง รวมทั้งลดความเสี่ยงและความล่อแหลมต่อภาวะสภาพอากาศผันผวนรุนแรง การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ

เป้าหมายที่ ๒ (Goal) ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (รอง)

สภาเกษตรกรแห่งชาติ มีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งเกษตรกร ยุวเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร เพื่อเป็นหลักประกันในความมั่นคงทางอาหาร ที่ปลอดภัย เพียงพอ และทั่วถึง รวมถึงการเชื่อมโยงในระดับนโยบายด้านการค้นคว้า วิจัย และพัฒนาภูมิปัญญา พันธุกรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น นวัตกรรมเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาระบบเกษตรกรรมอาหารปลอดภัย สนับสนุนระบบสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย

เป้าหมายย่อย (Target)

๑. เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง คราวเรือนเกษตรกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดิน ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่า และการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างมั่นคงและเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

สภาเกษตรกรแห่งชาติ มีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งเกษตรกร ยุวเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร สามารถเชื่อมโยงประสานนโยบายร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับผลิตภาพภาคเกษตรให้เป็นฐานของการเพิ่มขีดความสามารถของเทคโนโลยีฐานทั้ง ๔

๒. สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาคุณภาพของดินและที่ดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

สภาเกษตรกรแห่งชาติ มีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งเกษตรกร ยุวเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร สามารถเชื่อมโยงประสานนโยบายร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับระบบเกษตรกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการวิจัย พัฒนา และประยุกต์ใช้นวัตกรรม

๓. คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นา และที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารพืชและเมล็ดพันธุ์ที่มีการจัดการที่ดีและความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรม และองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

สภาเกษตรกรแห่งชาติ มีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งเกษตรกร ยุวเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร เพื่อเป็นหลักประกันในความมั่นคงทางอาหาร ที่ปลอดภัย เพียงพอ และทั่วถึง รวมถึงการเชื่อมโยงในระดับนโยบายด้านการค้นคว้า วิจัย และพัฒนาภูมิปัญญา พันธุกรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น นวัตกรรมเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อการพัฒนาระบบเกษตรกรรมอาหารปลอดภัย สนับสนุนระบบสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย

๒.๓.๒ แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๕

แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๕ มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ในด้านหมวดหมายการพัฒนาและกลยุทธ์การพัฒนา โดยการคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิต การแปรรูปและการตลาดส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด ภายใต้แนวคิด ๓ ทิศ ๑๑ ทาง และ ๓๒ วิธี ดังนี้

ทิศที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร การส่งเสริมและการสนับสนุนการรวมกลุ่มเพื่อการพัฒนาศักยภาพและสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร องค์กรเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และยุวเกษตรกรตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ทางที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพเกษตรกร วิธีที่ ๑ จัดทำฐานข้อมูลเชิงกลยุทธ์ สำหรับการพัฒนาภาคเกษตรกรรม วิธีที่ ๒ พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกรสู่องค์กรเกษตรกรต้นแบบ วิธีที่ ๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายเกษตรกรปฐมภูมิ ทุตติภูมิ และตติภูมิ ยกระดับสมรรถนะของเกษตรกร วิธีที่ ๔ พัฒนาระบบนวัตกรรมและวิถีชีวิตของเกษตรกรกลุ่มเปราะบาง เพื่อแก้ปัญหาและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร วิธีที่ ๕ การปรับปรุงโครงสร้างและกลไกสู่การกระจายอำนาจด้านการพัฒนาเกษตรกรรม

ทางที่ ๒ ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสมเพื่อประสิทธิภาพการผลิต
วิธีที่ ๖ ศึกษาวิจัยและต่อยอดองค์ความรู้ทางการเกษตร วิธีที่ ๗ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลดต้นทุน ทางที่ ๓ พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น วิธีที่ ๘ พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระดับชุมชน วิธีที่ ๙ ยกระดับสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ตลาดภายในและต่างประเทศ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ทางที่ ๔ คุ้มครองสิทธิเกษตรกร การคุ้มครองการใช้พื้นที่ดินเพื่อการเกษตร (Agricultural zone) วิธีที่ ๑๐ การแก้ปัญหาการใช้ที่ดินและสิทธิการทำประโยชน์ในที่ดินของเกษตรกร เพื่อให้เกษตรกรมีสิทธิในที่ดินทำกิน วิธีที่ ๑๑ การคุ้มครองการใช้พื้นที่ดินเพื่อการเกษตร (Agricultural zone) เพื่อคุ้มครองพื้นที่ที่ถูกกำหนดไว้โดยรัฐบาลหรือหน่วยงานท้องถิ่น

ทางที่ ๕ พัฒนาการบริหารกองทุนด้านการเกษตรและเกษตรกรให้มีประสิทธิภาพ
วิธีที่ ๑๒ สร้างระบบสวัสดิการ เพื่อเป็นหลักประกันชีวิตให้แก่เกษตรกร วิธีที่ ๑๓ จัดตั้งกองทุนการพัฒนาและปกป้องระบบเกษตรกรรม ส่งเสริมความเข้มแข็งของภาคเกษตรรายสาขาที่มีศักยภาพและสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ วิธีที่ ๑๔ พัฒนาระบบกองทุนรวมเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ระบบกองทุนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกร ทิศที่ ๒ การพัฒนาเกษตรสีเขียว เกษตรกรเข้มแข็งพร้อมสร้างโอกาสและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสภัยสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และกฎระเบียบข้อกำหนดด้านความยั่งยืน

ทางที่ ๖ รักษา พัฒนาด้านนิเวศวิทยาทางการเกษตรและคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม
วิธีที่ ๑๕ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนิเวศน์ทางการเกษตรเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาและใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน วิธีที่ ๑๖ ส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านการเกษตร ลดการเผาในพื้นที่เกษตรกรรม

ทางที่ ๗ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำ และระบบชลประทาน วิธีที่ ๑๗ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำและระบบชลประทานเพื่อการเกษตร(ทั้งในและนอกเขตชลประทาน) วิธีที่ ๑๘ การบริหารจัดการแหล่งน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่อการเกษตรที่ต้องบูรณาการความร่วมมือร่วมกันในการใช้น้ำระดับจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด

ทางที่ ๘ พัฒนาการผลิตสู่พื้นฐานเศรษฐกิจที่ยั่งยืนระดับชุมชน วิธีที่ ๑๙ ส่งเสริมและปรับปรุงความอุดมสมบูรณ์ของดินและการใช้พื้นที่ดินเพื่อการเกษตรอย่างคุ้มค่า วิธีที่ ๒๐ ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน วิธีที่ ๒๑ ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรสู่รูปแบบเพื่อการค้า

ทางที่ ๙ ฟื้นฟูทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสร้างศักยภาพใหม่ทางการเกษตร วิธีที่ ๒๒ สร้างความเข้าใจในเงื่อนไข ประเด็นและทิศทางกฎระเบียบสากลที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการเกษตร วิธีที่ ๒๓ พัฒนาและยกระดับผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องตามข้อกำหนดของตลาดผู้ซื้อในต่างประเทศ วิธีที่ ๒๔ ส่งเสริมห่วงโซ่อุปทานเกษตรระดับปฐมภูมิ ทูติยภูมิ และตติยภูมิให้สอดคล้องตามข้อกำหนดและกฎระเบียบด้านความยั่งยืนในระดับสากล

ทิศที่ ๓ การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก มุ่งเน้นการยกระดับภาคการเกษตรที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยพัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรที่สอดคล้องตามข้อกำหนดและความต้องการของตลาดสากล

ทางที่ ๑๐ สร้างความเป็นธรรมและยกระดับราคาผลผลิต วิธีที่ ๒๕ ส่งเสริมการแปรรูปขั้นต้นของผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้านราคา วิธีที่ ๒๖ ส่งเสริมการพัฒนายกระดับสู่ “เกษตรอุตสาหกรรมชุมชน” วิธีที่ ๒๗ ส่งเสริมการรับรองมาตรฐานการผลิตที่ปลอดภัย วิธีที่ ๒๘ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา-อุปสรรค ภาระเบียด และข้อกำหนดทางการค้า (ในประเทศและต่างประเทศ)

ทางที่ ๑๑ ยกระดับการผลิต การตลาด และขยายโอกาสเข้าถึงแหล่งทุน วิธีที่ ๒๙ ขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน การที่เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำหรือปลอดดอกเบี้ย วิธีที่ ๓๐ ขยายตลาดสินค้าการเกษตรสู่ตลาดโลก เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าให้กับเกษตรกรระดับตติยภูมิที่มีศักยภาพ วิธีที่ ๓๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรชุมชน การพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพเพื่อเชื่อมโยงภาคเกษตรและการท่องเที่ยว วิธีที่ ๓๒ สร้างเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน (รัฐวิสาหกิจชุมชน)

๒.๓.๓ แผนยุทธศาสตร์พัฒนาสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓

แผนยุทธศาสตร์พัฒนาสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้กำหนดทิศทางการพัฒนา โดยมุ่งเน้นพัฒนาผลงานการพัฒนาบุคลากร การพัฒนาองค์กร การพัฒนารายได้ ซึ่งกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มเกษตรกรแห่งชาติ ๕ ประเด็นสำคัญ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาผลงาน

๑. แนวคิด

ผลงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยสามารถวิเคราะห์ถึงผลงานที่ต้องผลิตหรือทำให้เกิดขึ้นได้ ดังนี้

๑.๑ กรณีที่รัฐบาลยังไม่มีความเห็นหรือยังไม่คิดที่จะทำสภาเกษตรกรแห่งชาติผลิตผลงานเสนอคณะรัฐมนตรีในรูปของข้อเสนอเชิงนโยบายการพัฒนา ซึ่งในมาตรา ๑๑ กำหนดหน้าที่เอาไว้ในอนุ (๑) และอนุ (๒)

๑.๒ กรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้นกับเกษตรกรและปัญหานั้นยังไม่หมดไป หน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติคือจัดทำข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ซึ่งบัญญัติไว้ในอนุ ๓

๑.๓ กรณีที่ต้องมีแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม เพื่อใช้เป็นแม่บท (Master) ในการให้กลไกของรัฐนำไปเป็นแนวทาง และจัดทำแผนปฏิบัติการ หน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ คือ จัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม

๑.๔ กรณีที่รัฐบาลยังไม่มีแนวทาง หรือยังไม่คิดจะหาแนวทางที่จะทำใน ๒ เรื่อง คือ

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาภาคเกษตรกรรม

(๒) แนวทางประกันความเสี่ยงของราคา

๑.๕ กรณีที่รัฐบาลคิดจะทำหรือกำลังตัดสินใจทำ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเกษตรกร หน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติคือจัดทำรายงานเสนอความเห็นให้แก่คณะรัฐมนตรีว่าควรหรือไม่ควรทำ หรือควรทำอย่างไรซึ่งบัญญัติไว้ในอนุ (๔) และ (๑๓)

๒. เป้าประสงค์

เพื่อให้สภาเกษตรกรแห่งชาติ มีผลงาน (Product) ที่ต้องผลิต หรือจัดทำตามที่กฎหมายกำหนดที่ส่งผลต่อเกษตรกร และเป็นที่ยอมรับต่อสังคม

ผลงาน (Product) ประกอบด้วย การสร้างผลผลิต (output) ได้แก่ข้อเสนอเชิงนโยบาย แผนแม่บท ข้อเสนอแนวทาง ข้อเสนอความคิดเห็น ที่ส่งผลลัพธ์ (Outcome) คือได้รับการพิจารณาเพื่อการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี และเกิดผลกระทบ (Impact) ต่อเกษตรกรอย่างกว้างขวาง

๓. แนวทางการดำเนินการ

เพื่อให้สภาเกษตรกรแห่งชาติมีผลงานเป็นที่ยอมรับ จึงมีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

๑) เร่งสร้างปัจจัยนำเข้า input ที่นำมาใช้ในการผลิตผลงานโดยกระตุ้นอุปสงค์

๒) เร่งกระบวนการผลิตผลงาน ซึ่งผลงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ที่จะนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีสามารถดำเนินการด้วยวิธีการและแหล่งผลิตดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนารายได้

๑. แนวคิด

ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติที่มาของรายได้ของ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเอาไว้ในมาตรา ๒๘ เอาไว้ว่ามาจาก ๔ แหล่ง ด้วยกัน “มาตรา ๒๘ ให้สำนักงานมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนตามมาตรา ๒๙

(๒) เงินช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้ยกให้

(๔) ดอกผลและรายได้อื่น ๆ

รายได้ของสำนักงานไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น และในมาตรา ๒๙ ยังได้บัญญัติเพิ่มเติมว่า ให้รัฐบาลอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงานให้เพียงพอต่อการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด

๒. เป้าประสงค์

เพื่อให้สภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ และมีงบประมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนงานเชิงยุทธศาสตร์ โดยมีงบประมาณทั้งจากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และเงินนอกงบประมาณมาสนับสนุนการดำเนินงาน

๓. แนวทางการดำเนินงาน

การแสวงหารายได้ให้เพียงพอ แบ่งพิจารณาแหล่งรายได้ เป็น ๒ แหล่ง ด้วยกัน ได้แก่

๑) งบอุดหนุนจากรัฐบาล

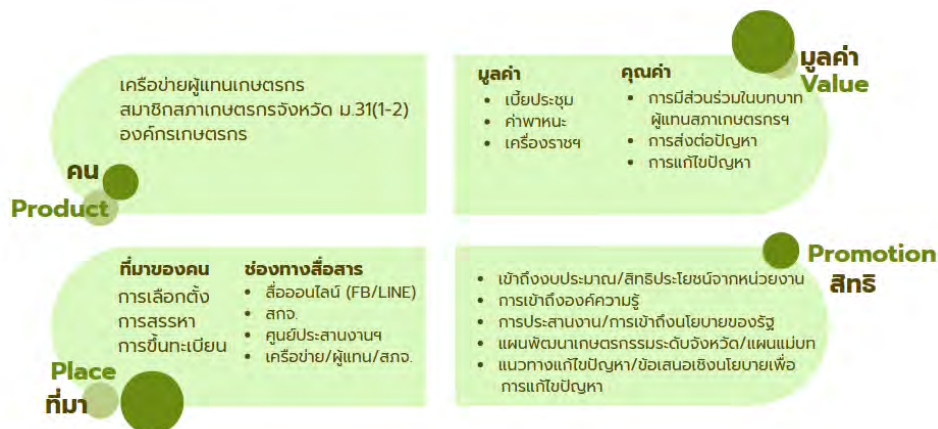
๒) แสวงหารายได้เงินนอกงบประมาณ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนานโยบายจากฐานล่าง

๑. แนวคิด

การพัฒนานโยบายจากฐานล่าง (Bottom-up Policy Development) เป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ซึ่งในกรณีของภาคเกษตรกรรมในประเทศไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องดำเนินการคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิต การแปรรูป และการตลาด ส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุดรวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนเกษตรกรรมและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกรเพื่อสนับสนุนสิทธิและการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการกำหนดนโยบาย และวางแผนการพัฒนาเกษตรกรรมอย่างเป็นระบบ เมื่อนโยบายในประเทศไทยมีโครงสร้างแบบแนวดิ่งคือการสั่งการจากด้านบนส่งต่อมายังผู้มีอำนาจและกระจายลงสู่เกษตรกรผ่านโครงการต่าง ๆ ในระดับพื้นที่ ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่หรือข้อจำกัดที่มีอยู่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการให้ลุล่วง และไม่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่ได้กำหนดไว้ สภาเกษตรกรแห่งชาติ มีบทบาทสำคัญในการเป็นกลไกกลางที่ช่วยรวบรวมและส่งต่อปัญหา ความต้องการและแนวทางการแก้ไขจากเกษตรกรไปยังหน่วยงานเพื่อกำหนดนโยบาย รวมไปถึงการให้คำปรึกษา และข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเกษตรกรรมจังหวัดทั้ง ๗๗ จังหวัด ที่ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ตลอดจนหน่วยงานในระดับพื้นที่เพื่อจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

รูปที่ ๘ แนวคิดเกี่ยวกับกลไกของฐานล่าง

๒. เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมให้เกิดการรวบรวมปัญหา ความต้องการ และแนวทางแก้ไขปัญหอันเกิดจากภาคการเกษตรหรือส่งผลกระทบต่อเกษตรกรหรือภาคการเกษตรของประเทศไทย ผ่านเครือข่ายผู้แทนเกษตรกรในระดับหมู่บ้านส่งผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ ผู้แทนเกษตรกร ศูนย์ประสานงานและคุ้มครองฯ สภาเกษตรกรจังหวัด โดยมีสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดทำหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ ในการเป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรจังหวัดในการรวบรวม ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรได้ทราบถึงนโยบาย แผนพัฒนาเกษตรกรรมและการดำเนินงานของสภาเกษตรกรจังหวัด รวมไปถึงจัดให้มีระบบฐานข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ผลงานวิจัยและองค์ความรู้เกี่ยวกับการผลิต ผลผลิต การแปรรูป ผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมในจังหวัด และประสานการดำเนินงานกับเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่สภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดมอบหมาย

๓. แนวทางการดำเนินงาน

๓.๑ การสร้างเครือข่ายในทุกกระดับ การสร้างเครือข่ายผู้แทนเกษตรกรระดับหมู่บ้าน ผู้แทนเกษตรกรระดับตำบล เพื่อเป็นกลไกเชื่อมต่อปัญหาความต้องการและแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากฐานล่างโดยสะท้อนไปยังสภาเกษตรกรจังหวัดและสภาเกษตรกรแห่งชาติตามลำดับ รวมไปถึงการ

สะท้อนความคิดเห็นต่อนโยบายภาครัฐโดยบทบาทของเครือข่ายผู้แทนเกษตรกรจะรวบรวมความคิดเห็นและให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะในนามของผู้แทนเกษตรกรในระดับพื้นที่

๓.๒ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน นั้นรวมถึงตั้งแต่เกษตรกร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน หน่วยงานภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา และสถาบันการเงิน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมเกิดขึ้นได้ในหลากหลายรูปแบบ อาทิ

- การให้ข้อเสนอแนะ/คำปรึกษา	วิทยากร	ที่ปรึกษา	คณะทำงาน
- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	การประชุม	ประชาพิจารณ์	เวทีรับฟังความเห็น
- การเก็บข้อมูล	สัมภาษณ์	แบบสอบถาม	
- การมีส่วนร่วม	เลือกตั้ง	แบบสำรวจ	

๓.๓ การสื่อสาร เชื่อมโยงถ่ายทอดข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ การสื่อสารที่สามารถนำไปใช้สามารถจำแนกตามช่องทางการสื่อสาร ซึ่งหมายถึงวิธีการที่จะส่งต่อข้อมูลข่าวสารไปยังผู้รับโดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้ง ๕ นั้น คือ การมองเห็น การได้กลิ่น การได้ยิน การสัมผัส การลิ้มรส โดยหากนำมาเทียบเคียงกับแนวทางการสื่อสารของสภาเกษตรกรแห่งชาติแล้วพบว่าช่องทางหลักสำหรับสื่อสารอาจเป็นการใช้ลายลักษณ์อักษรผ่านการทำบันทึกข้อความ คำสั่ง ระเบียบ ประกาศต่าง ๆ และปรับเปลี่ยนไปในรูปแบบของสื่อประชาสัมพันธ์อย่าง จดหมายข่าว สิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศหรือการสื่อสารผ่านการพูดด้วยการส่งการผ่านการโทรศัพท์พูดคุยโดยตรง การประชุมซึ่งสามารถใช้กับการประชุมทั่วไปและประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น การ Live สด ประชุมผ่านระบบ Zoom Meeting เป็นต้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ใช้แผนแม่บทนำทาง

๑. แนวคิด

แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๕) มีแนวทางและวิธีการทำกิจกรรมควบคุมทุกประเด็นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑ ของพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ สามารถนำไปผลักดันให้ส่วนราชการภูมิภาค และส่วนราชการท้องถิ่น นำไปปรับเข้ากับแผนพัฒนาของหน่วยงานนั้น ๆ ได้

๒. เป้าประสงค์

๑. เพื่อบูรณาการแผนแม่บทพัฒนาเกษตรกรรมกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัด และแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. เพื่อให้สภาเกษตรกรจังหวัด สามารถประสานและขับเคลื่อนงานพัฒนาเกษตรกรรมได้ โดยใช้แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมเป็นเครื่องมือ

๓. แนวทาง

๑. สภาเกษตรกรจังหวัดจัดทำแผนการผลักดันเข้าสู่การปรับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัด และแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. ประสานทางนโยบายและร่วมมือกันดำเนินโครงการกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานของรัฐ

๔. เป้าหมาย

มีแนวทาง/ วิธีในแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมที่จัดทำเป็นข้อเสนอโครงการพัฒนาหรือแผนงานพัฒนาอยู่ในแผนของหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

๑. แผนพัฒนาจังหวัด อย่างน้อยจังหวัดละ ๕ โครงการ

๒. แผนพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ อย่างน้อย ๕ โครงการ

๓. แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด อย่างน้อย ๑๐ โครงการ

๔. แผนพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น ๆ อบต. เทศบาล อย่างน้อยจังหวัดละ ๑๐

โครงการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบสนับสนุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสนับสนุน ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ย่อย ได้แก่

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๕.๑ การสื่อสารสังคมเพื่อสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ที่ดีของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๑. แนวคิด

การสื่อสารสังคมเป็นกลไกสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลเชิงนโยบาย และบทบาทของสภาเกษตรกรแห่งชาติให้แก่ประชาชน เกษตรกร และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง เสริมสร้างความเชื่อมั่น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเกษตรกรรมในกระบวนการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนายุทธศาสตร์การสื่อสารสังคมเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ที่ดีของสภาเกษตรกรแห่งชาติ การดำเนินงานที่มีโครงสร้างชัดเจน และใช้เครื่องมือสื่อสารที่ทันสมัยจะช่วยให้สภาเกษตรกรสามารถสื่อสารบทบาท ภารกิจ และนโยบายให้เป็นที่เข้าใจ และเสริมสร้างความร่วมมือกับเกษตรกรและภาคีเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. เป้าประสงค์

๑) สร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ที่ดีของสภาเกษตรกรแห่งชาติในฐานะองค์กรหลักในการพัฒนาเกษตรกรรม

๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องผ่านการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

๓) พัฒนาแนวทางและเครื่องมือการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) พัฒนาสื่อและแพลตฟอร์มเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรและภาคีเครือข่ายผ่านกิจกรรมประชาสัมพันธ์

๓. แนวทางการดำเนินงาน

๑) พัฒนากลยุทธ์การสื่อสารสังคมที่มีประสิทธิภาพ

๒) สร้างช่องทางและแพลตฟอร์มการสื่อสารที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างกว้างขวาง

๓) ผลิตสื่อประชาสัมพันธ์ที่ตรงกลุ่มเป้าหมายและเน้นการมีส่วนร่วมของเกษตรกร

๔) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสาร

๕) ประเมินผลและปรับปรุงกลยุทธ์การสื่อสารอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๕.๒ การพัฒนาบทบาทหน้าที่ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติให้เข้มแข็ง

๑. แนวคิด

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (สกช.) เป็นหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ในการพัฒนานโยบายและเคลื่อนไหวทางสังคม เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร และองค์กรเกษตรกร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้น การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การบริหารจัดการองค์กร และการเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น เพื่อให้สำนักงานสามารถทำงานได้อย่างเป็นระบบ ทันสมัย ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกร และสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ

๒. เป้าประสงค์

๑) มีโครงสร้างและระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และโปร่งใส การสร้างโครงสร้างองค์กรที่มีความยืดหยุ่น รองรับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รวมถึงการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ทันสมัยจะช่วยให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานภายใน เช่น ระบบการจัดการข้อมูล การติดตามผลการดำเนินงาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจอย่างโปร่งใส ซึ่งจะช่วยให้ทุกระบวนการมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ส่งเสริมความเชื่อมั่นจากทั้งภายในและภายนอกองค์กร

๒) บุคลากรมีศักยภาพสูงขึ้นในด้านการพัฒนานโยบาย การบริหารกิจการสังคม และการสื่อสารเชิงกลยุทธ์เพื่อให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพในหลายด้าน โดยเฉพาะในด้านการพัฒนานโยบาย การเข้าใจแนวโน้มการพัฒนาในภาคเกษตรกรรม และการบริหารกิจการสังคมที่สอดคล้องกับเป้าหมายของสภาเกษตรกร รวมถึงการสื่อสารเชิงกลยุทธ์เพื่อให้ข้อมูลและนโยบายสามารถเข้าถึงเกษตรกรและผู้เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความเข้าใจร่วมในการดำเนินการ

๓) สามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่แข็งแกร่งกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ จะช่วยให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติสามารถขับเคลื่อนนโยบายและการพัฒนาเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำงานร่วมกับพันธมิตรทั้งในประเทศและต่างประเทศจะเสริมสร้างความเข้มแข็งในการดำเนินงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติโดยเฉพาะในด้านการพัฒนาเกษตรกร การสนับสนุนด้านการเงิน การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการสร้างตลาดสำหรับสินค้าเกษตร

๔) สามารถสนับสนุนสภาเกษตรกร ในการขับเคลื่อนนโยบายและพัฒนาศักยภาพเกษตรกรอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบาย และการพัฒนาศักยภาพของเกษตรกรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ จะต้องสามารถให้การสนับสนุนด้านข้อมูล เครื่องมือ และการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการในทุกระดับ โดยจะเน้นการพัฒนากลยุทธ์การสื่อสารที่เหมาะสมกับเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนนโยบายและแนวทางที่มีความสำคัญ เช่น การส่งเสริมและพัฒนาความเข้มแข็งของเกษตรกร การคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม การส่งเสริมระบบเกษตรกรรมยั่งยืน การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาองค์ความรู้การประกันความเสี่ยงของราคาและผลผลิตทางเกษตรกรรม และการกำหนดสวัสดิการให้แก่เกษตรกร เป็นต้น ทั้งนี้ จะต้องมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้แน่ใจว่าเกษตรกรได้รับประโยชน์จากนโยบายและแนวทางต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม

๓. แนวทางดำเนินงาน (ใช้หลักการ NPK + Ca/B)

๑) N-Network Collaboration: พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างบทบาทของสำนักงาน

๒) P-Policy Advocacy: เสริมสร้างความสามารถของสำนักงานในการสนับสนุนการพัฒนานโยบายและข้อเสนอเชิงนโยบายที่มีคุณภาพ

๓) K-Knowledge Sharing: ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านกฎหมาย นโยบาย และการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร

๔) Ca/ B-Capacity Building: พัฒนาศักยภาพบุคลากรของสำนักงานให้มีความเชี่ยวชาญในการบริหารกิจการสังคม การพัฒนานโยบาย และการสื่อสารเชิงกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๕.๓ การพัฒนาข้อมูลงานวิจัยและงานวิชาการ

๑. แนวคิด

การพัฒนาและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยและงานวิชาการต่าง ๆ เป็นหัวใจสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถของสภาเกษตรกรแห่งชาติในการวิเคราะห์ปัญหา และเชื่อมโยงกับแนวทางการแก้ปัญหาในภาพใหญ่ เพื่อให้สามารถจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย และวางแผนพัฒนาภาคเกษตรกรรมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ ฐานข้อมูลด้านวิชาการที่ครอบคลุมครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน จะช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์แนวโน้มทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม จะช่วยเอื้ออำนวยให้สภาเกษตรกรแห่งชาติ สามารถดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีประเด็นงานวิจัยและข้อมูลเชิงวิชาการที่สำคัญ ดังนี้

๒. เป้าประสงค์

๑. พัฒนาฐานข้อมูลงานวิจัยและงานวิชาการที่ทันสมัยและครอบคลุมทุกมิติของภาคเกษตรกรรม
๒. สนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายและการวางแผนยุทธศาสตร์ของสภาฯ
๓. เพิ่มศักยภาพในการวิเคราะห์สถานการณ์ทางการเกษตรและคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
๔. สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานข้อมูล
๕. พัฒนาเครื่องมือและแพลตฟอร์มสำหรับการเข้าถึงข้อมูลเชิงวิชาการ

๓. แนวทางการดำเนินงาน

๑. พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางของงานวิจัยและงานด้านวิชาการ
๒. สร้างกลไกในการบูรณาการข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ
๓. ส่งเสริมการวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองความต้องการของภาคเกษตรกรรม
๔. จัดทำรายงานวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มภาคเกษตรกรรมเป็นระยะ

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๕.๔ การสร้างเครือข่ายพันธมิตรเชิงกลยุทธ์

๑. แนวคิด

สภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นองค์กรที่ได้รับการออกแบบ และจัดตั้งเพื่อเป็นหน่วยงานหลักในเชิงภารกิจในฐานะตัวแทนเกษตรกรซึ่งจะต้องเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม การพัฒนาเครือข่ายพันธมิตรเชิงกลยุทธ์เป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพของสภาเกษตรกรแห่งชาติให้สามารถขับเคลื่อนภาคเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย และองค์กรระหว่างประเทศจะช่วยให้สภาฯ สามารถบรรลุเป้าหมายในการยกระดับเกษตรกรไทยและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรกรรมไทยในภูมิภาคและเวทีโลก

๒. เป้าประสงค์

พัฒนาเครือข่ายพันธมิตรที่แข็งแกร่งเพื่อส่งเสริมและขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรกรรมส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสภาเกษตรกรแห่งชาติและหน่วยงานด้านการพัฒนาเทคโนโลยี นโยบายด้านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ขยายความร่วมมือไปสู่ระดับสากลเพื่อยกระดับภาคเกษตรกรรมไทยสู่ศักยภาพใหม่ ๆ สร้างกลไกความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพกับหน่วยงานพันธมิตรอย่างเป็นระบบ

๓. แนวทางการดำเนินงาน

สร้างกลไกและแพลตฟอร์มสำหรับการประสานความร่วมมือพัฒนาความร่วมมือในด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร จัดตั้งโครงการนำร่องร่วมกับพันธมิตรที่เกี่ยวข้องในแต่ละด้าน (ตามภารกิจ) เพื่อพัฒนาภาคเกษตรกรรม ส่งเสริมความร่วมมือด้านการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ย่อยที่ ๕.๕ การพัฒนาระบบฐานข้อมูล

๑. แนวคิด

การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเป็นรากฐานสำคัญในการสนับสนุนยุทธศาสตร์ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ เอื้ออำนวยให้สภาเกษตรกรแห่งชาติเข้าสู่การเป็น “องค์กรแห่งการจัดการข้อมูลเกี่ยวกับภาคเกษตรกรรม” (Agricultural - data Management Organization) เพื่อสร้างศักยภาพใหม่ ๆ และเป็นส่วนสำคัญในการเสริมแกร่งภารกิจของสภาฯ ฐานข้อมูลที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพจะช่วยให้การบริหารจัดการข้อมูลด้านเกษตรกรรมเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การเชื่อมโยงข้อมูลสามารถนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านเครือข่ายความร่วมมือและโอกาสทางเศรษฐกิจในภาคเกษตรกรรมระดับต่าง ๆ นอกจากนี้การพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการข้อมูล แต่ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างโอกาสใหม่ ๆ ทั้งแก่สภาเกษตรกรแห่งชาติ (เช่น สร้างรายได้นอกงบประมาณ ตามมาตรา ๒๘ (๒) (๓) และ (๔)) และสร้างประโยชน์ร่วมกับเครือข่ายพันธมิตรได้อย่างยั่งยืน

๒. เป้าประสงค์

๒.๑ พัฒนาและจัดทำระบบฐานข้อมูลที่เป็นศูนย์กลางข้อมูลด้านเกษตรกรรมที่ใช้งานได้จริง มีประสิทธิภาพครอบคลุมและเชื่อถือได้สนับสนุนการเชื่อมโยงข้อมูลสู่กลยุทธ์ต่าง ๆ ของสภาเกษตรกรแห่งชาติและเครือข่ายพันธมิตรเชิงกลยุทธ์

๒.๒ ใช้ฐานข้อมูลเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือใหม่ ๆ

๒.๓ พัฒนากลไกในการใช้ฐานข้อมูลเพื่อสร้างโอกาสต่อยอดเรื่องอื่น ๆ แก่สภาเกษตรกรแห่งชาติ เช่น สร้างรายได้นอกงบประมาณตามมาตรา ๒๘ (๒) (๓) และ(๔) และเครือข่ายพันธมิตร

๓. แนวทางการดำเนินงาน

๓.๑ การออกแบบและพัฒนาระบบฐานข้อมูล สร้างโครงสร้างข้อมูลที่เป็นมาตรฐานและใช้งานง่าย

๓.๒ การรวบรวมและบูรณาการข้อมูล นำเข้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และบูรณาการเข้ากับระบบเดิม

๓.๓ การพัฒนาโครงสร้างเชื่อมโยงข้อมูล ทำให้ฐานข้อมูลสามารถสนับสนุน
กลยุทธ์ด้านอื่น ๆ ของสภาการพัฒนาช่องทางสร้างโอกาสอื่น ๆ จากฐานข้อมูล สํารวจแนวทางการใช้ข้อมูล
เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ เศรษฐกิจ และสังคม

๓.๔ ใช้แนวทาง "หนึ่งสภาเกษตรจังหวัด หนึ่งปัญหา หนึ่งยุทธศาสตร์แก้ไข"
เพื่อให้แต่ละจังหวัดกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติจากการนำเสนอความคิดเห็น ทักษะ มุมมอง บทวิจารณ์จากองค์กร และบุคคลภายนอกที่มีต่อการดำเนินงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระยะเวลาตั้งแต่ได้เริ่มดำเนินการมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึงปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

๑. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

การศึกษาวเคราะห์สถานการณ์เพื่อทราบถึงสภาพของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติที่ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน และการคาดการณ์ในอนาคต ทั้งสถานการณ์ภายในประเด็น ที่เป็นจุดแข็ง และจุดอ่อน และสถานการณ์ภายนอกประเด็น ที่เป็นโอกาสและภัยคุกคามของ **สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ** โดยใช้เทคนิควิธีวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) มีดังนี้

(๑) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment Analysis)

การวิเคราะห์เพื่อค้นหาสมรรถนะและศักยภาพของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นการระบุจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยอาศัยกรอบการวิเคราะห์ปัจจัยภายในตามหลักการ ๗ – S Model ของ McKinsey, VRIO (Value, Rareness, Imitation, Organization) และอาศัยข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ แผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ซึ่งสามารถสรุปแนวทางการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

- Structure (โครงสร้าง) สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีโครงสร้างการทำงานหรือโครงสร้างการจัดงานในระดับต่าง ๆ เหมาะสมหรือไม่
- Strategy (กลยุทธ์) สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีการกำหนดกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดทิศทางการปฏิบัติงานไว้หรือไม่
- System (ระบบ) ระบบการทำงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นอย่างไร มีจุดอ่อนหรือจุดแข็งอะไรบ้าง
- Skill (ความชำนาญ) บุคลากรของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติมีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญมากน้อยเพียงใด มีทักษะในการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับหรือไม่
- Staff (บุคลากร) บุคลากรของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีความพร้อมมากน้อยเพียงใด และมีจำนวนเพียงพอหรือไม่
- Style (รูปแบบ) รูปแบบการบริหารของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นที่ยอมรับและมีประสิทธิภาพหรือไม่
- Shared Value (ค่านิยมร่วม) บุคลากรของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีค่านิยมร่วมหรือไม่

(๒) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment Analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการระบุสถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติโดยอาศัยกรอบการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกตามหลักการ PESTEL Model, Porter's Five Forces Framework ซึ่งสามารถสรุปแนวทางการวิเคราะห์ได้ดังนี้

- P-Politics เป็นการวิเคราะห์สภาพทางการเมือง รวมทั้งกฎหมายและนโยบายทางการเมืองที่มีผลกระทบกับสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

- E-Economics เป็นการวิเคราะห์สภาพการณ์และแนวโน้มทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- S-Social เป็นการวิเคราะห์สภาพการณ์และกระแสสังคมที่มีต่อสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- T-Technology เป็นการวิเคราะห์แนวโน้มของการพัฒนาด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- E-Environment เป็นการวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่มีผลต่อสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
- L-Legal เป็นการวิเคราะห์กฎระเบียบ กฎหมายต่าง ๆ ที่มีผลต่อสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

(๓) ประเด็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

จากการวิเคราะห์สถานการณ์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก จะได้ผลสี่ด้าน แบ่งออกเป็นสภาพแวดล้อมภายในสองด้าน ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) สภาพแวดล้อมภายนอกสองด้าน ได้แก่ โอกาส (Opportunities) และภัยคุกคาม (Threats) หรือเรียกว่า SWOT ซึ่งสามารถนำมากำหนดประเด็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยประมวลผลจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) รวมทั้งประมวลผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ

(๔) ผลการวิเคราะห์ SWOT ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้พิจารณาจากข้อมูลทั้งเชิงเอกสาร การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง และผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยใช้กรอบแนวคิด ๗ – S Model และ PESTEL Model ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ SWOT ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

๑. สภาเกษตรกรเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ มีอำนาจหน้าที่ชัดเจน
๒. สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นองค์กรรูปแบบพิเศษที่จัดตั้งขึ้นในรูปแบบของตัวแทนเกษตรกรทั่วประเทศ
๓. สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติมีหน้าที่หลักในการสนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกร
๔. มีสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดทั่วประเทศ (มาตรา ๓๘) ทำให้เข้าถึงข้อมูลและปัญหาจากพื้นที่ รวมถึงสะดวกต่อการติดต่อสื่อสารทั้งกับเกษตรกรและส่วนราชการ
๕. เป็นศูนย์กลางข้อมูล และเลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีบทบาทประสานงานเชื่อมโยง และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการเกษตรในระดับประเทศ

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติยังไม่มีข้อเสนอเชิงนโยบายเสนอแนะต่อรัฐบาล (ยังดำเนินการตามภารกิจตามอำนาจหน้าที่ มาตรา ๑๑ ได้ไม่สมบูรณ์)
๒. สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นหน่วยสนับสนุนงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ แต่มีความอ่อนแอทางวิชาการ ทำให้สภาฯ อ่อนแอทางวิชาการไปด้วย ทำให้ข้อเสนอเชิงนโยบายต่อคณะรัฐมนตรีผลิตออกมาไม่ได้ หรือไม่มีคุณภาพ (ยังบกพร่องต่อมาตรา ๒๐ กับ ๓๘)

๓. บุคลากรยังขาดศักยภาพและองค์ความรู้เชิงนโยบาย โดยเฉพาะการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเศรษฐกิจและสังคมของภาคเกษตร ทำให้ข้อเสนอเชิงนโยบายยังไม่ชัดเจนเพียงพอ (มาตรา ๒๐ (๒) และมาตรา ๓๘ (๒))

๔. ขาดระบบฐานข้อมูลกลางด้านเกษตรกรรมที่มีความครบถ้วนและเชื่อมโยงกันในทุกจังหวัด ส่งผลให้การวางแผนและการดำเนินงานเชิงพื้นที่ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในแต่ละพื้นที่

๕. การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์บทบาทของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติยังไม่ทั่วถึง ส่งผลให้เกษตรกรจำนวนมากยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ ความสำคัญ และช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม

โอกาส (Opportunities)

๑. พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นโอกาสในความเชื่อมโยงการทำงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเพื่อแก้ไขปัญหาและคุ้มครองรักษาประโยชน์ให้พี่น้องเกษตรกร

๒. แผนพัฒนาประเทศทั้งแผนเชิงยุทธศาสตร์ เศรษฐกิจ นโยบาย ของหลายกระทรวง ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเกษตรกรรมเพื่อเกษตรกรรม พัฒนาด้านการเกษตรทั้งระบบ

๓. สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับการสนับสนุนและมีความร่วมมือจากชุมชนเกษตรกรในทุกภูมิภาค

๔. การเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอัจฉริยะ (Smart Agriculture) เป็นโอกาสให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงเกษตรกรกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

๕. การเปิดเสรีทางการค้าและความร่วมมือระหว่างประเทศ ช่วยให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติขยายบทบาทในการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันของเกษตรกรไทย

๖. ความร่วมมือจากภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาเป็นโอกาสให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อเสริมศักยภาพการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ภัยคุกคาม (Threats)

๑. งบประมาณที่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอ (คณะทำงานระดับชาติไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ตามมาตรา ๒๙ ยังขาดการศึกษาว่าถ้าทำงานกันอย่างเต็มที่จะต้องใช้วงเงินเท่าไร งบประมาณทำได้เพียงจัดประชุม แล้วไม่มีงบประมาณไปขับเคลื่อนให้เดินไปข้างหน้า สังคมภายนอกมองว่าประชุมแล้วไม่มีผลงาน)

๒. สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ บางส่วนอาจจะมีประเด็นเรื่องการเมืองส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๓. การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และนโยบายที่ไม่ต่อเนื่องและไม่ชัดเจน ส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๔. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติส่งผลกระทบโดยตรงต่อเกษตรกร ทำให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติต้องปรับบทบาทและแนวทางดำเนินงานให้รองรับต่อสถานการณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้น

๕. หากสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติไม่สามารถแสดงผลลัพธ์หรือประโยชน์ที่ชัดเจน
เกษตรกรในพื้นที่อาจขาดความเชื่อมั่นต่อองค์กร

(๕) การวิเคราะห์ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

การจัดทำแผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้นำประเด็น SWOT ข้างต้น ไปดำเนินการวิเคราะห์และประเมินในกลุ่มผู้บริหารและพนักงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ พบว่า สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติมี ศักยภาพภายในอยู่ในระดับปานกลางถึงดี ขณะที่สภาพแวดล้อมภายนอกมีโอกาสสูง อันเกิดจากการสนับสนุนของนโยบายภาครัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการเกษตร

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่าสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติอยู่ใน ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์เชิงรุก (Aggressive Strategy) ซึ่งหมายถึง การใช้จุดแข็งขององค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการคว้าและต่อยอดโอกาสจากภายนอก โดยมุ่งพัฒนาองค์กรให้มีบทบาทเชิงรุกและเป็นผู้ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายด้านการเกษตรในระดับประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

(๖) การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ด้วย TOWS Matrix

เพื่อให้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงยุทธศาสตร์ได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้ดำเนินการวิเคราะห์ต่อในระดับ “การสังเคราะห์กลยุทธ์” ด้วยเทคนิค TOWS Matrix ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่ใช้ในการเชื่อมโยงปัจจัยภายใน (จุดแข็งและจุดอ่อน) กับปัจจัยภายนอก (โอกาสและภัยคุกคาม) เข้าด้วยกัน เพื่อสร้างแนวทางกลยุทธ์ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง การวิเคราะห์แบบ TOWS Matrix ช่วยให้องค์กรมองเห็น “ทางเลือกเชิงกลยุทธ์” ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของตน โดยพิจารณาว่าจะใช้จุดแข็งใดเพื่อคว้าโอกาส (SO Strategy) จะปรับปรุงจุดอ่อนใดเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาส (WO Strategy) จะใช้จุดแข็งใดเพื่อลดผลกระทบจากภัยคุกคาม (ST Strategy) หรือจะลดจุดอ่อนใดเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากภัยคุกคาม (WT Strategy)

ตารางที่ ๕ การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ด้วย TOWS Matrix แสดงแนวทางการจับคู่ปัจจัยจาก SWOT เพื่อสร้างกลยุทธ์เชิงปฏิบัติใน ๔ กลุ่มหลัก ดังนี้

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง	จุดอ่อน
โอกาส	SO ๑. ใช้ฐานะ “องค์กรตามพระราชบัญญัติ” และเครือข่ายสภาเกษตรกรจังหวัดทั่วประเทศ เป็นกลไกขับเคลื่อนแผนแม่บทและข้อเสนอเชิงนโยบายที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายภาครัฐ ๒. พัฒนามาบทบาทสำนักงานให้เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยง Smart Agriculture และองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อยกระดับศักยภาพเกษตรกร ๓. ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา เพื่อพัฒนาองค์ความรู้เชิงวิชาการและนวัตกรรมด้านการเกษตร	WO ๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการวิเคราะห์เชิงนโยบาย เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อให้สามารถจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายได้อย่างมีคุณภาพ ๒. จัดตั้งและพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเกษตรกรเชื่อมโยงทุกจังหวัด รองรับการจัดทำแผนแม่บทและข้อเสนอเชิงนโยบาย ๓. ปรับปรุงระบบสื่อสารและประชาสัมพันธ์บทบาทของสภาฯ ให้เกษตรกรและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมมากขึ้น

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	จุดแข็ง	จุดอ่อน
อุปสรรค	ST ๑. ใช้โครงสร้างตามกฎหมายและเครือข่ายสภาเกษตรกรจังหวัดทั่วประเทศ สร้างกลไกความร่วมมือเชิงระบบ เพื่อรองรับความไม่ต่อเนื่องทางนโยบายของภาครัฐ ๒. ใช้บทบาท “ศูนย์กลางข้อมูลนโยบายเกษตร” จัดทำระบบติดตามและประเมินผลแผนแม่บท เพื่อแสดงผลงานเชิงประจักษ์ ลดความเสี่ยงจากการถูกมองว่าไม่มีผลงาน ๓. ส่งเสริมเครือข่ายจังหวัดเป็นหน่วยปฏิบัติการระดับพื้นที่ รองรับผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ	WT ๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการและวางแผนงบประมาณเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรที่จำกัด ๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยเชื่อมโยงกับสถาบันวิจัยและเครือข่ายมหาวิทยาลัย เพื่อชดเชยจุดอ่อนด้านองค์ความรู้ ๓. พัฒนากลไกธรรมาภิบาลและความโปร่งใส เพื่อป้องกันผลกระทบจากปัจจัยทางการเมืองและลดความเสี่ยงต่อความเชื่อมั่นของเกษตรกร

(๗) กลยุทธ์

ผลของการระดมความคิดเห็นจากที่ประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ในการกำหนดกลยุทธ์จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยอาศัยแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สรุปการกำหนดกลยุทธ์ ได้ดังนี้

๑) พัฒนานโยบายและข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล

- เร่งรัดการจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายจากพื้นที่สู่สภาเกษตรกรแห่งชาติ และนำเสนอเข้าสู่คณะรัฐมนตรี
- จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายที่มีคุณภาพและตอบโจทย์ความต้องการของเกษตรกร
- ส่งเสริมและสนับสนุนกลไกสภาเกษตรกรแห่งชาติเพื่อขับเคลื่อนนโยบายเกษตรกรรมของไทย
- เสนอแนะการปรับปรุงกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
- ใช้ข้อมูลและการวิเคราะห์ในการสนับสนุนการตัดสินใจของรัฐบาล

๒) บริหารจัดการฐานข้อมูล

- สร้างความคล่องตัวในการบริหารคน เงิน งาน
- จัดทำและปรับปรุงฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรและองค์การเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง
- สร้างระบบข้อมูลและการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเกษตรที่ทันสมัย
- ใช้ข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการวางแผนและการตัดสินใจ
- รวบรวมผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาบุคลากรและเกษตรกร

๓) ประสานงานและสร้างเครือข่าย

- อาศัยเครือข่ายสนับสนุนการดำเนินงานร่วมกัน
- ประสานการดำเนินงานกับสภาเกษตรกรจังหวัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

- สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนเกษตรกรให้มีศักยภาพ และมีความเข้มแข็ง
- ส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการเกษตร

๔) สนับสนุนและพัฒนางานวิจัย

- จัดให้มีการทำวิจัยนวัตกรรมโดยการพัฒนาระบบข้อมูลการวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ ข้อมูลให้ได้ผลทางวิชาการ
- ร่วมมือกับสถาบันการศึกษา นักวิชาการ พาคิดพาทำ
- รวบรวม ศึกษา วิจัย และพัฒนาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
- สร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและหน่วยงานวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและ นวัตกรรมทางการเกษตร
- ใช้ข้อมูลการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและการดำเนินงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๕) พัฒนาความรู้และทักษะของเกษตรกร

- จัดฝึกอบรมและสัมมนาเพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ในด้านการเกษตร
- ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ
- สร้างแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงได้ง่ายและสะดวกสำหรับเกษตรกร

๖) พัฒนาความรู้และทักษะของพนักงาน และสมาชิกสภา

- พัฒนาความรู้และทักษะของบุคลากร
- จัดฝึกอบรมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๗) สร้างภาพลักษณ์ที่ดี

- ประชาสัมพันธ์และการสื่อสาร
- ประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนแม่บท และการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรรับทราบ
- สร้างความเข้าใจกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน
- ใช้สื่อสังคมออนไลน์และเทคโนโลยีการสื่อสารในการเผยแพร่ข้อมูล
- จัดทำสื่อและสิ่งพิมพ์ที่เข้าถึงและเข้าใจง่ายสำหรับเกษตรกร

๘) ส่งเสริมผลประโยชน์ที่สมประสงค์ซึ่งกันและกัน

- เลิกการขัดผลประโยชน์กัน

๒. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพของสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยแบ่งเป็น ๒ มิติ คือ มิติที่เป็นปัจจัยภายใน และมิติที่เป็นปัจจัยภายนอก ในส่วนที่เป็นปัจจัยภายในเป็นการวิเคราะห์ ปัจจัย ๒ ด้าน คือ ด้านจุดแข็ง หรือจุดเด่น (Strengths) เป็นข้อดีที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ภายในสภาเกษตรกรแห่งชาติ และเป็นปัจจัยด้านจุดอ่อน หรือข้อด้อย (Weaknesses) อันเป็นปัญหา หรือข้อบกพร่องที่เกิดจากการดำเนินงานที่ผ่านมา มิติที่สอง

เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ แยกวิเคราะห์ออกเป็น ๒ ด้าน ได้แก่ ด้านโอกาส (Opportunities) เป็นโอกาสจากภายนอกที่เอื้อประโยชน์หรือส่งเสริมการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และด้านที่สอง คือด้านอุปสรรค (Threats) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดข้อจำกัดหรือคุกคามต่อการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพของสภาเกษตรกรแห่งชาติ จากทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ทั้ง ๔ ด้าน ดังนี้

๒.๑ ด้านจุดแข็งหรือจุดเด่น (Strengths)

สภาเกษตรกรแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ การดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้อำนาจหน้าที่ที่รับรองโดยกฎหมาย ศักดิ์ของกฎหมายอยู่ในระดับพระราชบัญญัติ ซึ่งออกโดยรัฐสภา ให้การรับรองสถานะขององค์กรเป็นองค์กรหนึ่งของภาครัฐที่สำคัญ คือ เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการผลิตนโยบาย (policy unit) ภาคเกษตรกรรมให้แก่รัฐบาลโดยตรง ขณะที่องค์กรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เป็นกลไกของภาครัฐทำหน้าที่ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐ โดยทั่วไปมักเข้าใจว่าการกำหนดนโยบายพัฒนาประเทศจะมาจากรัฐบาลหรือฝ่ายการเมืองเท่านั้น หรืออาจมาจากการเสนอแนะจากหน่วยงานทางนโยบายที่เป็นกลไกของรัฐ เช่น สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เป็นต้น แต่พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้ให้การรับรองอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นหน่วยในการผลิตและเสนอแนะนโยบาย (policy proposal) ต่อรัฐบาล เพื่อให้รัฐบาลนำไปกำหนดเป็นนโยบาย (policy agenda) และให้หน่วยงานที่เป็นกลไกของรัฐบาล อันได้แก่ กระทรวง กรม และจังหวัด นำนโยบายไปปฏิบัติ (policy implementation)

๒.๒ ด้านจุดอ่อนหรือจุดด้อย (Weaknesses)

สภาเกษตรกรแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๓ ตลอดระยะเวลาการดำเนินงาน ๑๔ ปี ที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยภายในที่เป็นจุดอ่อนหรือข้อด้อยหลายประการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๒.๒.๑ งบประมาณที่สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับการจัดสรรได้นำมาใช้จ่ายสำหรับค่าจ้าง เงินเดือน ตามแผนงานบุคลากรภาครัฐ และใช้จ่ายในการจัดประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัดเป็นส่วนใหญ่วางกันอยู่ที่ร้อยละ ๙๘ - ๙๙ ทั้งนี้ ถึงแม้ว่าในทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า “ให้สำนักงานเสนอของบประมาณจากรัฐบาลตามมติของสภาเกษตรกรแห่งชาติเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัดให้รัฐบาลอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานให้เพียงพอต่อการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงแล้ว ในมุมมองของสำนักงานงบประมาณและของรัฐบาล เห็นว่าคำว่า งบประมาณที่เพียงพอ คือเพียงพอสำหรับการดำเนินการสำหรับแผนงานบุคลากรภาครัฐและการบริหารจัดการประชุมเท่านั้น แต่ไม่เพียงพอสำหรับการขับเคลื่อนงานเชิงยุทธศาสตร์ และการขับเคลื่อนงานของสภาเกษตรกรจังหวัด ตามอำนาจหน้าที่กฎหมายกำหนดในมาตรา ๓๓ จึงกล่าวได้ว่า การมีงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานเป็นจุดอ่อนใหญ่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งสำนักงานงบประมาณของรัฐสภาตั้งข้อสังเกตว่า สภาเกษตรกรแห่งชาติ พึ่งพิงงบประมาณแผ่นดินแต่เพียงแหล่งเดียว ไม่มีการนำเงินนอกงบประมาณหรือรายได้จากแหล่งอื่นมาสมทบกับงบประมาณแผ่นดิน

๒.๒.๒ การไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์สู่สังคม เมื่อพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติตาม มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ มีภารกิจหลัก (core function) ที่จะสร้างผลงานหลัก (Core product) โดยเมื่อพิจารณาถึงสิ่งที่เป็รายงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ อันได้แก่ ข้อเสนอเชิงนโยบาย ข้อเสนอการแก้ไขปัญหา แผนแม่บท ข้อเสนอแนวทางในการดำเนินงาน และข้อเสนอความคิดเห็นต่อการตัดสินใจของรัฐบาล พบว่าตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ - ๒๕๖๓ สังคมยังไม่เห็น

ผลงานเป็นที่ประจักษ์ รายงานการศึกษาของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ระบุว่า สภาเกษตรกรแห่งชาติขาดผลงานหรือการดำเนินงานที่เป็นที่ประจักษ์แก่เกษตรกร หรือประชาชน และขาดการยอมรับจากภายนอกเช่นเดียวกันกับความคิดเห็นของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ของสภาผู้แทนราษฎรระบุว่าสภาเกษตรกรแห่งชาติที่ผ่านมา ยังไม่มีผลงานเป็นรูปธรรมมากนัก และในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ สำนักงบประมาณของรัฐสภาได้ ตั้งข้อสังเกตด้วยคำถามว่า “ข้อเสนอที่จัดทำแล้วในช่วงที่ผ่านมาได้รับการตอบสนองหรือนำไปเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายระดับชาติหรือมีการขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นรูปธรรมแล้วจำนวนกี่เรื่อง ๆ ไດบ้าง และมีการนำไปใช้อย่างไร” ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการศึกษาประเมินสภาพแวดล้อมและศักยภาพของสำนักงานสภาเกษตรกร จัดทำโดยสำนักบริหารวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (SWOT Analysis) ได้ระบุด้านจุดอ่อนว่า สภาเกษตรกรแห่งชาติยังไม่มีข้อเสนอเชิงนโยบายเสนอแนะต่อรัฐบาล ไม่สามารถดำเนินการตามภารกิจตามอำนาจหน้าที่ มาตรา ๑๑ ได้

๒.๒.๓ ความเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรจังหวัด สภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกร ซึ่งกฎหมายกำหนดให้สภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นหน่วยทางความคิดและนโยบาย โดยสภาเกษตรกรจังหวัดเป็นหน่วยป้อนวัตถุดิบทางความคิดเบื้องต้นให้แก่สภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งหมายถึง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร และเป็นหน่วยในการประสานนโยบายกับส่วนราชการต่าง ๆ แต่ที่ผ่านมาสมาชิกสภาเกษตรกรทั้งในระดับชาติ และระดับจังหวัด ยังเข้าใจว่าเป็นหน่วยปฏิบัติที่จะต้องจัดทำโครงการเพื่อนำงบประมาณไปใช้ดำเนินการในลักษณะเช่นเดียวกันกับการส่งเสริมการเกษตร คณะทำงานของสภาเกษตรกรจังหวัดเกือบทั้งหมด จัดตั้งขึ้นเป็นคณะทำงานแก้ไขปัญหาด้านพืช ด้านปศุสัตว์ และประมง ส่งผลให้มีกรอบความคิดที่จะพัฒนาการเกษตรด้านพืช และการเกษตรด้านสัตว์ ทำให้มองข้ามการแก้ไขปัญหาในทางนโยบาย ขาดการวิเคราะห์ปัญหาเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่สร้างความไม่เป็นธรรมให้แก่เกษตรกร ดังนั้นการสื่อสารสังคมเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันทั้งในหมู่สมาชิกสภาเกษตรกรระดับชาติและระดับจังหวัด เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และหน่วยงานอื่น ให้เข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่และผลงานที่เห็นผล ประจักษ์จึงมีความสำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์องค์กร

๒.๒.๔ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ในฐานะหน่วยเลขานุการของสภาเกษตรกร ยังไม่สามารถทำหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของสภาเกษตรกรทั้ง ๒ ระดับ ได้อย่างสมบูรณ์เต็มที่ กล่าวคือ ที่ผ่านมาสํานักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติทำหน้าที่ได้เพียงงานธุรการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ซึ่งยังขาดการทำหน้าที่เลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติที่มีขอบข่ายกว้างไปถึงหน้าที่ตามอนุ (๒) และอนุ (๕) ซึ่งเป็นเรื่องการผลิตงานทางวิชาการ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงาน และเพื่อไปใช้ในการผลิตผลงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ทั้งนี้ รวมถึงสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดก็เช่นเดียวกัน ที่กฎหมายกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญต่อการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเกษตรกรจังหวัด บัญญัติอำนาจหน้าที่เอาไว้ในมาตรา ๓๘

๒.๓ ปัจจัยด้านโอกาส

ปัจจัยด้านโอกาสเป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีปัจจัยสำคัญ ๆ ดังนี้

๒.๓.๑ ทิศทางการพัฒนาประเทศที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ให้มีความสำคัญหรือยังคงมีประเด็นที่มุ่งไปสู่การพัฒนาภาคเกษตรกรรม ดังจากเห็นได้จากแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

๒.๓.๒ มีหน่วยงานหรือองค์กรสำคัญ ๆ ยังเห็นความสำคัญของการมีสภาเกษตรกรแห่งชาติ เช่น กรรมการธิการด้านการเกษตรและสหกรณ์ เห็นว่าสภาเกษตรกรแห่งชาติยังมีประโยชน์แล้วยังได้ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานอีกด้วยว่า ควรดำเนินงานอย่างไรเพื่อให้เกิดการพัฒนาภาคเกษตรกรรมของประเทศ รวมถึงกรรมการวิสามัญพิจารณาการร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของรัฐสภาหลายชุด รวมทั้งสำนักงบประมาณของรัฐสภาได้ให้ความสนใจต่อการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ นอกจากนี้ได้ให้ข้อสังเกตต่อการดำเนินงานที่ผ่านมาของสภาเกษตรกรแห่งชาติ แล้วยังได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน เช่น ควรบูรณาการกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการตรากฎหมายในการคุ้มครองและสร้างความเป็นธรรมแก่เกษตรกร ควรติดตามความเคลื่อนไหวและกิจกรรมการจัดตั้งเขตการค้าเสรี เช่น ข้อตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) ที่อาจส่งผลกระทบต่อเกษตรกร

๒.๓.๓ ในช่วง ๑๐ ปี ที่ผ่านมานี้ มีองค์กรจัดตั้งขึ้นมาหลายหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาภาคการเกษตร เช่น สำนักพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) หรือ GISTDA มีภารกิจด้านการจัดทำข้อมูลสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกษตร องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือ TGO มีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับตลาดคาร์บอน สภาดิจิทัลที่มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาดิจิทัลเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการเกษตร ซึ่งองค์กรใหม่ ๆ ที่จัดตั้งขึ้นมานี้ ต่างแสวงหาความร่วมมือเป็นเครือข่ายกับองค์กรอื่น ๆ จึงเป็นโอกาสที่สภาเกษตรกรแห่งชาติจะได้นำมาพัฒนาเป็นปัจจัยด้านโอกาสเพื่อวางยุทธศาสตร์การพัฒนาการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๒.๓.๔ ระบบการบริหารยุทธศาสตร์ชาติที่เอื้อต่อการดำเนินงานของสภาเกษตรกรทั้งระดับชาติและระดับจังหวัด กล่าวคือ การบริหารยุทธศาสตร์ชาติจะมีคณะกรรมการบริหารในระดับชาติ ระดับกลุ่มจังหวัด ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ เรียกว่าคณะกรรมการบริหารนโยบายตามยุทธศาสตร์ชาติ ในระดับชาติมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีผู้ว่าราชการคนใดคนหนึ่งในกลุ่มจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการในระดับกลุ่มจังหวัด และมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานในคณะกรรมการบริหารตามนโยบายยุทธศาสตร์ชาติระดับจังหวัด

๒.๓.๕ ปัญหาภาคเกษตรกรรมเป็นปัญหาที่มีมายาวนานและเกิดปรากฏการณ์ของปัญหาซ้ำ ๆ ชาก ๆ เช่น ปัญหาการผลิต ราคา การตลาด และหนี้สิน แม้จะมีการแก้ไขปัญหามาในรัฐบาลทุกยุค แต่ปัญหาเหล่านี้ก็ยังคงอยู่เพราะปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ขณะที่อำนาจหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีเป้าหมายที่จะแก้ไขปัญหาลักษณะเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น การจัดสวัสดิการเกษตรกร การประกันความเสี่ยงของราคา และผลผลิตซึ่งที่ผ่านมาได้มีการแก้ไขปัญหามาเป็นแบบเฉพาะหน้าไม่มีความยั่งยืน ปัญหาของเกษตรกรในมิตินี้จึงเป็นประเด็นท้าทายที่เป็นโอกาสให้สภาเกษตรกรแห่งชาติได้ดำเนินการ

๓.๓.๖ เจ็อนไขใหม่ของโลกาภีวตน์ที่มีระบบสากลที่เป็นกฎเกณฑ์ระเบียบข้อตกลงต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเกษตรกร เช่น R E C P หรือข้อตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค เช่น กฎระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการค้าสากล ข้อตกลงด้านความร่วมมือต่าง ๆ ประเด็นด้านความยั่งยืนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change and Sustainability) และประเด็นอื่น ๆ ที่เป็นภัยคุกคามของภาคเกษตรและอาหาร ซึ่งเจ็อนไขสากลดังกล่าวนี้ ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรทั้งการผลิต ราคา และการส่งออก จึงเป็นประเด็นที่เป็นโอกาสของสภาเกษตรกรแห่งชาติจะได้แสดงบทบาทคุ้มครองผลประโยชน์ของเกษตรกร

๓.๓.๗ คณะกรรมการต่าง ๆ ในระดับชาติที่มีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจทางนโยบายและกำหนดมาตรการบริหารที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรมมีองค์ประกอบที่มีประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นกรรมการ เช่น คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ คณะกรรมการนโยบายและบริหารข้าวแห่งชาติ (นบข.) คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา และคณะกรรมการบริหารจัดการมันสำปะหลัง เป็นต้น

๒.๔ ปัจจัยคุกคาม

ปัจจัยภายนอกที่นำมาพิจารณาว่าเป็นภัยคุกคามหรืออุปสรรค (Threats) มีดังนี้

๒.๔.๑ ความไม่เข้าใจของเกษตรกรที่มีต่อบทบาทหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัด โดยส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่า สภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรจังหวัดเป็นหน่วยปฏิบัติการในการส่งเสริมการเกษตร ข้อเสนอจากเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรมักเป็นโครงการเพื่อของบประมาณดำเนินการในพื้นที่ของตน ความเข้าใจดังกล่าวนี้เป็นอุปสรรคต่อการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายและแนวทางพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรมโดยรวม นอกจากนี้ กระบวนการและขั้นตอนของการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายที่ผ่านมาเดินทางไปไม่ถึงคณะรัฐมนตรี และไม่ส่งผลเชิงประจักษ์ ส่งผลต่อความเชื่อถือ และศรัทธาของเกษตรกรที่มีต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๒.๔.๒ ผลกระทบจากนโยบายประชานิยมในช่วง ๒๐ กว่าปีที่ผ่านมา เกษตรกรเรียนรู้และคุ้นชินกับระบบการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาแบบประชานิยม ซึ่งได้รับผลประโยชน์รวดเร็วทันใจแต่ไม่มีความยั่งยืน เกษตรกรได้เรียนรู้ว่าการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของเกษตรกรในด้านการผลิต การจำหน่าย และราคา ต้องเป็นรูปของการสงเคราะห์ ขดเชย เยียวยาที่เป็นนโยบายมาจากรัฐบาลเท่านั้น ทศนคตและความเข้าใจดังกล่าวนี้ส่งผลต่อกระบวนการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายจากล่างขึ้นบน (Bottom – up) ที่มุ่งหวังจะพัฒนาและแก้ไขปัญหาภาคเกษตรกรรมทั้งระบบที่มีความยั่งยืน

๒.๔.๓ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศไทยที่ก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัย และทัศนคติของคนรุ่นใหม่ โดยที่สัดส่วนของประชากรสูงอายุขึ้นและสัดส่วนประชากรวัยเด็กลดลง ส่งผลให้สัดส่วนประชากรวัยแรงงานค่อย ๆ ลดลงตามไปด้วย ประกอบกับประชากรวัยเด็กที่อยู่ในภาคเกษตรกรรมในช่วง ๓๐ ปี ที่มีค่านิยมการทำงานและการใช้ชีวิตเปลี่ยนไปในทิศทางที่ไม่คาดหวังว่าจะพึ่งพาและมีวิถีชีวิตอยู่ในภาคเกษตรกรรมอีกต่อไป ส่งผลให้อายุเฉลี่ยของผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมสูงขึ้น ขณะที่เกษตรกรสูงวัยมีประสบการณ์ที่ตกอยู่ในวัฏจักรปัญหาแบบเดิม ๆ ที่ไม่สามารถหลุดพ้นจากการขาดทุน และหนี้สินได้ สถานการณ์ดังกล่าวจึงเป็นปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เป็นภัยคุกคาม หรืออุปสรรคที่ควรนำมาพิจารณาในการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๓. สรุปผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

จากการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์เพื่อทราบถึงสถานภาพของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน และการคาดการณ์ในอนาคตทั้งสถานการณ์ภายในประเด็นที่เป็นจุดแข็ง และจุดอ่อน และสถานการณ์ภายนอกประเด็นที่เป็นโอกาส และภัยคุกคามของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพของสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยใช้กรอบการวิเคราะห์ SWOT ซึ่งครอบคลุมทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยอ้างอิงข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ทูตวิทยุมิ และการประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้ผลการวิเคราะห์สรุปใน ๔ ด้าน ดังนี้

- จุดแข็ง (Strengths) พบว่า มีองค์ประกอบภายในหลายด้านที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนภารกิจขององค์กร เช่น โครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน เครือข่ายเกษตรกรในระดับพื้นที่ที่เข้มแข็ง และบทบาทเชิงนโยบายที่สามารถเป็นตัวแทนเกษตรกรในการเสนอความคิดเห็นต่อรัฐ

- จุดอ่อน (Weaknesses) พบว่า ยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และความต่อเนื่องของการดำเนินงาน ทำให้การขับเคลื่อนภารกิจบางด้านไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีปัญหาการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบางส่วนที่ยังไม่เป็นระบบ

- โอกาส (Opportunities) พบว่า สถานการณ์ภายนอกหลายด้านเอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานของสำนักงานฯ อาทิ การสนับสนุนเชิงนโยบายจากภาครัฐในด้านเกษตรกรรมยั่งยืน การเปิดพื้นที่ให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการจัดทำนโยบาย และกระแสการพัฒนาภาคการเกษตรอย่างยั่งยืนในระดับประเทศ

- ภัยคุกคาม (Threats) พบว่า มีปัจจัยภายนอกบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงาน เช่น ความซับซ้อนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรและที่ดินทำกิน ความทับซ้อนของบทบาทกับหน่วยงานอื่น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสภาพภูมิอากาศที่อาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตเกษตรกร

โดยสรุป ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการกำหนด แนวทางพัฒนา และกลยุทธ์การดำเนินงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อเสริมสร้างจุดแข็ง ลดข้อจำกัด ปรับตัวต่อ ภัยคุกคาม และใช้โอกาสจากภายนอกให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการขับเคลื่อนบทบาทขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพในระยะยาว ดังตารางที่ ๗ และสามารถนำไปกำหนดเป็นกรอบสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓) ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อนำไปสู่การบรรลุผลตามแผน ยุทธศาสตร์สภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓ ทุกประการ

ตารางที่ ๗ สรุปผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติกับสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ลำดับที่	สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	สภาเกษตรกรแห่งชาติ
จุดแข็ง		
๑	สภาเกษตรกรเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ มีอำนาจหน้าที่ชัดเจน	หน่วยงานนโยบายและความคิด
๒	สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นองค์กรรูปแบบพิเศษที่จัดตั้งขึ้นในรูปแบบของตัวแทนเกษตรกรทั่วประเทศ	อำนาจหน้าที่มีกฎหมายรองรับ
๓	สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติมีหน้าที่หลักในการสนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม	เข้าถึงการตัดสินใจของรัฐมนตรี
๔	มีสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดทั่วประเทศ (มาตรา ๓๘) ทำให้เข้าถึงข้อมูลและปัญหาจากพื้นที่ รวมถึงสะดวกต่อการติดต่อสื่อสารทั้งกับเกษตรกรและส่วนราชการ	มีอำนาจในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศภาคเกษตรกรรม
๕	เป็นศูนย์กลางข้อมูล และเลขานุการของสภาเกษตรกรแห่งชาติ มีบทบาทประสานงาน เชื่อมโยง และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการเกษตรในระดับประเทศ	สมาชิกสภายึดโยงกับเกษตรกร
๖	-	มีเครือข่ายเกษตรกรเป็นฐาน
๗	-	มีสำนักงานเป็นหน่วยสนับสนุน
จุดอ่อน		
๑	สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติยังไม่มีข้อเสนอเชิงนโยบายเสนอแนะต่อรัฐบาล (ยังดำเนินการตามภารกิจตามอำนาจหน้าที่ มาตรา ๑๑ ได้ไม่สมบูรณ์)	งบประมาณไม่เพียงพอต่อการขับเคลื่อนงานเชิงยุทธศาสตร์
๒	สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติเป็นหน่วยสนับสนุนงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ แต่มีความอ่อนแอทาง	ไม่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์

ลำดับที่	สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	สภาเกษตรกรแห่งชาติ
	วิชาการ ทำให้สภาฯ อ่อนแอทางวิชาการไปด้วย ทำให้ข้อเสนอเชิงนโยบายต่อคณะรัฐมนตรีผลิตออกมาไม่ได้ หรือไม่มีคุณภาพ (ยังบกพร่องต่อมาตรา ๒๐ กับ ๓๘)	
๓	บุคลากรยังขาดศักยภาพและองค์ความรู้เชิงนโยบาย โดยเฉพาะการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเศรษฐกิจและสังคมของภาคเกษตร ทำให้ข้อเสนอเชิงนโยบายยังไม่ชัดเจนเพียงพอ (มาตรา ๒๐ (๒) และมาตรา ๓๘ (๒))	เข้าใจบทบาทหน้าที่ที่คลาดเคลื่อนจากที่กฎหมายกำหนด
๔	ขาดระบบฐานข้อมูลกลางด้านเกษตรกรที่มีความครบถ้วนและเชื่อมโยงกันในทุกจังหวัด ส่งผลให้การวางแผนและการดำเนินงานเชิงพื้นที่ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในแต่ละพื้นที่	สำนักงานทำหน้าที่สนับสนุนไม่ครบตามที่กฎหมายกำหนด
๕	การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์บทบาทของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติยังไม่ทั่วถึง ส่งผลให้เกษตรกรจำนวนมากยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ความสำคัญ และช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม	-
โอกาส		
๑	พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นโอกาสในความเชื่อมโยงการทำงานของ สกช. เพื่อแก้ไขปัญหาและคุ้มครองรักษาประโยชน์ให้พี่น้องเกษตรกร	แผนพัฒนาประเทศยังให้ความสำคัญภาคเกษตรกรรม
๒	แผนพัฒนาประเทศทั้งแผนเชิงยุทธศาสตร์ เศรษฐกิจนโยบาย ของหลายกระทรวง ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเกษตรกรเพื่อเกษตรกรรวม พัฒนาด้านการเกษตรทั้งระบบ	องค์กรสำคัญอื่นๆ ยังให้ความสำคัญต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ
๓	สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับการสนับสนุน และมีความร่วมมือจากชุมชนเกษตรกรในทุกภูมิภาค	มีองค์กรด้านเทคโนโลยีตั้งขึ้นใหม่หลายหน่วยงาน
๔	การเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอัจฉริยะ (Smart Agriculture) เป็นโอกาสให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงเกษตรกรกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร	ระบบบริหารนโยบายตามยุทธศาสตร์ชาติเอื้อต่อการกิจ
๕	การเปิดเสรีทางการค้าและความร่วมมือระหว่างประเทศ ช่วยให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติขยายบทบาทในการส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันของเกษตรกรไทย	ปัญหาภาคเกษตรกรรมยังมีให้แก้ไข
๖	ความร่วมมือจากภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา เป็นโอกาสให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อเสริมศักยภาพการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ	เงื่อนไขโลกาภิวัตน์ท้าทาย
๗	-	คณะกรรมการนโยบายและบริหารระดับชาติมีประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นกรรมการ

ลำดับที่	สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	สภาเกษตรกรแห่งชาติ
ภัยคุกคาม		
๑	งบประมาณที่ สกช. ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอ (คณะทำงานระดับชาติไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพียงพอตามมาตรา ๒๙ ยังขาดการศึกษาว่าถ้าทำงานกันอย่างเต็มที่ที่จะต้องใช้เงินเท่าไร งบประมาณทำได้เพียงจัดประชุม แล้วไม่มีงบประมาณไปขับเคลื่อนให้เดินไปข้างหน้า สังคมภายนอกมองว่าประชุมแล้วไม่มีผลงาน)	ทัศนคติและความไม่เข้าใจของเกษตรกรต่อหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ
๒	สมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ บางส่วนอาจจะไม่ประเด็นเรื่องการเมืองส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของ สกช.	ผลกระทบจากนโยบายประชานิยม
๓	การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และนโยบายที่ไม่ต่อเนื่องและไม่ชัดเจน สามารถส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของ สกช.	การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและทัศนคติของคนรุ่นใหม่
๔	การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติส่งผลกระทบโดยตรงต่อเกษตรกร ทำให้สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติต้องปรับบทบาทและแนวทางดำเนินงานให้รองรับต่อสถานการณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้น	ทัศนคติ และค่านิยมของรัฐบาล
๕	หากสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติไม่สามารถแสดงผลลัพธ์หรือประโยชน์ที่ชัดเจน เกษตรกรในพื้นที่อาจขาดความเชื่อมั่นต่อองค์กร	-

ที่มา: ๑. สรุปจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๗

๒. แผนยุทธศาสตร์พัฒนาสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓

จากข้อมูลสรุปผลวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพแวดล้อมของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (สกช.) และสภาเกษตรกรแห่งชาติ พบว่า ทั้งสองหน่วยงานมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายและพัฒนาภาคเกษตรกรรมของประเทศ โดยมีจุดแข็งคือสถานะทางกฎหมายที่มั่นคงตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งให้อำนาจในการเป็นตัวแทนเกษตรกรทั่วประเทศและจัดทำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม อย่างไรก็ตาม ยังประสบปัญหาด้านงบประมาณที่ไม่เพียงพอและความอ่อนแอทางวิชาการ โดยเฉพาะในส่วนของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติที่ยังไม่สามารถพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายที่มีคุณภาพ ส่งผลให้การเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรียังขาดประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน โอกาสสำคัญที่เอื้อต่อการดำเนินงาน ได้แก่ การสนับสนุนจากแผนพัฒนาประเทศและภาคีเครือข่ายเกษตรกร รวมถึงบทบาทของประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติในคณะกรรมการนโยบายระดับชาติ ซึ่งช่วยเพิ่มอิทธิพลเชิงนโยบาย ส่วนภัยคุกคามหลักคือความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล และการขาดการรับรู้บทบาทของสภาเกษตรกรในสังคม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน จึงควรมุ่งพัฒนาศักยภาพบุคลากร เสริมงบประมาณให้สอดคล้องกับการกิจเชิงยุทธศาสตร์ และสร้างความเข้าใจแก่เกษตรกรและประชาชนเกี่ยวกับบทบาทของสภาเกษตรกรทุกระดับ สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ประเด็นสำคัญ ดังนี้

(๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างระบบบริหารและวิชาการ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างระบบการขับเคลื่อนและกำกับติดตามผลแผนแม่บท เพื่อพัฒนาเกษตรกรรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

(๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ประสานความร่วมมือภาคีความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร

(๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาองค์กร สมรรถนะสูง

(๕) ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างการบริหารจัดการองค์ความรู้

ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ประเด็นนี้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์สภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๓ และจะเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับขีดความสามารถของสำนักงานสภาเกษตรกร แห่งชาติ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม และสร้าง ผลกระทบเชิงบวกต่อเกษตรกรและภาคเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนภายในปี ๒๕๗๓

ส่วนที่ ๔

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓
ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๖๘)

VISION
วิสัยทัศน์

องค์กรสมรรถนะ **สูง** ในการสนับสนุนงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด เพื่อคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร

MISION
พันธกิจ

(๑)
สนับสนุนการขับเคลื่อนงานของ
สภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด

(๒)
ประสานความร่วมมือภาคีเครือข่ายเพื่อคุ้มครอง
และรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร

(๓)
การบริหารจัดการองค์กรสมรรถนะสูง

Goal
เป้าประสงค์

- เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนาเกษตรกรรมของประเทศอย่างเป็นระบบ
- ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิเกษตรกรและข้อเสนอแนวทางการพัฒนาเกษตรกรรมได้รับการตอบสนองจากหน่วยงานของรัฐ
- เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรได้รับการคุ้มครองและรักษาประโยชน์
- ผลงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดเป็นที่ประจักษ์
- องค์กรสมรรถนะสูง

K_{PI}
ตัวชี้วัดรวม

๑. การบริหารจัดการประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดแบบมีอาชีพ
 - ➡ ไม่น้อยกว่า ๖ ครั้ง/ปี
๒. จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับสิทธิเกษตรกรที่สภาเกษตรกรได้ดำเนินการให้คำปรึกษาและข้อแนะนำ
 - ➡ ไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ เรื่อง/ปี
๓. จำนวนข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะภาคการเกษตรได้รับการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
 - ➡ ไม่น้อยกว่า ๖ เรื่อง/ปี
๔. ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิเกษตรกรและข้อเสนอแนวทางการพัฒนาเกษตรกรรมได้รับการตอบสนองจากหน่วยงานของรัฐ
 - ➡ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕
๕. ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อประสิทธิภาพของเครือข่ายสภาเกษตรกรและกลไกกลางการคุ้มครองสิทธิเกษตรกร
 - ➡ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

รูปที่ ๑๗ วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดรวม

แผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

รูปที่ ๑๘ แผนที่ยุทธศาสตร์ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘)

๔.๑ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓ ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ผลการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ โดยการจัดการความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ และการกำหนดกลยุทธ์ด้วยการสังเคราะห์ข้อมูล และการระดมความคิดเห็นจากเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ได้มีการกำหนดสารสำคัญของแผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓) ได้แก่ **วิสัยทัศน์** ซึ่งเป็นทิศทางหรือเข็มมุ่งสู่อนาคต **พันธกิจ** ซึ่งเป็นขอบเขตการดำเนินการที่สำคัญ **ประเด็นการพัฒนา** ซึ่งเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนพันธกิจไปสู่วิสัยทัศน์ และ**ค่านิยมหลัก**ที่สะท้อนอัตลักษณ์และบริบทของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยสรุปได้ ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุนและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
๒. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วน พร้อมทั้งบูรณาการองค์ความรู้ และทรัพยากรในการพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายที่ตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกร และนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตรกรรมไทย
๓. เพื่อยกระดับศักยภาพการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบการดำเนินงานของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และทันสมัย

๒. วิสัยทัศน์ (Vision statement)

องค์กรสมรรถนะสูงในการสนับสนุนงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด เพื่อคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร

๓. พันธกิจ (Mission statement)

๑. สนับสนุนการขับเคลื่อนงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัด
๒. ประสานความร่วมมือภาคีเครือข่ายเพื่อคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร
๓. การบริหารจัดการองค์กรสมรรถนะสูง

คำอธิบายพันธกิจ

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติมีพันธกิจในการสนับสนุนการขับเคลื่อนภารกิจของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเกิดผลเป็นรูปธรรมต่อเกษตรกร โดยทำหน้าที่เป็นกลไกกลางในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคีเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อคุ้มครอง ส่งเสริม และรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร รวมทั้งมุ่งพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงตามหลักธรรมาภิบาล ด้วยการยกระดับศักยภาพบุคลากร ระบบบริหารจัดการ และเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างประสิทธิภาพการดำเนินงานและสนับสนุนการพัฒนาเกษตรกรรมของประเทศอย่างยั่งยืน

๔. ค่านิยมหลัก (Core Values)

รักองค์กร อาหารเพื่อนร่วมงาน ประสานดีเลิศ เกิดประโยชน์แก่เกษตรกร

๕. เป้าประสงค์และตัวชี้วัดรวม

เป้าประสงค์รวม

๑. เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนาเกษตรกรรมของประเทศอย่างเป็นระบบ
๒. ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิเกษตรกรและข้อเสนอแนวทางการพัฒนาเกษตรกรรมได้รับการตอบสนองจากหน่วยงานของรัฐ
๓. เกษตรกรและองค์กรเกษตรกรได้รับการคุ้มครองและรักษาประโยชน์
๔. ผลงานของสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดเป็นที่ประจักษ์
๕. องค์กรสมรรถนะสูง

ตัวชี้วัดรวม

๑. การบริหารจัดการประชุมสภาเกษตรกรแห่งชาติและสภาเกษตรกรจังหวัดแบบมีออาชีพ ไม่น้อยกว่าปีละ ๖ ครั้ง/ ปี
๒. จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับสิทธิเกษตรกรที่สภาเกษตรกรได้ดำเนินการให้คำปรึกษาและข้อแนะนำ ไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ เรื่อง/ ปี
๓. จำนวนข้อเสนอเชิงนโยบายสาธารณะภาคการเกษตรได้รับการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ไม่น้อยกว่าปีละ ๖ เรื่อง/ ปี
๔. ปัญหาเกี่ยวกับสิทธิเกษตรกรและข้อเสนอแนวทางการพัฒนาเกษตรกรรมได้รับการตอบสนองจากหน่วยงานของรัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕
๕. ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อประสิทธิภาพของเครือข่ายสภาเกษตรกรและกลไกกลางการคุ้มครองสิทธิเกษตรกร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๔.๒ ประเด็นการพัฒนาของแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓ ของสำนักงานสภา
เกษตรกรแห่งชาติ

๔.๒.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างระบบบริหารและวิชาการ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจ
อย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๑ ระบบการจัดประชุมสภาเกษตรกรแบบมีอาชีพ

๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๑. ร้อยละของการจัดประชุมที่ดำเนินการได้ตาม แผนและระยะเวลาที่กำหนด ไม่น้อยกว่า ๖ ครั้ง ต่อปี	๖	๖	๖	๖	๖	ส.กิจการสภาฯ
๒. ร้อยละระดับความพึงพอใจของสมาชิกสภา เกษตรกรต่อระบบและการจัดประชุม	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐	ส.กิจการสภาฯ
๓. ร้อยละของข้อเสนอหรือมติที่ได้รับการติดตาม ผลและนำไปสู่การปฏิบัติจริง	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐	ส.กิจการสภาฯ
๔. ร้อยละระดับคุณภาพของข้อมูลและเอกสาร ประกอบการประชุมตามเกณฑ์มาตรฐาน ที่กำหนด	๗๐	๘๐	๙๐	๙๐	๙๐	ส.กิจการสภาฯ

๒) กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการการประชุม และติดตามมติสภาเกษตรกรอย่างมีอาชีพ
ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๒. สร้างมาตรฐานการจัดประชุม และติดตามมติให้เป็นระบบ

๓. เสริมสมรรถนะเจ้าหน้าที่และเลขานุการสภาฯ ให้มีทักษะการบริหารจัดการประชุม
แบบมีอาชีพ

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และระบบสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
การจัดประชุมและติดตามมติ

๒. สร้างมาตรฐานและแบบฟอร์มกลางสำหรับเอกสารการประชุม และจัดอบรมบุคลากร
ด้านเลขานุการการประชุม

๓. เสริมสร้างศักยภาพเจ้าหน้าที่สำนักงานในการบริหารการประชุม การจัดทำเอกสารและ
การสรุปผลเชิงบริหาร

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

๑. โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการประชุมสภาเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

๒. โครงการยกระดับมาตรฐานการจัดประชุมและเอกสารสภาเกษตรกร

เป้าหมายที่ ๒ ระบบการสนับสนุนข้อมูลเชิงวิชาการอย่างมีคุณภาพ

๕) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๑. จำนวนข้อเสนอเชิงนโยบายที่นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ไม่น้อยกว่า ๑๑๕ เรื่อง	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓	ส.ยุทธศาสตร์ฯ
๒. จำนวนข้อเสนอจากสภาเกษตรกรจังหวัดและเครือข่าย เสนอต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า ๗๗๐ เรื่อง	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔	ส.ยุทธศาสตร์ฯ
๓. จำนวนแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัด ๗๗ แผน	-	๗๗	-	-	-	ส.ยุทธศาสตร์ฯ
๔. (ร่าง) แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๓ (๑ แผน)	-	-	-	-	๑	ส.ยุทธศาสตร์ฯ
๕. จำนวนโครงการสร้างรายได้ ที่ สำเร็จ ไม่น้อยกว่า ๑๐ โครงการ	๒	๒	๒	๒	๒	ส.ยุทธศาสตร์ฯ

๒) กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการพัฒนา และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงวิชาการเพื่อขับเคลื่อนข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติให้เกิดผลในทางปฏิบัติ
๒. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายภาคเกษตรกรรม เพื่อคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงวิชาการเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนข้อเสนอของสภาเกษตรกรแห่งชาติสู่การปฏิบัติได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการกำหนดนโยบายภาคเกษตรกรรม เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมผลประโยชน์ของเกษตรกรอย่างยั่งยืน

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

- ๑ การพัฒนานโยบายภาคเกษตรกรรมแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับภาคเกษตรกรรม
๒. การพัฒนากลไกสภาเกษตรกรเพื่อขับเคลื่อนนโยบายจากฐานรากอย่างยั่งยืน
๓. จัดทำและทบทวนแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัด
๔. การจัดทำแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๓
๕. โครงการยกระดับศักยภาพผู้แทนสภาเกษตรกรและเครือข่ายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการแข่งขันที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์การสื่อสารสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๑. มีแผนยุทธศาสตร์การสื่อสารที่ผ่านการอนุมัติและนำไปใช้ จำนวน ๑ แผน	-	๑	-	-	-	ส.กิจการสภาฯ
๒. ผลสำรวจแสดงการรับรู้ของเกษตรกรต่อบทบาทของสภาฯ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๐%	๖%	๖%	๖%	๖%	๖%	ส.กิจการสภาฯ
๓. จำนวนผู้ติดตามและเข้าถึงสื่อออนไลน์เพิ่มขึ้น ๕๐%	๑๐%	๑๐%	๑๐%	๑๐%	๑๐%	ส.กิจการสภาฯ
๔. จำนวนสื่อประชาสัมพันธ์ที่ผลิตไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ชิ้นต่อปี	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	ส.กิจการสภาฯ
๕. เผยแพร่รายงานสถานการณ์เกษตรกรรมอย่างน้อย ๑๐ ฉบับ	๒	๒	๒	๒	๒	ส.กิจการสภาฯ

๒) กลยุทธ์

๑. พัฒนายุทธศาสตร์และระบบบริหารจัดการการสื่อสารองค์กร
๒. เสริมสร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ
๓. พัฒนาสื่อและช่องทางการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบการจัดทำยุทธศาสตร์และระบบบริหารจัดการการสื่อสารองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทุกมิติของการดำเนินงาน และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง
๒. ส่งเสริมการสื่อสารเชิงรุกและสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มการรับรู้ ความเข้าใจ และภาพลักษณ์ที่ดีของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ผ่านกิจกรรมและช่องทางสื่อสารที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
๓. พัฒนาสื่อและช่องทางการสื่อสารที่มีคุณภาพและทันสมัย เพื่อเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และแผนงานสำคัญของสภาเกษตรกรแห่งชาติให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

๑. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การสื่อสารสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๔.๒.๒ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างระบบการขับเคลื่อนและกำกับติดตามผลแผนแม่บท เพื่อพัฒนาเกษตรกรรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

เป้าหมายที่ ๑ กลไกการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ ร่วมกับ แผนพัฒนาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๑. ภาคเกษตรกรรมถูกยกระดับด้วยแผนแม่บท เพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ จำนวน ๒,๓๑๐ โครงการ	๔๖๒	๔๖๒	๔๖๒	๔๖๒	๔๖๒	ส.ประเมินฯ
๒. สร้างการรับรู้แผนแม่บทเพื่อพัฒนา เกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ ให้กับเจ้าหน้าที่ เครือข่าย สภาเกษตรกรในระดับพื้นที่ และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓,๘๕๐ ราย	๓,๘๕๐	-	-	-	-	ส.ประเมินฯ

๒) กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบและกลไกการบูรณาการแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม กับแผนพัฒนาระดับพื้นที่

๒. เสริมสร้างกลไกความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเกษตร และท้องถิ่น

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแนวทางและกลไกการบูรณาการแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ กับแผนพัฒนาระดับจังหวัดและท้องถิ่น

๒. พัฒนากลไกการประสานงานและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และภาคการเกษตร

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

๑. การขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒

๒. สานพลังภาคเกษตรเพื่อการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนา เกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ ระบบกลไกกลางในการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทเพื่อพัฒนา เกษตรกรรม เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย

๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๑. มีระบบกลไกกลางในการติดตามผลแผนแม่บท เพื่อพัฒนาเกษตรกรรมใช้งานจริง อย่างน้อย ๑ ระบบ	-	๑	-	-	-	ส.บริหารกลาง ส.ประเมินฯ

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๒. รายงานผลการติดตาม และประเมินผลแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ ปีละ ๗๘ ฉบับ	๗๘	๗๘	๗๘	๗๘	๗๘	ส.ประเมินฯ
๓. รายงานถอดบทเรียนการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ ปีละ ๗๘ ฉบับ	๗๘	๗๘	๗๘	๗๘	๗๘	ส.ประเมินฯ

๒) กลยุทธ์

พัฒนาระบบติดตาม และรายงานผลการบูรณาการแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบข้อมูลและกลไกการติดตามประเมินผลการบูรณาการแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒

๒. จัดทำระบบรายงานผลและฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

๑. โครงการติดตาม ประเมินผล และรับฟังข้อมูลสะท้อนกลับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒

๒. โครงการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายเกษตรกรรมตามมติคณะรัฐมนตรี

๔.๒.๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ประสานความร่วมมือภาคีเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร

เป้าหมายที่ ๑ กลไกความร่วมมือระหว่างภาคีความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์เพื่อคุ้มครองสิทธิและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร

๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๑. จำนวนเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๒๐ ราย	๔	๔	๔	๔	๔	ส.ยุทธศาสตร์ฯ ส.กิจการสภาฯ ส.ประเมินฯ ส.บริหารกลาง
๒. จำนวนความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยอย่างน้อย ๕ แห่ง	๑	๑	๑	๑	๑	ส.ยุทธศาสตร์ฯ
๓. จำนวนความร่วมมือ MOU กับเครือข่ายพันธมิตรอย่างน้อย ๑๐ ฉบับ	๒	๒	๒	๒	๒	ส.ยุทธศาสตร์ฯ ส.กิจการสภาฯ ส.ประเมินฯ

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๔. จำนวนโครงการความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศอย่างน้อย ๓ โครงการ	-	๑	๑	๑	-	ส.บริหารกลาง ส.ยุทธศาสตร์ฯ
๕. มีโครงการนำร่องที่เกิดขึ้นจริงและใช้งานได้จากการพัฒนาโครงการร่วมกับพันธมิตรอย่างน้อย ๕ โครงการ	๑	๑	๑	๑	๑	ส.ยุทธศาสตร์ฯ ส.บริหารกลาง ส.ประเมินฯ
๖. จัดตั้งและดำเนินการศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพ ไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง	-	๑	๑	๑	-	ส.ยุทธศาสตร์ฯ
๗. รายได้เงินนอกงบประมาณเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๒๐ % (ฐานปีงบประมาณ ๒๕๖๘)	๔%	๔%	๔%	๔%	๔%	ส.ยุทธศาสตร์ฯ ส.กิจการสภาฯ ส.ประเมินฯ ส.บริหารกลาง

๒) กลยุทธ์

๑. สร้างและขยายเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาความร่วมมือทางวิชาการและงานวิจัยเพื่อยกระดับศักยภาพเกษตรกร
๓. เสริมสร้างความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อขยายโอกาสทางเศรษฐกิจและนวัตกรรม

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาและขยายเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ โดยจัดทำฐานข้อมูล จับคู่ความร่วมมือ และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดและนวัตกรรมเกษตร
๒. ส่งเสริมและดำเนินโครงการความร่วมมือเชิงบูรณาการกับภาคธุรกิจและพันธมิตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางเศรษฐกิจและคุ้มครองผลประโยชน์ของเกษตรกรอย่างยั่งยืน

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

๑. โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรกลุ่มเปราะบางเพื่อสุขภาวะครอบครัวที่ยั่งยืน
๒. โครงการเสริมสร้างการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสำหรับระบบห่วงโซ่คุณค่าด้านการเกษตร
๓. การพัฒนาเครือข่ายพันธมิตรเชิงกลยุทธ์เพื่อยกระดับภาคเกษตรกรรมไทย

เป้าหมายที่ ๒ เกษตรกรได้รับการคุ้มครองสิทธิและความเป็นธรรมตามกฎหมายอย่างทั่วถึง

๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๑. พัฒนาระบบคุ้มครองและช่วยเหลือเกษตรกรอย่างเป็นธรรมและทั่วถึงทั้ง ๗๗ จังหวัด จำนวน ๔,๐๐๐ เรื่อง/ปี	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	ส.คุ้มครองฯ

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๒. ร้อยละของข้อร้องเรียนของเกษตรกรรับการประสานและแก้ไข ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	๖๐	ส.คุ้มครองฯ
๓. ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการได้รับการคุ้มครองและช่วยเหลืออยู่ในระดับ “ดี” ขึ้นไป	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	ส.คุ้มครองฯ
๔. การบริหารจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด และเลือกสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๑ ครั้ง	-	๑	-	-	-	ส.กิจการสภาฯ

๒) กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบคุ้มครองสิทธิและกลไกช่วยเหลือเกษตรกรอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง
๒. ยกระดับประสิทธิภาพการคุ้มครองสิทธิและสร้างความเชื่อมั่นให้เกษตรกร

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือเกษตรกรแบบบูรณาการ ครอบคลุมทุกจังหวัด โดยเชื่อมโยงการให้บริการทั้งในระดับพื้นที่และระบบออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. เสริมสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทุกภาคส่วน เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิและการช่วยเหลือเกษตรกรเป็นไปอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน
๓. พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลการคุ้มครองสิทธิ พร้อมให้ความรู้ด้านกฎหมายและรับฟังความพึงพอใจของเกษตรกร เพื่อยกระดับประสิทธิภาพและความเชื่อมั่นในการให้บริการ

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

๑. โครงการขับเคลื่อนศูนย์ประสานงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือเกษตรกร
๒. การบริหารจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด และเลือกสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓

๔.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาองค์กรสมรรถนะสูง

เป้าหมายที่ ๑ ระบบฐานข้อมูลและแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางเพื่อสนับสนุนการวางแผน นโยบาย และการตัดสินใจการพัฒนากภาคเกษตรกรรมของประเทศ ที่ถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๑. มีฐานข้อมูลออนไลน์ที่เข้าถึงได้ และระบบฐานข้อมูลกลาง ไม่น้อยกว่า ๒ ระบบ	-	๒	-	-	-	ส.บริหารกลาง
๒. มีการใช้งานข้อมูลเพื่อสนับสนุนกลยุทธ์อื่น ๆ อย่างน้อย ๕ ด้าน จาก ๘ ด้าน ^๑	๑	๑	๑	๑	๑	ส.บริหารกลาง และทุกสำนักฯ

หมายเหตุ : ฐานข้อมูล ๘ ด้าน^๑ ประกอบด้วย

๑. ฐานข้อมูลเกี่ยวกับเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร
๒. ฐานข้อมูลด้านการผลิตทางการเกษตร
๓. ฐานข้อมูลด้านทรัพยากร องค์ความรู้ในชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. ฐานข้อมูลด้านการตลาดและราคาสินค้าเกษตร
๕. ฐานข้อมูลด้านงานวิจัยและนวัตกรรมเกษตร
๖. ฐานข้อมูลด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๗. ฐานข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม
๘. ฐานข้อมูลด้านกฎระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และข้อกำหนดทางการค้าต่าง ๆ

๒) กลยุทธ์

พัฒนาฐานข้อมูลกลางและระบบดิจิทัลครบวงจรที่เชื่อมโยงข้อมูลเกษตรกร ผลิตผลตลาด และนโยบาย พร้อมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการวางแผนและการตัดสินใจเชิงระบบอย่างปลอดภัย เข้าถึงง่าย และทันสมัย

๓) แนวทางการพัฒนา

พัฒนาฐานข้อมูลกลางและแพลตฟอร์มดิจิทัลครบวงจร พร้อมระบบสนับสนุนการตัดสินใจ เข้าถึงง่าย และรองรับการวางแผนกลยุทธ์อย่างมีประสิทธิภาพ

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

๑. โครงการเกษตร S.O.S (Speak Out System)
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านงบประมาณ การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด (Enterprise Resource Planning: ERP)
๓. พัฒนาระบบเบิก - จ่ายวัสดุคงคลัง สู่ระบบเบิก - จ่ายแบบ Online (e-Inventory)
๔. บัตรอิเล็กทรอนิกส์เบิกจ่ายราชการ (Government e-Wallet Card)
๕. การพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรกรรม ระยะที่ ๑, ๒, ๓
๖. การพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาเกษตรกรรมและการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ
๗. การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อจัดทำแผนพัฒนารายบุคคล (Individual Development Plan: IDP)
๘. พัฒนาระบบตรวจสอบภายในเชิงบูรณาการ
๙. พัฒนาระบบฐานข้อมูลภาคเกษตรกรรม

๑๐. การพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลข้อเสนอเชิงนโยบาย (Monitoring and Evaluation Sytem : M&E)
๑๑. การยกระดับแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อเกษตรกรไทย มุ่งสู่ความปลอดภัยและบริการอัจฉริยะ (Smart Services)
๑๒. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีการตอบกลับการแจ้งเตือนด้วยระบบอัตโนมัติผ่านแอปพลิเคชันบน Android และ iOS
๑๓. การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรบุคคล (Human Resource Management System : HRMS)
๑๔. การพัฒนาระบบจัดการความรู้ภายในองค์กร (Knowledge Management System : KMS)
๑๕. การพัฒนาระบบบริหารจัดการห้องประชุม (Meeting Room Management System)
๑๖. พัฒนาดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพการจัดซื้อจัดจ้าง (Procurement Analytic)

เป้าหมายที่ ๒ ระบบบริการแพลตฟอร์มออนไลน์ที่สร้างคุณค่าและรายได้ให้เกษตรกร องค์กรเกษตรกร และเครือข่ายเกษตรกร

๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
มีโครงการที่ใช้ข้อมูลสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ให้กับสภาฯ และเครือข่าย จำนวน ๗๗ จังหวัด	-	-	๒๕	๒๕	๒๗	ส.บริหารกลาง

๒) กลยุทธ์

สร้างและพัฒนาระบบบริการและแพลตฟอร์มข้อมูลที่สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ให้กับเกษตรกรและเครือข่าย

๓) แนวทางการพัฒนา

สร้างแพลตฟอร์มข้อมูลและระบบบริการดิจิทัลที่ใช้งานง่าย รองรับการวิเคราะห์และใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนโครงการสร้างมูลค่าเพิ่ม ครอบคลุม ๗๗ จังหวัด

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

- การพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรกรรม ระยะที่ ๓

๔.๒.๕ ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างการบริหารจัดการองค์ความรู้

เป้าหมายที่ ๑ การบริหารจัดการองค์ความรู้โดยพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรของสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ และสร้างผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามอำนาจหน้าที่

๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๑. พนักงานสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการทำหน้าที่ และผลิตผลงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๕	๑๐%	๑๐%	๑๐%	๑๐%	๑๕%	ส.ทรัพยากรฯ
๒. ได้รับการจัดสรรงบอุดหนุนจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐% (ฐานงบประมาณปี ๒๕๖๘)	๑๐%	๑๐%	๑๐%	๑๐%	๑๐%	ส.การคลัง ส.ทรัพยากรฯ

๒) กลยุทธ์

ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้สอดคล้องกับบทบาท หน้าที่ และเป้าหมายขององค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและความพร้อมในการขับเคลื่อนภารกิจของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๓) แนวทางการพัฒนา

พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สอดคล้องกับบทบาท หน้าที่ และเป้าหมายขององค์กรอย่างครบถ้วน พร้อมส่งเสริมการเรียนรู้ การบริหารจัดการ การสื่อสาร และการประสานงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและสนับสนุนภารกิจของสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

๑. โครงการพัฒนาศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๒. การพัฒนาทักษะการจัดประชุมเพื่อประสิทธิภาพองค์กร

๓. พัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านพัสดุ การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านพัสดุตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

๔. การพัฒนาสมรรถนะบุคลากร (Competency Development Project) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและขับเคลื่อนองค์กรสู่ยุคดิจิทัล

เป้าหมายที่ ๒ ระบบการบริหารจัดการตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๑) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปี)					ผู้รับผิดชอบ
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
๑. ร้อยละของแผนตรวจสอบที่ดำเนินการตามกำหนดเวลา ปีละ ๑ แผน	๑	๑	๑	๑	๑	กลุ่มตรวจสอบภายใน
๒. จำนวนข้อเสนอแนะที่ได้รับการนำไปปฏิบัติ	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	กลุ่มตรวจสอบภายใน
๓. ความพึงพอใจของฝ่ายบริหารและหน่วยงานที่ถูกตรวจสอบ	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	กลุ่มตรวจสอบภายใน
๔. จำนวนการตรวจสอบที่พบความเสี่ยงหรือข้อบกพร่องสำคัญ	๙๐%	๘๕%	๘๐%	๗๕%	๗๐%	กลุ่มตรวจสอบภายใน
๕. อัตราการติดตามแก้ไขข้อบกพร่องจากการตรวจสอบ	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	กลุ่มตรวจสอบภายใน

๒) กลยุทธ์

พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกรอย่างเป็นธรรม มีส่วนร่วม และยั่งยืน

๓) แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาระบบตรวจสอบภายในให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส
๒. ส่งเสริมการติดตามแก้ไขข้อบกพร่องและนำข้อเสนอแนะไปปฏิบัติ
๓. สร้างความมีส่วนร่วมและตอบสนองความต้องการของเกษตรกรอย่างเป็นธรรม และยั่งยืน

๔) โครงการสำคัญที่เสนอขอรับงบประมาณ

- การบริหารจัดการองค์การที่ดีสู่ความเป็นเลิศตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

โครงการ และงบประมาณ
ภายใต้แผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)
ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

แผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)

ประเด็นยุทธศาสตร์	งบประมาณรายจ่ายประจำปี (ล้านบาท)					
	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๗๑	ปี ๒๕๗๒	ปี ๒๕๗๓	รวม
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างระบบบริหารและวิชาการ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ	๐	๑๖๕,๓๐๙,๓๔๕	๑๙๖,๓๐๙,๓๔๕	๑๙๕,๓๐๙,๓๔๕	๑๙๕,๓๐๙,๓๔๕	๗๕๖,๒๓๗,๓๘๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างระบบการขับเคลื่อนและกำกับติดตามผลแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรวมให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม	๑,๒๓๒,๓๐๐	๗๕,๔๙๓,๓๒๐	๗๕,๔๙๓,๓๒๐	๗๕,๔๙๓,๓๒๐	๗๕,๔๙๓,๓๒๐	๓๐๓,๒๐๕,๕๘๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ประสานความร่วมมือภาคีเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร	๓๐๖,๙๓๐,๐๐๐	๖๐๓,๓๓๑,๗๐๐	๖๔,๙๙๓,๒๐๐	๖๕,๔๐๖,๐๒๐	๕๓,๖๖๒,๒๒๒	๑,๐๙๔,๓๒๓,๑๔๒
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อพัฒนาองค์กรสมรรถนะสูง	๐	๑๙๔,๖๐๖,๕๕๐	๒๔,๒๐๖,๔๐๐	๒๒,๒๕๖,๔๐๐	๓,๖๖๒,๐๐๐	๒๔๔,๗๓๑,๓๕๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างการบริหารจัดการองค์ความรู้	๐	๒๐,๑๐๙,๑๓๐	๑๓,๖๕๔,๖๕๕	๑๔,๐๖๙,๑๖๓	๑๔,๕๒๕,๑๒๑	๖๒,๓๕๘,๐๖๘
รวม	๓๐๘,๑๖๒,๓๐๐	๑,๐๕๘,๘๕๐,๐๔๕	๓๗๔,๖๕๖,๙๒๐	๓๗๒,๕๓๔,๒๔๘	๓๔๒,๖๕๒,๐๐๘	๒,๔๕๖,๘๕๕,๕๒๐

หมายเหตุ : เลข “๐” หมายถึง ไม่มีงบประมาณ

แผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างระบบบริหารและวิชาการ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
๑. ระบบการจัดประชุมสภาเกษตรกรแบบมืออาชีพอ	๑. ร้อยละของการจัดประชุมที่ดำเนินการได้ตามแผนและระยะเวลาที่กำหนด ไม่น้อยกว่า ๖ ครั้ง/ ปี ๒. ระดับความพึงพอใจของสมาชิกสภาเกษตรกรต่อระบบและการจัดประชุม (ร้อยละ ๖๐/ ๖๕/ ๗๐/ ๗๕/ ๘๐) ๓. ร้อยละของข้อเสนอหรือมติที่ได้รับการติดตามผลและนำไปสู่การปฏิบัติจริง (ร้อยละ ๖๐/ ๖๕/ ๗๐/ ๗๕/ ๘๐) ๔. ระดับคุณภาพของข้อมูลและเอกสารประกอบการประชุมตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (ร้อยละ ๗๐/ ๘๐/ ๙๐/ ๙๐/ ๙๐)
๒. ระบบการสนับสนุนข้อมูลเชิงวิชาการอย่างมีคุณภาพ	๑. จำนวนข้อเสนอเชิงนโยบายที่นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ไม่น้อยกว่า ๑๑๕ เรื่อง ๒. จำนวนข้อเสนอจากสภาเกษตรกรจังหวัดและเครือข่าย เสนอต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า ๗๗๐ เรื่อง ๓. จำนวนแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัด ๗๗ แผน ๔. (ร่าง) แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๓ (๑ แผน) ๕. จำนวนโครงการสร้างรายได้ที่สำเร็จ ไม่น้อยกว่า ๑๐ โครงการ
๓. แผนยุทธศาสตร์การสื่อสารสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรแห่งชาติ	๑. มีแผนยุทธศาสตร์การสื่อสารที่ผ่านการอนุมัติและนำไปใช้ จำนวน ๑ แผน ๒. ผลสำรวจแสดงการรับรู้ของเกษตรกรต่อบทบาทของสภาฯ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๓๐% ๓. จำนวนผู้ติดตามและเข้าถึงสื่อออนไลน์เพิ่มขึ้น ๕๐% ๔. จำนวนสื่อประชาสัมพันธ์ที่ผลิตไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ชิ้นต่อปี ๕. เผยแพร่รายงานสถานการณ์เกษตรกรรมอย่างน้อย ๑๐ ฉบับ

โครงการ (X)	เป้าหมาย (ปี)						งบประมาณ (ล้านบาท)					ความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการ ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ กับ				
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	หน่วย นับ	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	ยุทธ ศาสตร์ชาติ (Z)	แผนแม่บทฯ (Y)			
													ประเด็น	แผนย่อย	เป้าหมายแผน แม่บทย่อย (Y๑)	
เป้าหมายที่ ๑ ระบบการจัดประชุมสภาเกษตรกรแบบมืออาชีพ																
โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการประชุมสภาเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	-	-	๑	๑	๑	เรื่อง	-	-	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๒๐.๐๐	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑	
โครงการยกระดับมาตรฐานการจัดประชุมและเอกสารสภาเกษตรกร	-	-	๑	๑	๑	เรื่อง	-	-	๑๐.๐๐	๑๐.๐๐	๑๐.๐๐	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑	
เป้าหมายที่ ๒ ระบบการสนับสนุนข้อมูลเชิงวิชาการอย่างมีคุณภาพ																
การพัฒนานโยบายภาคเกษตรกรรมแบบมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับภาคเกษตรกรรม	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓	เรื่อง	-	๕.๔๐	๕.๔๐	๕.๔๐	๕.๔๐	๔	๑๖	๒	๑๖๐๒๐๑	
พัฒนาคลังสภาเกษตรกรเพื่อขับเคลื่อนนโยบายจากฐานรากอย่างยั่งยืน	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔	เรื่อง	-	๑๘.๐๐	๑๘.๐๐	๑๘.๐๐	๑๘.๐๐	๔	๑๖	๒	๑๖๐๒๐๑	
จัดทำและทบทวนแผนพัฒนาเกษตรกรรมระดับจังหวัด	-	๗๗	๗๗	๗๗	๗๗	แผน	-	๖๕.๗๖	๖๕.๗๖	๖๕.๗๖	๖๕.๗๖	๔	๑๖	๒	๑๖๐๒๐๑	
จัดทำแผนแม่บทเพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๓	-	-	-	-	๑	แผน	-	-	-	-	๓.๐๐	๔	๑๖	๒	๑๖๐๒๐๑	
ยกระดับศักยภาพผู้แทนสภาเกษตรกรและเครือข่ายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการแข่งขันที่ยั่งยืน	-	๑	๑	๑	๑	โครงการ	-	๗๓.๑๓	๗๓.๑๓	๗๓.๑๓	๗๓.๑๓	๒	๓	๖	๐๓๐๖๐๑	
เป้าหมายที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์การสื่อสารสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภาเกษตรกรแห่งชาติ																
การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การสื่อสารสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสภา เกษตรกรแห่งชาติ	-	-	๑	-	-	แผน	-	-	๑.๐๐	-	-	๖	๒๐	๑	๒๐๐๑๐๑	

แผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างระบบการขับเคลื่อนและกำกับติดตามผลแผนแม่บทการพัฒนาเกษตรกรรมให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

เป้าหมาย	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
๑. กลไกการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ ร่วมกับแผนพัฒนาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. ภาคเกษตรกรรมถูกยกระดับด้วยแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ จำนวน ๒,๓๑๐ โครงการ ๒. สร้างการรับรู้แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ ให้กับเจ้าหน้าที่ เครือข่ายสภาเกษตรกรในระดับพื้นที่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓,๘๕๐ ราย
๒. ระบบกลไกกลางในการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย	๑. มีระบบฐานข้อมูลกลางการติดตามผลแผนแม่บทเกษตรกรรมใช้งานจริง อย่างน้อย ๑ ระบบ ๒. รายงานผลการติดตาม และประเมินผล แผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ ปีละ ๗๘ ฉบับ ๓. รายงานถอดบทเรียนการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ ปีละ ๗๘ ฉบับ

โครงการ (X)	เป้าหมาย (ปี)						งบประมาณ (ล้านบาท)					ความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการ ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติกับ				
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	หน่วย นับ	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	ยุทธ ศาสตร์ชาติ (Z)	แผนแม่บทฯ (Y)			
													ประเด็น	แผนย่อย	เป้าหมายแผน แม่บทย่อย (Y๑)	
เป้าหมายที่ ๑ กลไกการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒ ร่วมกับแผนพัฒนาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ																
ขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒	๑	-	-	-	-	โครงการ	๑.๒๓	-	-	-	-	๔	๑๖	๒	๑๖๐๒๐๑	
สานพลังภาคเกษตรเพื่อการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และแผนพัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน	-	๑	๑	๑	๑	โครงการ	-	๖๗.๔๑	๖๗.๔๑	๖๗.๔๑	๖๗.๔๑	๔	๑๖	๒	๑๖๐๒๐๑	
เป้าหมายที่ ๒ ระบบฐานข้อมูลกลางในการติดตามและประเมินผลแผนแม่บทการพัฒนาเกษตรกรรม เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย																
โครงการติดตาม ประเมินผล และรับฟังข้อมูลสะท้อนกลับจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อยกระดับการขับเคลื่อนแผนแม่บท เพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒	-	๑	๑	๑	๑	โครงการ	-	๔.๐๘	๔.๐๘	๔.๐๘	๔.๐๘	๔	๑๖	๒	๑๖๐๒๐๑	
โครงการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบาย เกษตรกรรมตามมติคณะรัฐมนตรี	-	๑	๑	๑	๑	โครงการ	-	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๔.๐๐	๔	๑๖	๒	๑๖๐๒๐๑	

แผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ประสานความร่วมมือภาคีเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อคุ้มครองและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร

เป้าหมาย	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
๑. กลไกความร่วมมือระหว่างภาคีความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์เพื่อคุ้มครองสิทธิและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร	๑. จำนวนเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๒๐ ราย ๒. จำนวนความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยอย่างน้อย ๕ แห่ง ๓. จำนวนความร่วมมือ MOU กับเครือข่ายพันธมิตรอย่างน้อย ๑๐ ฉบับ ๔. จำนวนโครงการความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศอย่างน้อย ๓ โครงการ ๕. มีโครงการนำร่องที่เกิดขึ้นจริงและใช้งานได้จากการพัฒนาโครงการร่วมกับพันธมิตร อย่างน้อย ๕ โครงการ ๖. จัดตั้งและดำเนินการศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาศักยภาพ ไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง ๗. รายได้เงินนอกงบประมาณเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๒๐% (ฐานปีงบประมาณ ๒๕๖๘)
๒. เกษตรกรได้รับการคุ้มครองสิทธิและความเป็นธรรมตามกฎหมายอย่างทั่วถึง	๑. พัฒนาระบบคุ้มครองและช่วยเหลือเกษตรกรอย่างเป็นธรรมและทั่วถึงทั้ง ๗๗ จังหวัด จำนวน ๔,๐๐๐ เรื่อง/ ปี ๒. ร้อยละของข้อร้องเรียนของเกษตรกรได้รับการประสานและแก้ไขไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ๓. ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการได้รับการคุ้มครองและช่วยเหลืออยู่ในระดับ “ดี” ขึ้นไป ๔. การบริหารจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด และเลือกสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๑ ครั้ง

โครงการ (X)	เป้าหมาย (ปี)						งบประมาณ (ล้านบาท)					ความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการ ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ กับ			
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	หน่วย นับ	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	ยุทธ ศาสตร์ชาติ (Z)	แผนแม่บทฯ (Y)		
													ประเด็น	แผนย่อย	เป้าหมายแผน แม่บทย่อย (Y๑)
เป้าหมายที่ ๑ กลไกความร่วมมือระหว่างภาคีความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์เพื่อคุ้มครองสิทธิและรักษาประโยชน์ของเกษตรกร															
ยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรกลุ่มเปราะบางเพื่อสุขภาวะ ครอบครัวที่ยั่งยืน	๑	๑	๑	๑	๑	โครงการ	๖.๙๓	๖.๙๓	๖.๙๓	๖.๙๓	๖.๙๓	๔	๑๖	๒	๑๖๐๒๐๒
เสริมสร้างการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สำหรับระบบห่วงโซ่คุณค่าด้านการเกษตร	๑	๑	๑	๑	๑	โครงการ	๓๐๐	๕๐	๕๐	๕๐	๓๗.๘	๕	๑๘	๑	๑๘๐๑๐๑
การพัฒนาเครือข่ายพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ เพื่อยกระดับ ภาคเกษตรกรรมไทย	-	-	๑	๑	๑	โครงการ	-	-	๒.๐๐	๒.๐๐	๒.๐๐	๒	๐๓	๖	๐๓๐๖๐๒

โครงการ (X)	เป้าหมาย (ปี)						งบประมาณ (ล้านบาท)					ความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการ ของสำนักงานสภามหาวิทยาลัยแห่งชาติกับ			
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	หน่วย นับ	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	ยุทธ ศาสตร์ชาติ (Z)	แผนแม่บทฯ (Y)		
													ประเด็น	แผนย่อย	เป้าหมายแผน แม่บทย่อย (Y๑)
เป้าหมายที่ ๒ เกษตรกรได้รับการคุ้มครองสิทธิและความเป็นธรรมตามกฎหมายอย่างทั่วถึง															
ขับเคลื่อนศูนย์ประสานงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือเกษตรกร	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	เรื่อง	-	๕'๖๘	๖.๐๖	๖.๔๗	๖.๙๓	๖	๒๐	๑	๒๐๐๑๐๑
การบริหารจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด และเลือกสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติ สภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓	-	๑	-	-	-	ครั้ง	-	๕๔๐.๗๑	-	-	-	๖	๒๐	๑	๒๐๐๑๐๑

แผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)	
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนาองค์กรสมรรถนะสูง	
เป้าหมาย	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
๑. ระบบฐานข้อมูลและแพลตฟอร์มดิจิทัลกลาง เพื่อสนับสนุนการวางแผน นโยบาย และการตัดสินใจการพัฒนาภาคเกษตรกรรมของประเทศที่ถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ	๑. มีฐานข้อมูลออนไลน์ที่เข้าถึงได้ และระบบฐานข้อมูลกลาง ไม่น้อยกว่า ๒ ระบบ ๒. มีการใช้งานข้อมูลเพื่อสนับสนุนกลยุทธ์อื่น ๆ อย่างน้อย ๕ ด้าน จาก ๘ ด้าน ได้แก่ ข้อมูลเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ข้อมูลการผลิตทางการเกษตร ข้อมูลทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่น ข้อมูลการตลาดและราคาสินค้าเกษตร ข้อมูลงานวิจัยและนวัตกรรม ข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ข้อมูลนโยบายและโครงการภาคเกษตร และข้อมูลด้านกฎหมาย มาตรฐาน และข้อกำหนดทางการค้า โดยมุ่งใช้เป็นฐานประกอบการวางแผน ตัดสินใจเชิงนโยบาย และขับเคลื่อนกลยุทธ์ให้การพัฒนากิจกรรมของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
๒. ระบบบริการแพลตฟอร์มออนไลน์ที่สร้างคุณค่าและรายได้ให้เกษตรกรและเครือข่าย	มีโครงการที่ใช้ข้อมูลสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้ให้กับสภาฯ และเครือข่าย จำนวน ๗๗ จังหวัด

โครงการ (X)	เป้าหมาย (ปี)						งบประมาณ (ล้านบาท)					ความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการ ของสำนักงานสภาพัฒนการแห่งชาติกับ			
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	หน่วย นับ	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	ยุทธ ศาสตร์ชาติ (Z)	แผนแม่บทฯ (Y)		
													ประเด็น	แผนย่อย	เป้าหมายแผน แม่บทย่อย (Y๑)
เป้าหมายที่ ๑ ระบบฐานข้อมูลและแพลตฟอร์มดิจิทัลกลางเพื่อสนับสนุนการวางแผน นโยบาย และการตัดสินใจในการพัฒนากิจกรรมของประเทศที่ถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ															
เกษตร S.O.S (Speak Out System)	-	๑	๑	๑	๑	โครงการ	-	๓.๖๖	๓.๖๖	๓.๖๖	๓.๖๖	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านงบประมาณ การเงิน การบัญชี และการพัสดุของสำนักงานสภาพัฒนการแห่งชาติ และสำนักงานสภาพัฒนการจังหวัด (Enterprise Resource Planning: ERP)	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๑๕.๐๐	-	-	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
พัฒนาระบบเบิก - จ่ายวัสดุคงคลัง สู่ระบบเบิก - จ่ายแบบ Online (e-Inventory)	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๑๔.๐๐	-	-	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
บัตรอิเล็กทรอนิกส์เบิกจ่ายราชการ Government e-Wallet Card)	-	๑	๑	๑	-	โครงการ	-	๐.๐๕	๒.๐๐	๐.๐๕	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
การพัฒนาาระบบจัดการฐานข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรกรรม ระยะที่ ๑ และ ๒	-	๑	๑	๑	-	ระบบ	-	๒๗.๔๘	๑๘.๕๔	๑๘.๕๔	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
การพัฒนาาระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาเกษตรกรรมและการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ	-	๑	-	-	-	ระบบ	-	๑๘.๙๗	-	-	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
การพัฒนาาระบบสารสนเทศเพื่อจัดทำแผนพัฒนารายบุคคล (Individual Development Plan: IDP)	-	๑	๑	๑	๑	โครงการ	-	๒๔.๓๕	๒๔.๓๕	๒๔.๓๕	๒๔.๓๕	๖	๒๐	๕	๒๐๐๕๐๑
พัฒนาระบบตรวจสอบภายในเชิงบูรณาการ	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๒.๕๕	-	-	-	๖	๒๐	๕	๒๐๐๕๐๑
พัฒนาระบบฐานข้อมูลภาคเกษตรกรรม	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๑๑.๖๒	-	-	-	๖	๒๐	๑	๒๐๐๑๐๑
การพัฒนาาระบบติดตามและประเมินผลข้อเสนอเชิงนโยบาย (Monitoring and Evaluation System : M&E)	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๘.๐๔	-	-	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑

โครงการ (X)	เป้าหมาย (ปี)						งบประมาณ (ล้านบาท)					ความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการ ของสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติกับ			
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	หน่วย นับ	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	ยุทธ ศาสตร์ชาติ (Z)	แผนแม่บทฯ (Y)		
													ประเด็น	แผนย่อย	เป้าหมายแผน แม่บทย่อย (Y๑)
การยกระดับแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อเกษตรกรไทย มุ่งสู่ความปลอดภัยและบริการอัจฉริยะ (Smart Services)	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๑๔.๓๐	-	-	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
การพัฒนาระบบเทคโนโลยีการตอบกลับการแจ้ง เตือนด้วยระบบอัตโนมัติผ่านแอปพลิเคชัน	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๐.๑๔	-	-	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรบุคคล (Human Resource Management System : HRMS)	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๑๘.๐๐	-	-	-	๖	๒๐	๕	๒๐๐๕๐๑
การพัฒนาระบบจัดการความรู้ภายในองค์กร (Knowledge Management System : KMS)	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๑๕.๐๐	-	-	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
การพัฒนาระบบบริหารจัดการห้องประชุม (Meeting Room Management System)	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๙.๐๐	-	-	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
พัฒนาดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพการจัดซื้อจัดจ้าง (Procurement Analytic)	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๙.๘๕	-	-	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑
เป้าหมายที่ ๒ ระบบบริการแพลตฟอร์มออนไลน์ที่สร้างคุณค่าและรายได้ให้เกษตรกรและเครือข่าย															
การพัฒนาระบบจัดการฐานข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน ของภาคเกษตรกรรม ระยะที่ ๓	-	-	-	๑	-	ระบบ	-	-	-	๑๘.๕๔	-	๖	๒๐	๔	๒๐๐๔๐๑

แผนปฏิบัติการของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างการบริหารจัดการองค์ความรู้

เป้าหมาย	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
๑. การบริหารจัดการองค์ความรู้ โดยพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรของสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ และสร้างผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามอำนาจหน้าที่	๑. พนักงานสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ และสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการทำหน้าที่ และผลิตผลงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๕ ๒. ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐% (ฐานงบประมาณปี ๒๕๖๘)
๒. ระบบการบริหารจัดการตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. ร้อยละของแผนตรวจสอบที่ดำเนินการตามกำหนดเวลา ปีละ ๑ แผน ๒. จำนวนข้อเสนอแนะที่ได้รับการนำไปปฏิบัติ ๑๐๐% ทุกปี ๓. ความพึงพอใจของฝ่ายบริหารและหน่วยงานที่ถูกตรวจสอบ (ร้อยละ ๗๐/ ๗๕/ ๘๐/ ๘๕/ ๙๐) ๔. จำนวนการตรวจสอบที่พบความเสี่ยงหรือข้อบกพร่องสำคัญ (ร้อยละ ๙๐/ ๘๕/ ๘๐/ ๗๕/ ๗๐) ๕. อัตราการติดตามแก้ไขข้อบกพร่องจากการตรวจสอบ ๑๐๐% ทุกปี

โครงการ (X)	เป้าหมาย (ปี)						งบประมาณ (ล้านบาท)					ความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการ ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติกับ			
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	หน่วย นับ	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	ยุทธ ศาสตร์ชาติ (Z)	แผนแม่บทฯ (Y)		
													ประเด็น	แผนย่อย	เป้าหมายแผน แม่บทย่อย (Y๑)
เป้าหมายที่ ๑ การบริหารจัดการองค์ความรู้โดยพัฒนาขีดความสามารถของพนักงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และสร้างผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามอำนาจหน้าที่															
พัฒนาศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถ ของบุคลากรสภาเกษตรกรแห่งชาติ	-	๑	๑	๑	๑	โครงการ	-	๓.๗๖	๔.๑๔	๔.๕๕	๕.๐๑	๖	๒๐	๕	๒๐๐๕๐๑
การพัฒนาทักษะการจัดประชุม เพื่อประสิทธิภาพองค์กร	-	-	๑	๑	๑	โครงการ	-	-	๑.๒๑	๑.๒๑	๑.๒๑	๖	๒๐	๕	๒๐๐๕๐๑
พัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านพัสดุ การเพิ่ม ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านพัสดุ ตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการ จัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐	-	๑	-	-	-	ร้อยละ	-	๑.๐๗	-	-	-	๖	๒๐	๕	๒๐๐๕๐๑

โครงการ (X)	เป้าหมาย (ปี)						งบประมาณ (ล้านบาท)					ความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการ ของสำนักงานสภာเกษตรแห่งชาติกับ			
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	หน่วย นับ	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	ยุทธ ศาสตร์ชาติ (Z)	แผนแม่บทฯ (Y)		
													ประเด็น	แผนย่อย	เป้าหมายแผน แม่บทย่อย (Y๑)
การพัฒนาสมรรถนะบุคลากร (Competency Development Project) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและขับเคลื่อนองค์กรสู่ ยุคดิจิทัล	-	๑	-	-	-	โครงการ	-	๖.๙๖	-	-	-	๖	๒๐	๕	๒๐๐๕๐๑
เป้าหมายที่ ๒ ระบบการบริหารจัดการตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี															
การบริหารจัดการองค์การที่ดีสู่ความเป็นเลิศตามหลัก ธรรมาภิบาลของสำนักงานสภากษัตริย์แห่งชาติ	-	๑	๑	๑	๑	โครงการ	-	๘.๒๙	๘.๒๙	๘.๒๙	๘.๒๙	๖	๒๐	๕	๒๐๐๕๐๑

งบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (เป้าหมายการให้บริการหน่วยงาน งบประมาณและประมาณการรายจ่ายล่วงหน้าระยะปานกลาง จำแนกตามแหล่งเงิน)

เป้าหมายการให้บริการหน่วยงาน ตัวชี้วัด	งบประมาณ/ ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้า*/ ค่าเป้าหมายของตัวชี้วัด					
	หน่วยนับ	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๗๑	ปี ๒๕๗๒
รวมทั้งสิ้น	ล้านบาท	๔๐๒.๖๒๙๐	๔๑๒.๘๓๗๙	๔๓๗.๖๙๖๖	๔๕๓.๓๙๖๖	๔๕๙.๔๔๔๕
รวมเงินงบประมาณ	ล้านบาท	๔๐๒.๖๒๙๐	๔๑๒.๘๓๗๙	๔๓๗.๖๙๖๖	๔๕๓.๓๙๖๖	๔๕๙.๔๔๔๕
รวมเงินนอกงบประมาณ	ล้านบาท	-	-	-	-	-
๑. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการภาครัฐ						
- เงินงบประมาณ	ล้านบาท	๒๔๕.๔๙๕๗		๒๗๐.๔๖๘๐	๒๘๖.๑๖๘๐	๓๐๒.๘๑๐๑
- เงินนอกงบประมาณ	ล้านบาท	-	-	-	-	-
๒. ยกกระตือรือร้นของเครือข่ายสภาเกษตรกร และพัฒนาภูมิภาคทั้งระดับประเทศ และระดับพื้นที่ เพื่อการคุ้มครองสิทธิและแก้ไขปัญหาเกษตรกร การพัฒนาเกษตรกรรมและการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม						
- ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : คณะรัฐมนตรีได้รับข้อเสนอจากสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร และการพัฒนาเกษตรกรรมไม่น้อยกว่า	เรื่อง	๖	-	-	-	-
- ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ : จำนวนข้อร้องเรียนเกี่ยวกับสิทธิเกษตรกร ที่สภาเกษตรกรได้ดำเนินการให้คำปรึกษาและข้อแนะนำ ไม่น้อยกว่า	เรื่อง	-	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐	๔,๐๐๐
- ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : หน่วยงานภาครัฐบาลนโยบายและแนวทางการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร และการพัฒนาเกษตรกรรม ที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไปดำเนินการไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	๖๕	-	-	-	-
- ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ : ระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อประสิทธิภาพของเครือข่ายสภาเกษตรกร และกลไกกลางการคุ้มครองสิทธิเกษตรกร ไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	-	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
เงินงบประมาณ	ล้านบาท	๑๕๗.๑๓๓๓	๑๕๗.๑๘๑๒	๑๖๗.๒๒๘๖	๑๖๗.๒๒๘๖	๑๕๖.๖๓๔๔
เงินนอกงบประมาณ	ล้านบาท	-	-	-	-	-

* ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้าตามภารกิจและเป้าหมายที่ได้ตั้งงบประมาณในปี ๒๕๖๙ ที่จะมียกให้ต้องดำเนินการต่อเนื่องถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ – ๒๕๗๒

ที่มา : สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่าย ฉบับปรับปรุง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เล่มที่ ๑๗

รายละเอียดงบประมาณจำแนกตามแผนงาน และผลผลิต/ โครงการ

แผนงานบุคลากรภาครัฐ (งบประมาณและประมาณการรายจ่ายเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ – ๒๕๗๒)

หน่วย : ล้านบาท

แหล่งเงิน	งบประมาณ		ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้า*		
	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๗๑	ปี ๒๕๗๒
รวมทั้งสิ้น	๒๔๕.๔๙๕๗	๒๕๕.๖๕๖๗	๒๗๐.๔๖๘๐	๒๘๖.๑๖๘๐	๓๐๒.๘๑๐๑
เงินงบประมาณ	๒๔๕.๔๙๕๗	๒๕๕.๖๕๖๗	๒๗๐.๔๖๘๐	๒๘๖.๑๖๘๐	๓๐๒.๘๑๐๑
- งบบุคลากร	-	-	-	-	-
- งบดำเนินงาน	-	-	-	-	-
- งบเงินอุดหนุน	๒๔๕.๔๙๕๗	๒๕๕.๖๕๖๗	๒๗๐.๔๖๘๐	๒๘๖.๑๖๘๐	๓๐๒.๘๑๐๑
- งบรายจ่ายอื่น	-	-	-	-	-
เงินนอกงบประมาณ	-	-	-	-	-

* ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้าตามภารกิจที่ได้ตั้งงบประมาณในปี ๒๕๖๙ ที่จะมีผลให้ต้องดำเนินการต่อเนื่องถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ – ๒๕๗๒

ที่มา : สำนักงบประมาณ สำนักงานนายกรัฐมนตรี เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่าย ฉบับปรับปรุง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เล่มที่ ๑๗

แผนงานยุทธศาสตร์การเกษตรสร้างมูลค่า

๑๕๗,๑๘๑,๒๐๐ บาท

๑) ผลผลิตที่ ๑ : อำนวยการและบริหารจัดการด้านการสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๑๕๕,๙๔๘,๙๐๐ บาท

๑.๑) วัตถุประสงค์

- เพื่อสนับสนุนบทบาทของสภาเกษตรกรแห่งชาติในการทำหน้าที่เป็นตัวแทนของเกษตรกรในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเกษตรกรรม
อย่างเป็นระบบ

- เพื่อสร้างกลไกการมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายในการศึกษาวิเคราะห์สะท้อนปัญหาและจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อการพัฒนาเกษตรกร องค์กร
เกษตรกรและเครือข่ายภาคเกษตรกรรม

๑.๒) รายละเอียดงบประมาณรายจ่าย จำแนกตามกิจกรรม – งบรายจ่าย

หน่วย : ล้านบาท

กิจกรรม	งบรายจ่าย				
	งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบเงินอุดหนุน	งบรายจ่ายอื่น	รวม
รวมทั้งสิ้น	-	-	๑๕๕.๙๔๘๙	-	๑๕๕.๙๔๘๙
๑. อำนวยการและบริหารจัดการด้านการสร้างความเข้มแข็งของ เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร	-	-	๑๕๕.๙๔๘๙	-	๑๕๕.๙๔๘๙

ที่มา : สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่าย ฉบับปรับปรุง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เล่มที่ ๑๗

๑.๒) เป้าหมายผลผลิต งบประมาณ และกรอบงบประมาณรายจ่ายล่วงหน้าระยะปานกลางของผลผลิต จำแนกตามแหล่งเงิน

ตัวชี้วัด/ แหล่งเงิน	หน่วยนับ	งบประมาณ		ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้า**		
		ปี ๒๕๖๘ แผน (ผล)*	ปี ๒๕๖๙ แผน	ปี ๒๕๗๐ แผน	ปี ๒๕๗๑ แผน	ปี ๒๕๗๒ แผน
เชิงปริมาณ : สภาเกษตรกรแห่งชาติมีข้อเสนอเชิงนโยบายเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดเป็นนโยบายแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของเกษตรกรไม่น้อยกว่า	เรื่อง	๖ (๓)	-	-	-	-
เชิงปริมาณ : ข้อเสนอเพื่อกำหนดเป็นนโยบายเสนอต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า	เรื่อง	๑๐ (๒)	-	-	-	-
เชิงปริมาณ : ข้อเสนอเพื่อ กำหนดเป็นแนวทางการพัฒนาเสนอต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า	เรื่อง	๒๐ (๖)	-	-	-	-
เชิงปริมาณ : ข้อเสนอแนะเพื่อ นำไปสู่การแก้ไขปัญหาภาคเกษตรเสนอต่อสภาเกษตรกรแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า	เรื่อง	๑๐ (๔)	-	-	-	-
เชิงปริมาณ : จัดตั้งผู้แทนระดับหมู่บ้าน ๆ ละ ๑ คน รวมทั้งสิ้น	คน	๗๕,๐๘๖ (๕๔,๐๐๐)	-	-	-	-
เชิงปริมาณ : จำนวนเครือข่ายสภาเกษตรกรที่ได้รับ การพัฒนาศักยภาพและสนับสนุนการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่า	เครือข่าย	-	๗๗	๗๗	๗๗	๗๗

ตัวชี้วัด/ แหล่งเงิน	หน่วยนับ	งบประมาณ		ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้า**		
		ปี ๒๕๖๘ แผน (ผล)*	ปี ๒๕๖๙ แผน	ปี ๒๕๗๐ แผน	ปี ๒๕๗๑ แผน	ปี ๒๕๗๒ แผน
เชิงปริมาณ : จำนวนสมาชิกในเครือข่ายสภาเกษตรกรที่เข้าร่วมการประชุมเสริมสร้างความเข้าใจด้านการคุ้มครองสิทธิเกษตรกรและการพัฒนานโยบายไม่น้อยกว่า	ราย	-	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐
เชิงปริมาณ : จำนวนเครื่องมือหรือแพลตฟอร์มดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นเพื่อสนับสนุนการประสานงานและการสื่อสารในเครือข่ายสภาเกษตรกร ไม่น้อยกว่า	แพลตฟอร์ม	-	๑	-	-	-
เชิงปริมาณ : จำนวนข้อเสนอหรือแนวทางการพัฒนาที่เครือข่ายสภาเกษตรกรร่วมกันจัดทำและนำเสนอหน่วยงานที่มีศักยภาพ ไม่น้อยกว่า	เรื่อง	-	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐
เชิงคุณภาพ : เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ๗๗ จังหวัด ที่ขึ้นทะเบียนกับสภาเกษตรกรแห่งชาติได้รับการพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	๒๐ (๑๐)	-	-	-	-
เชิงคุณภาพ : ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อกำหนดเป็นนโยบาย แนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของเกษตรกรได้รับการตอบสนองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	๖๕ (๒๑)	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	ล้านบาท	๑๕๓.๔๒๓๘	๑๕๕.๙๔๘๙	๑๖๕.๙๙๖๓	๑๖๕.๙๙๖๓	๑๕๕.๔๐๒๑

ตัวชี้วัด/ แหล่งเงิน	หน่วยนับ	งบประมาณ		ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้า**		
		ปี ๒๕๖๘ แผน (ผล)*	ปี ๒๕๖๙ แผน	ปี ๒๕๗๐ แผน	ปี ๒๕๗๑ แผน	ปี ๒๕๗๒ แผน
เงินงบประมาณ	ล้านบาท	๑๕๓.๔๒๓๘	๑๕๕.๙๔๘๙	๑๖๕.๙๙๖๓	๑๖๕.๙๙๖๓	๑๕๕.๔๐๒๑
- งบดำเนินงาน	ล้านบาท	-	-	-	-	-
- งบลงทุน	ล้านบาท	-	-	-	-	-
- งบเงินอุดหนุน	ล้านบาท	๑๕๓.๔๒๓๘	๑๕๓.๔๒๓๘	๑๕๓.๔๒๓๘	๑๕๓.๔๒๓๘	๑๕๓.๔๒๓๘
- งบรายจ่ายอื่น	ล้านบาท	-	-	-	-	-
เงินนอกงบประมาณ	ล้านบาท	-	-	-	-	-

* ผลการดำเนินงานของปีงบประมาณ ๒๕๖๘ (๖ เดือน)

** ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้าตามภารกิจและเป้าหมายที่ได้ตั้งงบประมาณในปี ๒๕๖๙ ที่จะมีผลให้ต้องดำเนินการต่อเนื่องถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ - ๒๕๗๒

ที่มา : สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่าย ฉบับปรับปรุง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เล่มที่ ๑๗

๑.๓) รายละเอียดงบประมาณจำแนกตามงบรายจ่าย

ผลผลิต : อำนวยการและบริหารจัดการด้านการสร้างความเข้มแข็ง
ของเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๑๕๕,๙๔๘,๙๐๐ บาท

๑. งบเงินอุดหนุน

๑๕๕,๙๔๘,๙๐๐ บาท

๑.๑ เงินอุดหนุนทั่วไป

๑๕๕,๙๔๘,๙๐๐ บาท

๑) ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน

๑๒๖,๑๒๙,๐๐๐ บาท

(๑) รายการไม่ผูกพัน

๑๐๘,๗๖๐,๙๐๐ บาท

(๒) ค่าเช่ารถยนต์ของสำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

๘๖,๘๔๐,๔๐๐ บาท

และสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ๘๔ คัน วงเงินทั้งสิ้น

- ปี ๒๕๖๗ ตั้งงบประมาณ ๘,๒๒๔,๒๐๐ บาท

- ปี ๒๕๖๘ ตั้งงบประมาณ ๑๙,๗๓๘,๐๐๐ บาท

- ปี ๒๕๖๙ ตั้งงบประมาณ ๑๗,๓๖๘,๑๐๐ บาท

- ปี ๒๕๗๐ ตั้งงบประมาณ ๑๗,๓๖๘,๑๐๐ บาท

- ปี ๒๕๗๑ ตั้งงบประมาณ ๑๗,๓๖๘,๑๐๐ บาท

- ปี ๒๕๗๒ ผูกพันงบประมาณ ๖,๗๗๓,๙๐๐ บาท

๒) ค่าครุภัณฑ์

๒๓,๙๓๕,๕๐๐ บาท

(๑) ครุภัณฑ์สำนักงานที่มีราคาต่อหน่วยต่ำกว่า ๑ ล้านบาท

๓,๕๗๔,๒๐๐ บาท

รวม ๑ รายการ (รวม ๑๑ หน่วย)

(๒) ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ที่มีราคาต่อหน่วยต่ำกว่า ๑ ล้านบาท

๑๖๕,๐๐๐ บาท

รวม ๑ รายการ (รวม ๑๑ หน่วย)

(๓) โครงการจ้างพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรองค์กร

๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(Enterprise Resource Planning : ERP) ของสำนักงาน

สภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด

แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑ ระบบ

(๔) โครงการพัฒนาระบบการสื่อสารและประสานงาน

๕,๑๙๖,๓๐๐ บาท

เครือข่ายเกษตรกรระดับชาติ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่

กรุงเทพมหานคร ๑ ระบบ

๓) ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง

๕,๘๘๔,๔๐๐ บาท

(๑) ค่าปรับปรุงอาคารที่ทำการและสิ่งก่อสร้างประกอบที่มี

๕,๘๘๔,๔๐๐ บาท

ราคาต่อหน่วยต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท รวม ๒๑ รายการ (รวม ๒๑ หน่วย)

ที่มา : สำนักงานงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่าย ฉบับ
ปรับปรุง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เล่มที่ ๑๗

๒) โครงการที่ ๒ : โครงการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒

๑,๒๓๒,๓๐๐ บาท

๒.๑) วัตถุประสงค์

- เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมไปสู่การปฏิบัติ มุ่งเน้นการสร้างกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่หน่วยงานภาครัฐ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อบูรณาการแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ และระดับประเทศ

- เพื่อติดตาม และตรวจสอบการดำเนินการตามแผนแม่บท พร้อมทั้ง รายงานปัญหา อุปสรรคที่ไม่อาจดำเนินการตามแผนแม่บท และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาให้นายกรัฐมนตรีพิจารณา

๒.๒) สถานที่ดำเนินการ

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติและสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัด ๗๗ จังหวัด

๒.๓) ระยะเวลาดำเนินการ

๙ ปี (ปี ๒๕๖๔ ถึง ปี ๒๕๗๒)

๒.๔) วงเงินทั้งสิ้นของโครงการ

จำนวน ๒๐,๖๔๗,๘๐๐ บาท

- เงินงบประมาณ

จำนวน ๒๐,๖๔๗,๘๐๐ บาท

๒.๕) รายละเอียดงบประมาณรายจ่าย จำแนกตามกิจกรรม - งบรายจ่าย

หน่วย : ล้านบาท

กิจกรรม	งบรายจ่าย				
	งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบเงินอุดหนุน	งบรายจ่ายอื่น	รวม
รวมทั้งสิ้น	-	-	๒๐.๖๔๗๘	-	๒๐.๖๔๗๘
๑. กิจกรรมการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม ฉบับที่ ๒	-	-	๒๐.๖๔๗๘	-	๒๐.๖๔๗๘

ที่มา : สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่าย ฉบับปรับปรุง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เล่มที่ ๑๗

๒.๖ เป้าหมายโครงการ งบประมาณ และกรอบงบประมาณรายจ่ายล่วงหน้าระยะปานกลางของโครงการ จำแนกตามแหล่งเงิน

ตัวชี้วัด/ แหล่งเงิน	หน่วยนับ	งบประมาณ		ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้า**		
		ปี ๒๕๖๘ แผน (ผล)*	ปี ๒๕๖๙ แผน	ปี ๒๕๗๐ แผน	ปี ๒๕๗๑ แผน	ปี ๒๕๗๒ แผน
เชิงปริมาณ : รายงานผลการติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติงานตามแผนแม่บทต่อนายกรัฐมนตรีไตรมาสละ	ครั้ง	๑ (-)	-	-	-	-
เชิงปริมาณ : หน่วยงานภาครัฐ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น นำแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมไปสู่การขับเคลื่อน ครอบคลุมพื้นที่	จังหวัด	-	๗๗	๗๗	๗๗	๗๗
เชิงปริมาณ : สภาเกษตรกรแห่งชาติ มีฐานข้อมูลเกษตรกรรมระดับหมู่บ้าน จำนวน ๗๕,๑๔๒ หมู่บ้าน ที่เชื่อมโยงข้อมูลด้านเกษตรกรรมระดับประเทศ และข้อมูลงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกษตรตามแผนแม่บทฯ ที่หน่วยงานนำไปปฏิบัติ	ฐานข้อมูล	-	๑	๑	๑	๑
เชิงปริมาณ : รายงานการติดตามและตรวจสอบการดำเนินการตามแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมเสนอให้นายกรัฐมนตรี	ฉบับ	-	๑	๑	๑	๑
เชิงคุณภาพ : ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุในแผนแม่บทเพื่อพัฒนาเกษตรกรรม นำแผนแม่บทฯ ไปปฏิบัติไม่น้อยกว่า	ร้อยละ	๖๐ (-)	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	ล้านบาท	๑๕.๗๑๘๖	๑.๒๓๒๓	๑.๒๓๒๓	๑.๒๓๒๓	๑.๒๓๒๓

ตัวชี้วัด/ แหล่งเงิน	หน่วยนับ	งบประมาณ		ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้า**		
		ปี ๒๕๖๘ แผน (ผล)*	ปี ๒๕๖๙ แผน	ปี ๒๕๗๐ แผน	ปี ๒๕๗๑ แผน	ปี ๒๕๗๒ แผน
เงินงบประมาณ	ล้านบาท	๑๕.๗๑๘๖	๑.๒๓๒๓	๑.๒๓๒๓	๑.๒๓๒๓	๑.๒๓๒๓
- งบดำเนินงาน	ล้านบาท	-	-	-	-	-
- งบลงทุน	ล้านบาท	-	-	-	-	-
- งบเงินอุดหนุน	ล้านบาท	๑๕.๗๑๘๖	๑.๒๓๒๓	๑.๒๓๒๓	๑.๒๓๒๓	๑.๒๓๒๓
- งบรายจ่ายอื่น	ล้านบาท	-	-	-	-	-
เงินนอกงบประมาณ	ล้านบาท	-	-	-	-	-

* ผลการดำเนินงานของปีงบประมาณ ๒๕๖๘ (๖ เดือน)

** ประมาณการรายจ่ายล่วงหน้าตามภารกิจและเป้าหมายที่ได้ตั้งงบประมาณในปี ๒๕๖๙ ที่จะมีผลให้ต้องดำเนินการต่อเนื่องถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ – ๒๕๗๒

ที่มา : สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่าย ฉบับปรับปรุง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เล่มที่ ๑๗

๒.๗) รายละเอียดงบประมาณจำแนกตามงบรายจ่าย

โครงการ : โครงการขับเคลื่อนแผนแม่บทเพื่อพัฒนา เกษตรกรรม ฉบับที่ ๒

๑,๒๓๒,๓๐๐ บาท

๑. งบเงินอุดหนุน

๑,๒๓๒,๓๐๐ บาท

๑.๑ เงินอุดหนุนทั่วไป

๑,๒๓๒,๓๐๐ บาท

๑) ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน

๑,๒๓๒,๓๐๐ บาท

รายงานสถานะ และแผนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณ

(หน่วย : ล้านบาท (ทศนิยม ๔ ตำแหน่ง)

สถานะการเงิน	ปี ๒๕๖๗	แผนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณ				
		ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๗๑	ปี ๒๕๗๒
๑. เงินนอกงบประมาณสะสมคงเหลือยกมา	๕.๓๘๙๘	๔.๑๖๓๘	-	-	-	-
๒. รายได้ประเภทเงินนอกงบประมาณ	๓๘๑.๐๑๖๐	๔๐๒.๖๒๙๐	๔๑๒.๘๓๗๙	๔๓๗.๖๙๖๖	๔๕๓.๓๙๖๖	๔๕๙.๔๔๔๕
๒.๑ เงินรายได้	-	-	-	-	-	-
๒.๒ เงินที่รัฐบาลอุดหนุนหรือจัดสรรให้	๓๘๑.๐๑๖๐	๔๐๒.๖๒๙๐	๔๑๒.๘๓๗๙	๔๓๗.๖๙๖๖	๔๕๓.๓๙๖๖	๔๕๙.๔๔๔๕
๒.๓ ทุนหมุนเวียน	-	-	-	-	-	-
๒.๔ เงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
๒.๕ เงินอุดหนุนและบริจาค	-	-	-	-	-	-
๒.๖ เงินกู้ในประเทศ	-	-	-	-	-	-
๒.๗ เงินกู้ต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
๒.๘ อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-

สถานะการเงิน	ปี ๒๕๖๗	แผนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณ				
		ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๗๑	ปี ๒๕๗๒
๓. รวมเงินนอกงบประมาณทั้งสิ้น (๑.+๒.)	๓๘๖.๔๐๕๘	๔๐๖.๗๙๒๘	๔๑๒.๘๓๗๙	๔๓๗.๖๙๖๖	๔๕๓.๓๙๖๖	๔๕๙.๔๔๔๕
๔. นำไปสมทบกับงบประมาณ	-	-	-	-	-	-
๔.๑ งบบุคลากร	-	-	-	-	-	-
๔.๒ งบดำเนินงาน	-	-	-	-	-	-
๔.๓ งบลงทุน	-	-	-	-	-	-
๔.๔ งบเงินอุดหนุน	-	-	-	-	-	-
๔.๕ งบรายจ่ายอื่น	-	-	-	-	-	-
๕. คงเหลือหลังหักเงินนำไปสมทบกับงบประมาณ (๓.-๔.)	๓๘๖.๔๐๕๘	๔๐๖.๗๙๒๘	๔๑๒.๘๓๗๙	๔๓๗.๖๙๖๖	๔๕๓.๓๙๖๖	๔๕๙.๔๔๔๕
๖. แผนการใช้จ่ายอื่น	๓๘๒.๒๔๒๐	๔๐๖.๗๙๒๘	๔๑๒.๘๓๗๙	๔๓๗.๖๙๖๖	๔๕๓.๓๙๖๖	๔๕๙.๔๔๔๕
๖.๑ การกิจพื้นฐาน	๓๘๒.๒๔๒๐	๔๐๖.๗๙๒๘	๔๑๒.๘๓๗๙	๔๓๗.๖๙๖๖	๔๕๓.๓๙๖๖	๔๕๙.๔๔๔๕
๖.๑.๑ รายจ่ายประจำ	๓๗๕.๘๑๗๐	๓๖๕.๔๔๑๘	๓๖๕.๖๔๙๙	๔๒๐.๓๒๘๕	๔๓๖.๐๒๘๕	๔๕๒.๖๗๐๖
๖.๑.๒ รายจ่ายลงทุน	๖.๔๒๕๐	๔๑.๓๕๑๐	๔๗.๑๘๘๐	๑๗.๓๖๘๑	๑๗.๓๖๘๑	๖.๗๗๓๙
๖.๒ การกิจเพื่อการพัฒนา	-	-	-	-	-	-
๖.๒.๑ รายจ่ายประจำ	-	-	-	-	-	-
๖.๒.๒ รายจ่ายลงทุน	-	-	-	-	-	-
๗. คงเหลือ (๕.-๖.)	๔.๑๖๓๘	-	-	-	-	-

ที่มา : สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่าย ฉบับปรับปรุง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ เล่มที่ ๑๗

คณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘) และแผนปฏิบัติการประจำปี สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ที่ปรึกษา	นายณรงค์รัตน์ ม่วงประเสริฐ	เลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ
ประธาน คณะกรรมการ	นายศรัณย์พงษ์ พุ่งเกียรติ	รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ
คณะกรรมการ	นายสำออง แก้วประดับ นายชยพล ถิลา หัวหน้าศูนย์ขับเคลื่อนนโยบายและบริหารกิจการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน ผู้อำนวยการสำนักกิจการสภา ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง ผู้อำนวยการสำนักการคลังและงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักทรัพยากรบุคคล ผู้อำนวยการสำนักประเมินนโยบายเกษตรกรรม ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและคุ้มครองสิทธิเกษตรกร หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดตาก หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดสุโขทัย หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดชุมพร หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดนครศรีธรรมราช หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดอุดรธานี หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดกาฬสินธุ์ หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดปราจีนบุรี หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดเพชรบุรี	ผู้ตรวจการประจำภาค ผู้ตรวจการประจำภาค
คณะกรรมการ และเลขานุการ	ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และวิชาการ หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดสมุทรสงคราม นางสาวนางสาวณัฐรดา บุญยฤทธิ์ นายธนภฤต หงส์วัชรเดชา	หัวหน้าส่วนยุทธศาสตร์และการวางแผน นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

คณะผู้จัดทำแผนปฏิบัติการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘) สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ที่ปรึกษา คณะผู้จัดทำ

นายศรัณย์พงศ์ พุ่งเกียรติ
นายภูผา บัวบุญ

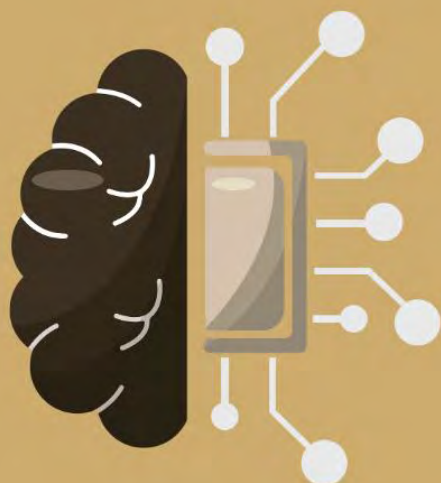
รองเลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ
ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และ
วิชาการ

คณะผู้จัดทำ

นางสาวนางสาวณัฐรดา บุญฤทธิ์
นางสาวธัญชนก บำรุงจิตต์
นายธนกฤต หงส์วัชรเดชา
นางสาวชลธิชา ดีกล้า
นางสาวไอรินลดา จำเล
นางสาววัลลภา บุญสุวรรณ
นางสาวอภิสรา วัฒนกิจรุ่งโรจน์

หัวหน้าส่วนยุทธศาสตร์และการวางแผน
หัวหน้าส่วนสนับสนุนวิชาการ 1
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ
ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ
ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาการ

“สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ
เป็นองค์กรสมรรถนะสูง
ในการสนับสนุนงาน
สภาเกษตรกรแห่งชาติ
และสภาเกษตรกรจังหวัดเพื่อคุ้มครอง
และรักษาประโยชน์ของเกษตรกร”

สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ

 ๑๒๐ (อาคาร C) ชั้น ๕ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา
๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๖๐

 +๖๖๒๑๔๒๓๙๐๑
(FAX) +๖๖๒๑๔๓ ๗๖๐๘

 SARABAN@NFC.MAIL.GO.TH